

European Union

Norwegian Ministry
of Foreign Affairs

This project is co-funded by the European Union and Norwegian MFA.
Bu proje Avrupa Birliği ve Norveç MFA ile ortaklařa finanse edilmektedir.

Youth Engagement in Conflict Resolution Processes: Lessons Learnt from the Turkish Experience with the WPC

Supporting inclusive dialogue
at a challenging time in Turkey

14-16 February 2020
Istanbul

Gençliğin Çatışma Çözümü Süreçlerine Katılımı: Türkiye Deneyiminden Çıkarılan Dersler

14-16 şubat 2020
Istanbul

Zor Zamanlarda Türkiye'de Kapsayıcı
bir Diyalogu Desteklemek

DPI

Democratic
Progress
Institute

Youth Engagement in Conflict Resolution Processes: Lessons Learnt from the Turkish Experience with the WPC

Supporting inclusive dialogue
at a challenging time in Turkey

14-16 February 2020
Istanbul

Gençliğin Çatışma Çözümü Süreçlerine Katılımı: Türkiye Deneyiminden Çıkarılan Dersler

14-16 Şubat 2020
Istanbul

Zor Zamanlarda Türkiye’de Kapsayıcı
bir Diyalogu Desteklemek

Published by *Yayınlayan*

Democratic Progress Institute *Demokratik Gelişim Enstitüsü*

11 Guilford Street *11 Guilford Street*

London WC1N 1DH *London WC1N 1DH*

www.democraticprogress.org *www.democraticprogress.org*

info@democraticprogress.org *info@democraticprogress.org*

+ 44 (0) 20 7405 3835 + 44 (0) 20 7405 3835

Design, typesetting and cover design copyright © **Medya Production Center**

First Published, 20 June 2020 *İlk Baskı, 20 Haziran 2020*

ISBN – 978-1-911205-56-2 *ISBN – 978-1-911205-56-2*

© DPI – **Democratic Progress Institute** *Demokratik Gelişim Enstitüsü*

DPI – Democratic Progress Institute is a charity registered in England and Wales.
Registered Charity No. 1037236. Registered Company No. 2922108

This publication is copyright, but may be reproduced by any method without fee or prior permission for teaching purposes, but not for resale. For copying in any other circumstances, prior written permission must be obtained from the publisher, and a fee may be payable.

*DPI – Demokratik Gelişim Enstitüsü İngiltere ve Galler’de kayıtlı bir vakıftır.
Vakıf kayıt No. 1037236. Kayıtlı Şirket No. 2922108*

*Bu yayının telif hakları saklıdır, eğitim amacıyla telif ödenmeksizin yada önceden izin alınmaksızın çoğaltılabilir ancak yeniden satılamaz. Bu durumun dışındaki her tür kopyalama için yayıncıdan yazılı izin alınması gerekmektedir.
Bu durumda yayıncılara bir ücret ödenmesi gerekebilir.*

CONTENTS

Foreword	6
Summary	12
Session 1: Reflections on the Wise Persons' Committee Experiences	18
Session 2: The role of Young People in the Turkish Resolution Process: Sharing Memories and Experiences	38
Session 3: Youth Visions for Peace in Turkey: Overcoming the Challenges of Youth Inclusion in Turkey's Future Resolution Process	50
Conclusion	62
Participants List	66
DPI Aims And Objectives	70
Board Members	73
Council of Experts	77

İÇİNDEKİLER

Önsöz	7
Özet	13
Birinci Oturum: Akil İnsanlar Heyeti Tecrübesi Üzerine İzlenimler	19
İkinci Oturum: Gençlerin Türkiye'deki Çözüm Sürecindeki Rollerini: Deneyimleri ve Hatıraları Paylaşmak	39
Üçüncü Oturum: Gençlerin Barış Vizyonları: Gençlerin Gelecekteki Çözüm Çabalarının Parçası Olması Önündeki Engellerin Üstesinden Gelmek	51
Sonuç	63
Katılımcı Listesi	67
Demokratik Gelişim Enstitüsü'nün Amaçları ve Hedefleri	71
Yönetim Kurulu Üyeleri	73
Uzmanlar Kurulu Üyeleri	77

FOREWORD

On 14-16 February 2020, Democratic Progress Institute held a planned Roundtable meeting in Istanbul with a group of diverse young people from across Turkey's many constituencies. The youth group is comprised of representatives of the three main political parties in Turkey (AK PARTY, CHP and HDP) as well as committed and influential persons from a variety of backgrounds, including teachers, academics, social workers, university students and members of civil society. Following on from three Comparative Study Visits focussing on youth inclusion in peace processes and as part of DPI's planned series of meetings exploring the role of young people in conflict resolution, peacebuilding, and democratisation processes, this roundtable, for the first time, provided a forum for participants to discuss the lessons learnt from the Turkish peace process and the role of the youth in conflict resolution together with members of the former Wise Persons' Committee.

Participants were given the opportunity to engage with two members of the former Wise Persons' Committee – Ali Bayramoglu, Journalist and Political Commentator and Vahap Coskun, Lecturer at Dicle University. The aim of this session was to give the young people a chance to hear the first-hand accounts of those who were directly engaged in the Turkish resolution process. Both speakers gave an insightful overview of their WPC experience as well as sharing their subjective analyses of the process. They discussed the function of the WPC as the bridge to bring the idea of peace and resolution to all levels of society. This led to a very fruitful discussion in which Mr Bayramoglu and Mr Coskun both agreed that a weakness of the Turkish resolution process was here reflected in the WPC experience – there was a lack of concrete points or direction emerging

ÖNSÖZ

14-16 Şubat 2020 tarihlerinde Demokratik Gelişim Enstitüsü (DPI) daha önce planladığı yuvarlak masa toplantısını Türkiye'nin farklı eğilimlerini temsil eden gençlerden oluşan bir grupla İstanbul'da gerçekleştirdi. AK Parti, CHP ve HDP gençlik kollarından temsilcilerin yanı sıra akademisyen, sosyal hizmet uzmanı, sivil toplum temsilcisi ve üniversite öğrencisi olan çok sayıda gencin katıldığı toplantıda daha önce DPI'nin gerçekleştirdiği karşılaştırma çalışma ziyaretlerinde gençlerin barış inşası ve demokratikleşme süreçlerine katılımını inceleyen grup ilk kez, Türkiye'deki çözüm süreci tecrübesini ve bu tecrübeden çıkarılan dersleri Akil İnsanlar Heyeti (AİH) üyelerinin katılımı ve alandaki izlenimlerine dayalı aktarımları eşliğinde ele alma ve tartışma fırsatı buldu.

Katılımcılar toplantının ilk oturumunda AİH'nin iki üyesi olan Dicle Üniversitesi Öğretim Üyesi Vahap Coşkun ve gazeteci yazar Ali Bayramoğlu ile bir araya geldi. Bu oturumun amacı, gençlerin Türkiye'deki çözüm sürecinin doğrudan parçası olmuş bu isimlerin deneyimlerini ilk elden duymalarını sağlamaktı. Her iki konuşmacı da bir yandan AİH deneyimine ilişkin kapsamlı bir bakış açısı sunarken aynı zamanda gençlerle süreç hakkındaki öznel analizlerini paylaştılar. İki konuşmacı da AİH'nin, barış ve çözüm fikrini toplumun her seviyesine iletilmesi bağlamında bir köprü işlevi gördüğünü kaydetti. Öte yandan Türkiye'deki sürecin somut prensipler ve yön eksikliği gibi genel zayıflıklarının AİH tecrübesine de yansıdığı dolayısıyla topluma bu yönde bir bilgilendirme sağlayamadıklarını belirten konuşmacıların tespitleri verimli bir tartışmayı başlatmış oldu. Bu eksikliğin Türkiye'de gelecekte ortaya çıkabilecek bir barış sürecinin başarılı olabilmesi için not edilmesi gereken bir ders olduğu vurgulandı. Katılımcılar, Akil İnsanlar Heyeti üyelerinin deneyimlerini büyük bir açıklık ve dürüstlikle paylaşmasının onlara barış sürecinin karmaşıklığı hakkında büyük

from the process proper which WPC members could pass on to constituencies. This, they noted, is a lesson that must be learnt in order for any future peace process in Turkey to be successful. Participants agreed that hearing such open and honest accounts from the former WPC members gave them great insight into the complexity of a peace process, as well as highlighting some of the major challenges to be overcome in any future resumption of the resolution process in Turkey.

Subsequent discussion offered participants a chance to share their own personal experiences of the Turkish resolution process. In a valuable session, the group told of their memories or testimonies linked to the conflict and peace process in Turkey and explained how this impacted their personal lives. A great variety of stories were heard from the diverse group and ranged from those with vivid memories of an atmosphere of hopefulness at the once-burgeoning peace process to those with next to no memory of any such process, just a sense of tension between different ethnic groups. This session served to further participants' understanding of the plurality of realities for young people growing up during the times of peace efforts in Turkey. Participants noted the importance of hearing and understanding such differing experiences and upbringings, stating that it enabled them to overcome preconceptions and served to highlight the benefits of peace on people's lives.

The final session saw participants look ahead at their own visions for peace. Discussion amongst the group focussed on the importance of using peaceful language, the need to engage wider audiences (particularly young people) more positively through social media platforms and for any future peace process to be inclusive of minority and marginalised groups across Turkey. Participants underlined the importance of meeting with each other as a diverse group of young

bir fikir verdiğini belirtirken aynı zamanda Türkiye'de gelecekte yeniden başlayacak bir çözüm sürecinde karşılaşılabilecek ve üstesinden gelinmesi gereken önemli zorlukları da içerdiğini ifade ettiler.

Devam oturumunda, katılımcılar Türkiye'deki çözüm süreciyle ilgili kendi kişisel deneyimlerini paylaşma fırsatı buldular. Bu son derece çarpıcı oturumda, katılımcılar Türkiye'deki çatışma ve barış süreciyle ilgili anılarını ve tanıklıklarını anlattılar ve sürecin kişisel yaşamlarını nasıl etkilediğini açıkladılar. Farklı toplumsal ve siyasal kesimlere mensup katılımcılardan, barış sürecinde yaşayan bir umudun yarattığı atmosferi hatırlayanlardan konuya dair hiçbir anısı olmayan yahut konuyu sadece etnik bir gerilim olarak hatırlayanlara kadar, çok çeşitli hikayeler duyuldu. Bu oturum, Türkiye'deki barış çabaları sırasında henüz çocuk olan bazı katılımcıların sürece dair var olan birden fazla gerçekliği anlamalarına yardımcı oldu. Katılımcılar, bu tür farklı deneyimleri ve tanıklıkları duymanın ve anlamının önyargılarının üstesinden gelmelerini sağladığını ve barışın insanların yaşamları üzerindeki faydalarını vurgulamaya hizmet ettiğini belirttiler.

Son oturumda katılımcılar kişisel barış vizyonlarını paylaştılar. Bu oturumda katılımcılar, barışçıl dil kullanmanın önemine, sosyal medya platformları aracılığıyla daha geniş kitlelerin (özellikle gençlerin) barış süreçlerine daha fazla katılımını sağlama ihtiyacına ve gelecekteki barış sürecinin Türkiye genelinde azınlık ve dışlanmış gruplara yer vermesi gerektiğine odaklandılar. Katılımcılar, bu yuvarlak masa toplantısında başlatılan tartışmaları takip etmek için farklı bir grup genç insan olarak bir araya gelmenin önemini ve Türkiye'deki gençlik grupları arasındaki diyalogun temellerinin genişletilmesi gerektiğinin altını çizdiler.

Türkiye'de ve genel olarak içinde bulunduğu bölgede yaşanan zorlu bir dönemde gerçekleştirilen bu yuvarlak masa toplantısı, oldukça faydalı olmuş ve gençlere ilk

people to follow-up on the discussions initiated at this roundtable as well as the need to broaden the bases of dialogue amongst youth groups in Turkey.

The Roundtable, carried out during the course of difficult and challenging times in Turkey and the surrounding region, proved to be useful and provided youth group members with the opportunity to discuss the experiences of the previous resolution process in Turkey. This was a unique opportunity for the young people and one that they greatly valued. Participant feedback demonstrated that they felt able to share their experiences with one another due to the foundations built amongst the group during the three previous CSVs, therefore allowing them to discuss Turkey in a frank and open manner. DPI plans to continue its youth engagement activities to further develop the discussions begun during this Roundtable. Participants also stated their intent to share their learning with wider constituencies and their own institutions. Group discussions, as well as our own side meetings with participants prove that the dialogue amongst themselves and with DPI are highly important.

The roundtable was part of the project 'Supporting inclusive dialogue at a challenging time in Turkey', supported by the EU and the Norwegian governments.

We would like to express, once again, our thanks to all of our speakers and participants in the programme for sharing their experiences and expertise and to DPI intern Vera Sibilio for her assistance in preparing this report.

Kerim Yıldız

Chief Executive Officer
Democratic Progress Institute

defa Türkiye'deki çözüm süreci deneyimlerini tartışma fırsatı sunmuştur. Bu, toplantıya katılan gençlerin çok değerli bulduğu ve eşsiz olarak tanımlandığı bir fırsat olarak ifade edilmiştir.

Katılımcı geri bildirimleri formlarında da ifade edildiği gibi daha önceki üç karşılaştırmalı çalışma ziyaretinde temeli atılan ve geliştirilen güven duygusu katılımcıların zorlanmadan birbirleriyle bakış açılarını ve tanıklıklarını paylaşabilmelerini ve böylece konu özelinde açık ve net bir tartışma yapabilmelerine izin vermiştir. Toplantı sırasında katılımcılar, bu toplantıdan öğrendikleri bilgileri daha geniş kesimlerle ve mensup oldukları kurumlarla paylaşmak istediklerini belirtmişlerdir. DPI, bu yuvarlak masa toplantısıyla başlayan tartışmayı ve karşılıklı konuşmayı daha da geliştirmek için gençlerin katılacağı faaliyetlerine devam etmeyi planlamaktadır. Katılımcıların yürüttüğü tartışmalar ve DPI ekibi olarak bizim katılımcılarla tek tek ayrıca yürüttüğümüz ek görüşmeler gençlerin kendi aralarındaki ve DPI ile olan diyalogun son derece önemli olduğunu kanıtlamaktadır.

Bu yuvarlak masa toplantısı, AB ve Norveç hükümetleri tarafından desteklenen 'Zor Zamanlarda Türkiye'de Kapsayıcı bir Diyalogu Desteklemek' projesinin bir parçasıdır.

Deneyimlerini ve uzmanlıklarını paylaştıkları için tüm konuşmacılarımıza ve katılımcılarımıza ve bu raporun hazırlanmasındaki yardımlarından dolayı DPI stajyeri Vera Sibilio'ya bir kez daha teşekkür etmek istiyoruz

Kerim Yıldız

İcra Kurulu Başkanı
Demokratik Gelişim Enstitüsü

SUMMARY

On 14-16 February 2020 DPI carried out the latest in its series of youth engagement activities, this time a roundtable meeting in Istanbul, Turkey entitled 'Youth Engagement in Conflict Resolution Processes: Lessons Learnt from the Turkish Experience with the WPC'. It was attended by the youth group, comprised of representatives of the three main political parties in Turkey (AK PARTY, CHP and HDP) as well as committed and influential persons from a variety of backgrounds, including teachers, academics, social workers, university students and members of civil society. They were joined by a select group of former Wise Persons' Committee (WPC) members, chosen with the diversity of political and professional backgrounds and regional representation within the group in mind.

This roundtable follows DPI's series of Comparative Study Visits focusing on youth inclusion in peace processes and as part of DPI's planned series of meetings exploring the role of young people in conflict resolution, peacebuilding, and democratisation processes. Over the course of these events, the participants have been immersed in the experiences of the Northern Irish peace process, examined the important issue of language and cultural rights and developed a thorough knowledge of the system of devolution and power-sharing that operates across the UK today. It is from this foundation that they were equipped to interact with former WPC members and explore the Turkish experience.

The objective of the roundtable was to provide a platform for discussion between a diverse group of young people and experienced former members of the WPC on the lessons that can be learned from the solution process in Turkey, and to discuss youth visions of peace, along with the challenges and opportunities that surround their meaningful engagement in conflict resolution. In December 2015, the UN Security Council unanimously adopted Resolution 2250 which recognised that "young people play an important and positive role in the

ÖZET

Demokratik Gelişim Enstitüsü (DPI), 14-16 Şubat 2020 tarihlerinde gençlerin barış süreçlerine katılımı konulu toplantılar serisinin sonuncusunu bu sefer Türkiye'deki sürece odaklanarak ve 'Çatışma Çözümü Süreçlerine Gençlerin Katılımı: Akil İnsanlar Heyeti Üyelerinin Katılımı ile Türkiye Deneyiminden Çıkarılan Dersler' başlığı altında gerçekleştirdi. Toplantı Türkiye'deki üç ana siyasi partinin (AK Parti, CHP ve HDP) temsilcilerinin de yer aldığı öğretmenler, akademisyenler, sosyal hizmet uzmanları, üniversite öğrencileri ve sivil toplum temsilcisi üyelerinden oluşan bir katılımcı grubuyla gerçekleşti. Toplantıya siyasi ve mesleki geçmişleri birbirinden farklı ve farklı bölgeleri temsil eden Akil İnsanlar Heyeti (AİH) üyelerinden iki isim de eşlik etti.

Bu yuvarlak masa toplantısı DPI'nın barış süreçlerine gençlerin katılımını ve çatışmaların çözümü, barış inşası ve demokratikleşme süreçlerinde gençlerin rolünü tartışan planlı toplantılar dizisinin bir parçası olan Karşılaştırmalı Çalışma Ziyaretleri dizisini takiben gerçekleşti. Karşılaştırmalı Çalışma Ziyaretleri boyunca Kuzey İrlanda barış süreci, Birleşik Krallık'ta Galler ve İskoçya örneklerinden hareketle dil ve kültürel haklar meselesi, yetki devri ve güç paylaşımı sistemi hakkında kapsamlı bir bilgi edinen katılımcılar, bu toplantıda Türkiye deneyimini bu birikim ışığında değerlendirmek üzere bir araya geldiler.

Toplantının amacı, çeşitlilik bakımından yüksek bir temsiliyete sahip gençlik grubunu alanda tecrübesi bulunan Akil İnsanlar Heyeti üyeleri ile bir araya getirerek, Türkiye'deki çözüm sürecinden çıkarılan dersleri ve gençlerin barış hakkındaki düşüncelerini ele alan bir tartışma platformu sağlamak ve çatışma çözümü süreçlerine gençlerin katılımının önündeki fırsatları ve zorlukları analiz etmektir. Aralık 2015'te BM Güvenlik Konseyi 2250.nolu kararıyla ve oybirliğiyle "gençlerin uluslararası barışın inşasında, güvenliğin korunmasında ve geliştirilmesinde önemli ve olumlu bir rol oynadığını" kabul etti ve üye devletlere gençlerin karar

maintenance and promotion of international peace and security” and called for member states to give youth a greater voice at all levels of decision-making and to consider setting up mechanisms that would enable young people to participate meaningfully in peace processes. The potential of young people in conflict-affected areas to become disillusioned and disenfranchised with their place in the world and, as a result, turn to or be easily drawn into violence has long been recognised. A shift away from a discourse that tends to characterise youth as contributing to conflict and the value of youth as resources and agents for peace and development is increasingly appreciated. The youth do, undoubtedly, enjoy participatory rights just as other sectors of the population do, and bring valuable and often unique insights and perspectives to a conflict situation which can contribute to the development of effective solutions.

This is the first time that the Turkish peace process has so far been discussed in this way together with members of the Wise Persons’ Committee. The Wise Persons’ Committee (WPC), established in 2013 as a mechanism for generating support for the peace process within Turkish society, continues to maintain a great degree of political significance in Turkey, despite the WPC’s mandate ending in late May 2013. The 63-member WPC was mandated to work independently for the peace process and not directly for the Government. Members constituted a diverse mix of intellectuals, opinion leaders, academics, writers, journalists, civil society activists, religious leaders and other well-regarded public figures, rather than officials or politicians. Through hearing the experiences of the former WPC members, youth participants were able to develop an understanding of the role and impact of the WPC, including what it stood for, how it was designed and implemented, and its achievements, as well as its obstacles and shortcomings. Participants of the roundtable meeting were given the opportunity to engage with two members of the former Wise Persons’ Committee – Ali Bayramoğlu, Journalist and Political Commentator and Vahap Coşkun, Lecturer at Dicle University.

The structure of the roundtable consisted of a full day of discussions, beginning with a session of reflections upon the experiences of the WPC, including the function of the committee. Both speakers gave an insightful overview of their

alma ve barış süreçlerine anlamlı bir şekilde katılmalarını sağlayacak mekanizmalar geliştirmeleri yönünde çağrı yaptı. Çatışmalardan etkilenen bölgelerdeki gençlerin dünyadaki konumlarına dair hayal kırıklığına uğramaları ve haklarından mahrum olmaları nedeniyle şiddete başvurma veya kolayca şiddete çekilme potansiyelinin söz konusu olduğu uzun zamandır bilinmektedir. Gençleri çatışmanın parçası ya da nedeni olarak nitelendiren söylemden uzaklaşan yaklaşımlar ve gençlerin barış ve kalkınmanın kaynağı ve aracı olarak önemli bir değer olduğu bakışı giderek daha fazla takdir edilmektedir. Gençler, kuşkusuz, nüfusun diğer kesimleri gibi katılımcı haklardan yararlanan ve bir çatışma durumunda etkili çözümlerin geliştirilmesine katkıda bulunabilecek değerli ve çoğu zaman benzersiz görüşler ve perspektifler getiren toplumsal aktörlerdir.

Bu prensiplerden hareketle bu toplantı, Türkiye’deki çözüm sürecini ilk defa gençlerle ele alması ve bunu akıl insanlar heyeti üyelerinin deneyimini de kapsayacak şekilde yapması bakımından önemlidir. Bilindiği gibi Akıl İnsanlar Heyeti 2013 yılında çözüm sürecini Türkiye toplumuna daha iyi anlatmak ve barış fikrinin geliştirilmesi için kurulmuş bir mekanizmadır ve resmi görevini aynı yılın Mayıs ayında tamamlanmıştır. Buna rağmen siyasi olarak önemini hala koruyan bu heyetin 63 üyesi hükümet için değil doğrudan barış süreci için çalışmıştır. Akıl İnsanlar Heyetini oluşturan 63 isim toplumun farklı kesimlerinde karşılığı olan entelektüeller, kanaat önderleri, gazeteciler, akademisyenler, yazarlar, sivil toplum aktivistleri, sanatçılar, dini liderler ve saygın toplumsal figürlerinden oluşmuştur. Bu toplantı Türkiye’deki barış sürecine mahsus bir mekanizma olan Akıl İnsanlar Heyeti’nden iki isim ile bu deneyimden yola çıkarak Türkiye’deki süreçten çıkarılabilecek dersleri tartışmaya açmaktır. Bu amaçla AİH üyeleri Vahap Coşkun ve Ali Bayramoğlu deneyimleri ve izlenimlerini gençlerle paylaşmıştır.

Tüm gün süren toplantının ilk oturumunda Akıl İnsanlar Heyeti üyeleri, çözüm süreci sırasında parçası oldukları heyetin barış ve çözüm fikrini toplumun her seviyesine iletilmesi bağlamında bir köprü işlevi gördüğünü fakat Türkiye’deki sürecin somut prensipler ve yön eksikliği gibi genel zayıflıklarının Akıl İnsanlar Heyeti tecrübesine de yansdığı ifade ettiler. Bu eksikliğin Türkiye’de gelecekte ortaya çıkabilecek bir barış sürecinin başarılı olabilmesi için not edilmesi gereken

WPC experience as well as sharing their subjective analyses of the process. Participants agreed that hearing such open and honest accounts from the former WPC members gave them great insight into the complexity of a peace process, as well as highlighting some of the major challenges to be overcome in any future resumption of the resolution process in Turkey.

Subsequent discussion offered participants a chance to share their own personal experiences of the Turkish resolution process. In a valuable session, the group told of their memories or testimonies linked to the conflict and peace process in Turkey and explained how this impacted their personal lives. A great variety of stories were heard from the diverse group and ranged from those with vivid memories of an atmosphere of hopefulness at the once-burgeoning peace process to those with next to no memory of any such process, just a sense of tension between different ethnic groups. This session served to further participants' understanding of the plurality of realities for young people growing up during the times of peace efforts in Turkey. Participants noted the importance of hearing and understanding such differing experiences and upbringings, stating that it enabled them to overcome preconceptions and served to highlight the benefits of peace on people's lives.

The final session saw participants look ahead at their own visions for peace. Discussion amongst the group focused on the importance of using peaceful language, the need to engage wider audiences (particularly young people) more positively through social media platforms and for any future peace process to be inclusive of minority and marginalised groups across Turkey. Participants concluded by underlining the importance of meeting with each other as a diverse group of young people to follow-up on the discussions initiated at this roundtable as well as the need to broaden the bases of dialogue amongst youth groups in Turkey. They expressed their intent to share their learning with wider constituencies and their own institutions.

The roundtable was part of the project 'Supporting inclusive dialogue at a challenging time in Turkey', supported by the EU and the Norwegian governments.

bir ders olduğu vurgulayan konuşmacıların açık sözlülüğü ve dürüstlüğü gençlerin takdirini topladı. Katılımcılar, Akil İnsanlar Heyeti üyelerinin deneyimlerini kendileriyle bu şekilde paylaşmasının onlara barış sürecinin karmaşıklığı hakkında fikir verdiğini ve aynı zamanda Türkiye'de gelecekte yeniden başlayacak bir çözüm sürecinde karşılaşılabilecek ve üstesinden gelinmesi gereken önemli zorluklara da işaret ettiğini ifade ettiler.

Devam oturumunda, katılımcılar Türkiye'deki çözüm süreciyle ilgili kişisel deneyimlerini paylaştılar. Bu ikinci oturumda, katılımcılar Türkiye'deki çatışma ve barış süreciyle ilgili anılarını ve tanıklıklarını anlattılar ve sürecin kişisel yaşamlarını nasıl etkilediğini açıkladılar. Farklı toplumsal ve siyasal kesimlere mensup katılımcılardan, kimisi barış sürecinde yaşayan bir umudun yarattığı atmosferi hatırlarken kimisi hiçbir anıya sahip değildi, kimisi ise konusu sadece bir etnik gerilim olarak hatırlıyordu. Bu oturum, Türkiye'deki barış çabaları sırasında ilk gençlik yıllarını yaşayan yahut henüz çocuk olan bazı katılımcıların sürece dair var çoklu algıyı ve gerçekliği anlamalarına yardımcı oldu. Katılımcılar, bu tür farklı deneyimleri ve tanıklıkları duymanın ve anlamının önyargıların üstesinden gelmelerini sağladığını ve barışın insanların yaşamları üzerindeki faydalarını vurgulamaya hizmet ettiğini belirttiler.

Son oturum gençlerin barış vizyonları üzerineydi. Gençler bu oturumda barış dilinin kullanılmasının önemi, sosyal medya aracılığıyla daha geniş gençlik gruplarına ulaşılması ve bir sonraki sürecin azınlık yahut marjinal grupları da kapsaması gerektiği gibi unsurlar üzerinde durdular. Katılımcılar birbirinden çok farklı kesimlere mensup gençler olarak bir araya gelmelerinin önemine ve bu tür karşılaşmaların genişletilmesi gerektiğine dikkat çektiler. Bağlı buldukları kurumlar ve çevrelerle toplantının çıktılarını paylaşacaklarını dile getiren gençlerin katıldığı bu toplantı DPI'nın AB ve Norveç hükümetlerinin desteğiyle gerçekleştirildiği 'Zor Zamanlarda Türkiye'de Kapsayıcı bir Diyalogu Destelemek' serisinin bir parçasıydı.

SESSION 1: REFLECTIONS ON THE WISE PERSONS' COMMITTEE EXPERIENCES

Introduction: Turkey's transition towards peace

The session began with an introduction from the two speakers, Ali Bayramoğlu and Vahap Coşkun. Bayramoğlu and Coşkun are academics, journalists and former members of the Wise Persons' Committee (WPC), established during the 2013 peace talks in Turkey. Bayramoğlu was a member for the group active in the Marmara region, while Coşkun was a representative for the Central Anatolian region.

Coşkun started off by mentioning the previous attempts to reach peace in Turkey. A period of significance, according to him, is that of the ceasefire that lasted from 1999 until 2004. Then, for five years, there was no violence in Turkey. At the same time, the country was undergoing legal reforms with the hope to be able to obtain membership to the European Union. Ultimately, peace was not achieved but this event is significant in that it built a wealth of experience when it comes to peacebuilding in Turkey. Another important attempt is that of the Oslo talks of 2009. During these talks, representatives of the National Intelli-

Former WPC members Ali Bayramoğlu and Vahap Coşkun present alongside Esra Elmas, DPI's Head of Turkey Programme and James Rizzo, Policy Officer Turkey, European Commission

Akıl İnsanlar Heyeti Üyeleri Ali Bayramoğlu ve Vahap Coşkun DPI Türkiye Programı Yöneticisi Esra Elmas moderatörlüğünde sunumlarını yaparken.

BİRİNCİ OTURUM: AKİL İNSANLAR HEYETİ TECRÜBESİ ÜZERİNE İZLENİMLER

Giriş: Türkiye'nin barışa geçişi

Birinci oturum 2013'teki çözüm süreci sırasında AİH üyesi olarak görev yapmış olan Vahap Coşkun ve Ali Bayramoğlu'nun sunuşlarıyla başladı. O dönemde Vahap Coşkun, AİH'nin İç Anadolu Bölgesi grubunda Ali Bayramoğlu ise Marmara Bölgesi grubunda yer almıştı.

Coşkun, Türkiye'de barışa dönük daha önce yapılan girişimlerden söz ederek sunumuna başladı. Ona göre önemli bir dönem, 1999'dan 2004'e kadar süren ateşkes dönemi idi. Bu beş yıl boyunca Türkiye'de şiddet olayı yaşanmadı. Aynı zamanda ülke, Avrupa Birliği'ne üye olabilmek umuduyla yasal reformlar yapıyordu. Nihayetinde bir barış sağlanamadı, ancak bu tecrübe Türkiye'de barış inşası söz konusu olduğunda zengin bir deneyim yaratması bakımından hala önemli bir dönemdir. Coşkun'a göre bir diğer önemli girişim 2009 Oslo Müzakereleriydi. Bu görüşmelerde Ulusal İstihbarat Teşkilatı (MİT) ve Kürdistan İşçi Partisi (PKK) temsilcileri çatışmanın çözümüne yönelik seçenekleri tartıştılar. Daha sonra toplantının notları dolaşıma girdi ve herkes tarafların bakış açılarını görebildi. Yine 2013'te bir başka önemli aşamanın başlangıç yılıydı. Coşkun'a göre 2013 yılında barış görüşmelerini bir gereklilik haline getiren Ortadoğu'daki istikrarsız siyasi durumdu. Özellikle Suriye'deki gelişmeler bölgede bir güvenlik krizi yarattı. Böylece, Türkiye hükümeti bu dış tehditlerle başarılı bir şekilde başa çıkabilmek için iç problemleriyle yüzleşmesi gerektiğini hissetti. Barış sürecinin başlangıcındaki temel motivasyon buydu. Yaklaşık 40 yıldır devam eden çatışmanın, şiddet yoluyla çözülemeyeceğine dair toplumun geniş kesimine hakim olan kanı da Coşkun'a göre barış sürecinin başlamasını mümkün kılan bir başka faktördü. Buna göre, çatışmaya dair sosyal algıda yaşanan olumlu değişim, Orta Doğu'da yaşanan hızlı gelişmeler ve bu nedenle Türkiye'nin barış için acil bir ihtiyaç duyması gibi temel motivasyonu destekleyici nitelikteydi. Coşkun'a göre 2013 yılındaki son aşamasında süreç üç aktör üzerinden şekillendi: Hükümet, PKK ve HDP. Buna göre, halkın bir kesimi HDP'yi hükümet ve PKK arasında arabuluculuk rolünü üstlenen bir aktör olarak algıladı.

Oturumun bir diğer konuşmacısı Ali Bayramoğlu, sunumuna 2013 yılında Türkiye'deki siyasi ortama dair genel bir bakış sunarak başladı. Bu dönem siyasi

gence Organisation (MİT) and the Kurdistan Worker's Party (PKK) discussed options for a resolution of the conflict. Later on, notes from the meeting were circulated and everyone was able to see the standpoints of the parties. Again, in 2013, another process started. Coşkun argued that, in this last process, the necessity for peace talks was brought up by the unstable political situation in the Middle East. Particularly, the developments in Syria generated a security crisis in the region. Thus, Turkey's government felt the need to face its internal problems in order to successfully deal with these external threats. This was the main motivation behind the beginning of the peace process. Also, Coşkun mentioned the longevity of the conflict – which has been ongoing for around 40 years now – as a factor which pushed a large share of the population to believe that violence is not going to put an end to this. This shift in the social perception of the conflict can be seen as an underlying cause, whereas the rapid developments in the Middle East are to be considered the immediate triggers that created a feeling of urgency for peace in Turkey. In 2013, there were three main relevant parties participating in the talk: the government, the PKK and HDP. According to Coşkun, some sectors of the public perceived the HDP to stand between the government and the PKK, making its role of mediation vital to the process.

Bayramoğlu's introduction focused on giving an overview of the political environment of Turkey around 2013. He cited two key events that highlight the fast-paced developments the country then faced from a political standpoint. Firstly, Hakan Fidan, the head of MİT, was summoned as a suspect to provide a statement in February 2012. As information from the 2009 Oslo talks was circulated, his controversial remarks put him in a dangerous position. However, this attempt to prosecute Fidan was stopped. The prosecutors were allegedly affiliated with the Gülen Community, and this decision put a strain on the relations between Erdoğan's Justice and Development Party (AK Party) and the Hizmet Movement of Fethullah Gülen. The second event mentioned by Bayramoğlu was the Gezi protests of the early summer of 2013. During the Gezi uprisings, the polarisation of the society grew further, and everyone was, inevitably, pushed to form a strong opinion regarding the state of Turkish politics. According to Bayramoğlu, the attitude of the ruling party during the Gezi protests pushed people to embrace the idea that the current government would never actually commit to a transition towards peace and greater levels of democracy. These two events show how rapidly the circumstances of Turkish politics were evolving at the time the peace talks were going on, and how any political alliance was fundamentally unstable.

açıdan bakıldığında önemli sonuçları doğuran iki olayın altını çizdi. Bunlardan ilki MİT başkanı Hakan Fidan'ın, Şubat 2012'de şüpheli sıfatıyla ifade vermeye çağrılması olayıydı. 2009'daki Oslo Görüşmelerinin basına sızması Fidan'ı zor bir duruma soktu. Ancak, Fidan'ı kovuşturma girişimi durduruldu. Savcıların Gülen Cemaatine bağlı oldukları iddia edildi ve bu olay Erdoğan'ın Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP) ile Fethullah Gülen'in Hizmet Hareketi arasındaki ilişkileri zora soktu. Bayramoğlu'nun altını çizdiği ikinci olay 2013 yazı başlarında yaşanan Gezi protestolarıydı. Gezi olayları sırasında toplumun kutuplaşması daha da büyüdü ve herkes kaçınılmaz olarak Türk siyasetinin durumu hakkında güçlü bir görüş oluşturmaya itildi. Bayramoğlu'na göre, iktidar partisinin Gezi protestoları sırasındaki tutumu, insanları hükümetin barışa ve daha geniş bir demokrasiye geçişi taahhüt edemeyeceği fikrini benimsemeye itti. Bu iki olay, barış müzakereleri sırasında Türk siyasetinin koşullarının ne kadar hızlı değiştiğini ve siyasi ittifakların ne kadar kırılğan olduğu da göstermesi açısından önemliydi.

AKİL İNSANLAR HEYETİ: YAPISI VE İŞLEVİ

Her iki konuşmacı da AİH'nin oluşturulmasının çözüm süreci için son derece önemli bir gelişme olduğunu vurguladılar. Heyet toplan 63 üyeye sahipti ve ülke genelinde yedi bölgede faaliyet gösteren her biri dokuz uzmandan oluşan yedi gruptan oluşuyordu. Coşkun, bu yedi bölgede sorumlu olan ve her biri 9 kişiden oluşan grupların birbirlerinden son derece farklı geçmişlere ve siyasi görüşlere sahip insanlardan oluştuğunun altını çizdi. AİH'ne seçilen insanlar farklı politik yönelimlere, farklı geçmişlere ve yaşam tarzlarına sahiptiler. Coşkun'un tarifine göre bu heyette başlıca dört farklı eğilimden insan vardı: AK Parti veya hükümet yanlısı aydınlar ve kamu figürleri; HDP yanlısı temsilciler; ticaret odalarının, sendikaların liderleri veya yönetim kurulu üyeleri gibi Türkiye'de etkili olan çeşitli kurumların temsilcileri; hayatlarını Türkiye'de çoğunlukla çatışma çözümü mücadelesine adanmış insanlar. Tüm bu insanları birbirine bağlayan tek şey, Türkiye'deki çatışmanın demokratik yollarla çözülmesi gerektiği ve çözülebileceği inancıydı.

Katılımcılardan AİH çalışmalarının teknik yönlerine dair gelen sorular üzerine ise konuşmacılar, heyetteki her bir grubun bir koordinatör tarafından yapılandırılmış, lojistik, güvenlik ve diğer organizasyonel yönlerden sorumlu bir yapıya sahip olduğunu açıkladı. Ancak, her grup yerel düzeyde önemli derecede özerkliğe sahipti. Özellikle, Coşkun, bir vilayete girme sürecinin ge-

WISE PERSONS' COMMITTEE (WPC): STRUCTURE AND FUNCTION

The speakers stressed the importance of the formation of the WPC as a milestone for the resolution process. The Committee was composed of seven groups, of nine experts each, operating on seven regions across the whole country – a total of 63 members constituted the WPC. Coşkun explains how these groups were constituted to be diverse and include a variety of perspectives. The people selected to be part of WPC had different political orientations, different backgrounds and lifestyles. According to Coşkun's experience, four kinds of people were mainly involved: pro-AK PARTY or pro-government intellectuals and public figures; pro-HDP representatives; diverse representatives of institutions that were influential in Turkey, like leaders or board members of commercial chambers, unions, and so on; people who had devoted their lives to solving the conflict in Turkey, predominantly intellectuals. The one thing that tied all of the participants together was the belief that the conflict in Turkey should and could be solved through democratic means.

Furthermore, participants expressed interest in the technical aspects of WPC's work. The speakers explained that each group had an overarching structure embodied by a coordinator, responsible for logistics, safety, and other organisational aspects. However, each group enjoyed a significant degree of autonomy on a local level. Specifically, Coşkun mentioned, the process of going into a province usually started by contacting a local NGO, to subsequently engage with people in the local community. Coşkun remarked that each group operated differently with the reason being that there was no set methodology. Coşkun further mentioned that procedures for engaging in this way would be agreed upon amongst the group's members, regarding the safest and most effective way to engage local communities. The rest would be organised by the group coordinator. Bayramoğlu referred to each group's autonomy operationally too. For instance, exemplified through Yucel Sayman, assigned to work in the Marmara region, who held meetings without the presence of other members. Consequently, in Bayramoğlu's experience, common activities formed part of the WPC's undertakings, but one could act autonomously, predicated upon reaching out to an increased number of people, if a member were willing to do so.

Regarding the objectives of the WPC, both speakers agreed that the main point was to strike a discussion on matters of peace in the country. Making the resolution process a topic of social discussion was the absolute priority for the members of the Committee. Furthermore, the WPC wished to encourage support for the peace process. Reaching out to the Turkish public in several ways, the WPC served as a bridge between the political elites and society. This role of mediation emerged organically

nellikle yerel bir STK ile temasa geçerek ve daha sonra yerel topluluktaki insanlarla ilişki kurularak başladığını belirtti. Coşkun bu yolun katılım prosedürlerine dair yerel topluluklarla ilişki kurmanın en güvenli ve en etkili yolu olduğu konusunda grup üyeleri arasında bir mutabakat olduğunu belirtti. Öte yandan her grubun, belirlenmiş tek bir metodolojisi olmadığı için, farklı bölgelerde görevli heyetlerin birbirlerinden farklı çalıştıklarını da ekledi. Bayramoğlu, her grubun özerkliğine operasyonel olarak da değindi. Örneğin, Marmara Bölgesi'nde çalışan heyetin, her toplantıyı tüm üyeleri ile birlikte gerçekleştirmediğinden bahsetti. Sonuç olarak, Bayramoğlu'nun deneyiminde, ortak faaliyetler AİH'nin taahhütlerinin bir bölümünü oluşturdu, ancak bir üye bunu yapmak istiyorsa, artan sayıda insana ulaşmaya dayanarak bağımsız bir şekilde hareket edebilirdi.

AİH hedefleri ile ilgili olarak, her iki konuşmacı da asıl amacın ülkede barışa dair güçlü bir kamusal tartışma yapılmasını sağlamak olduğunu ifade etti. Çözüm sürecini bir sosyal tartışma konusu haline getirmek AİH üyeleri için mutlak öncelikti. Ayrıca, AİH barış sürecine desteği teşvik etmek istemişti. Türk kamuoyuna çeşitli yollarla ulaşan AİH, siyasi elitler ve toplum arasında bir köprü görevi görüyordu. Bu arabuluculuk rolü organik olarak ortaya çıktı ve AİH hükümet tarafından başlatılan barış süreci hakkında bilgi yaydığından, insanlar heyet üyelerine kendi şikâyetlerini aktardılar. AİH daha sonra bu deneyimleri ve ülke genelindeki insanların taleplerini kaydederek birer rapor haline getirdi ve hükümetin dikkatine sundu.

AİH toplantılar yoluyla edindiği bilgileri detaylandıran dokuz rapor hazırlandı. Coşkun, bu raporlara ve özellikle Güneydoğu heyetinin raporuna bakarak, uzun zamandır devam eden bir çatışmanın ülkenin ekonomik, sosyal ve politik dinamiklerini nasıl etkilediğini görmenin mümkün olduğunu belirtti. Bu raporlar Türkiye'deki şiddetin gerçek nedenlerini başarıyla vurgulamaktadır. Coşkun'a göre, raporları dikkatle değerlendirerek, çatışmayı yaratan nedenlerle başa çıkmak için gereken önlemleri formüle edebiliriz.

Katılımcılar, AİH'nin bir parçası olmaları yönünde çağrı aldıklarında konuşmacıların ne hissettiklerini ayrıca sordular. Özellikle, Türkiye'nin kutuplaşmış siyasi ortamı nedeniyle herhangi bir korku hissedip hissetmediklerini de sordular. Ancak hem Coşkun hem de Bayramoğlu korku duymadıklarını belirttiler. Konuşmacılar korkudan ziyade, böyle bir heyetin varlığının önemini anladıklarını ve bu heyete katılmanın olası herhangi bir riske değdiğini belirttiler. aktif katılımlarının herhangi bir potansiyel riske değdiğini hissettiler.

and, as the WPC spread information on the peace process initiated by the government, people would raise their own grievances to the members of the Committee. The WPC then recorded these experiences and the demands of people across the country and later bring them to the attention of the government.

Nine reports were drafted on the back of the experience of the WPC which detailed the knowledge that the Committee had acquired through their meetings. Coşkun stated that by looking at these reports – particularly the one concerning the south-eastern region of Turkey – it is possible to observe how such a long-standing conflict affected the economic, social and political dynamics of the country. These reports successfully highlight the real causes of the violence in Turkey. By carefully considering the reports, according to Coşkun, one can formulate the measures that are needed to cope with these causes.

Participants expressed curiosity regarding the feelings of the speakers at the moment they were called to be part of the WPC. In particular, they asked about any feelings of fear due to the polarised political environment of Turkey. However, both Coşkun and Bayramoğlu denied ever feeling fearful. Rather, they stated that they saw the importance of the existence of such a Committee and felt that their active participation in it was worth any potential risk.

POSITIVE LEGACY: OPEN, TRANSPARENT DIALOGUE

In terms of a legacy, Bayramoğlu and Coşkun pinpointed some defining traits of the resolution process. Bayramoğlu emphasised that the initiation of open dialogue was one of the most significant aspects of the process. Furthermore, Coşkun stated that transparency was highly valued. The resolution process signified the first time that conflict was discussed openly to such an extent, and with such a degree of involvement on the part of the public. Significantly, the ruling party initiated steps to foster mutual trust, and openly declared its commitment. Furthermore, the government directly reached out to organizations and press to document the evolution of the process. Whilst parts of the information were not revealed publicly, Bayramoğlu and Coşkun agreed that an attempt at transparency was made in the initial stages. Bayramoğlu exemplified this through the undertaking of an unannounced bilateral ceasefire, which lasted two years, and noted that a lack of transparency did not diminish the positive effects in this instance. Coşkun emphasised the necessity of dialogue, and lack of violence, as vital foundations for the subsequent peace talks. Moreover, WPC's mediational role and relation-building is stated to have been fruitful. Changing perceptions on a societal level, demarcating a belief in the possibility

POZİTİF MİRAS: AÇIK VE ŞEFFAF BİR DİYALOG

Miras açısından Bayramoğlu ve Coşkun çözüm sürecinin belirleyici özelliklerini sıraladılar. Bayramoğlu, açık diyalogun başlatılmasının sürecin en önemli yönlerinden biri olduğunu vurguladı. Ayrıca Coşkun, şeffaflığın çok değerli olduğunu belirtti. Çözüm süreci ile birlikte Kürt meselesinin ilk defa bu ölçüde açık bir şekilde ve halkın bu derece katılımı ile tartışıldığını ifade ettiler. Konuşmacılara göre o dönem iktidar partisi karşılıklı güvenin artırılması için önemli adımlar attı ve taahhüdünü açıkça ilan etti. Dahası, hükümet doğrudan kurumlara ve basına ulaşarak sürecin evrimini belgeledi. Bilgilerin bir kısmı kamuya açıklanmamış olmakla birlikte, Bayramoğlu ve Coşkun ilk aşamalarda şeffaflık ilkesinin uygulandığı konusunda uzlaştı. Bayramoğlu, taraflar arasında kamuoyuna açıklanmayarak iki yıl süren iletişimin dolayısıyla bu bağlamda yaşanan şeffaflık eksikliğinin sürecin tamamının olumlu etkilerini azaltmadığını kaydetti. Coşkun, ileride yaşanabilecek olası bir çözüm süreci için hayati önemdeki temeller olarak diyalog ve şiddetsizlik gerekliliğini vurguladı. Ayrıca AİH'nin arabuluculuk rolünün ve ilişki geliştirme kabiliyetinin olumlu sonuçları olduğunu belirtti. Toplumsal algının değişmesi, çatışan taraflar arasında diyalog kurulabileceği ve barışa artan bir destek sağlanacağı fikri o dönem başarıyla sağlandı. Konuşmacılara göre, 2013 sürecinin en büyük başarılarından biri, farklı siyasi görüşlerine rağmen taraflar arasında kurulan doğrudan ve yapıcı iletişimdi.

DPI's Youth group listen to Mr Bayramoğlu and Mr Coşkun during the first session of the Roundtable

DPI'nin Gençlik Grubu Birinci Oturum Sırasında Coşkun ve Bayramoğlu'nun Sunumlarını Dinlerken

of dialogue between the parties in conflict on part of the populace, and growing support for peace were achieved. According to the speakers, one of the greatest achievements of the 2013 process was the direct and constructive communication between the parties, despite their different political outlooks.

FACILITATING PEACE TALKS: LEGAL FRAMEWORK AND CEASEFIRE

Among the many significant traits of the 2013 resolution process in Turkey, Coşkun mentioned one aspect that was previously unprecedented: the creation of a legal framework underpinning the process. In the previous attempts at peace, the legal aspect was largely ignored. The significance of the legal framework, passed in 2014, was two-fold; the legislation provided the ruling party with powers to construct institutions necessary to build peace. Furthermore, it would lend legal protection to the actors involved. However, Coşkun noted that the legislation, which seemed like an important step at the time, was not fully respected.

Another factor supporting the resolution process was the previously mentioned ceasefire that lasted two years. Despite feelings of distrust, the lack of violence helped encourage peaceful behaviour across the population. Coşkun observed that this experience of peace made people want to hold on to this new state of things and, as a result, made them support the process with the hope that peace would become a permanent state.

WPC: BRIDGING POLITICS AND SOCIETY

The WPC's utility relied upon the committee's ability to provide a bridge between politics and society, a key element for a full transition to peace. During the meetings, Coşkun observed, people often aired out their own grievances. The Kurdish issue seemed to be an overarchingly crucial issue for everyone, however, other social groups used these meetings as a platform to voice their own concerns.

There was an initial lack of trust within the WPC: people had doubts regarding the selection of other members of the committee. The WPC was, however, useful in two main ways: on the one hand, it informed the people of Turkey of the developments and urgency of the peace process and, on the other, through its meetings with participants from across the country, the WPC helped shape an informed, realistic and nuanced idea of the demands and uncertainties of the Turkish public. The Turkish case shares common traits with other conflicts across the world. However, in order to take effective action and achieve peace, it was important to build knowledge regarding the unique characteristics of the Turkish case. Some important issues were

BARIŞ GÖRÜŞMELERİNİ KOLAYLAŞTIRMAK: YASAL ÇERÇEVE VE ATEŞKES

Türkiye'de 2013'teki sürecinin birçok önemli özelliği arasında Coşkun, daha önce benzeri görülmemiş bir husustan bahsetti: süreci destekleyen yasal bir çerçevenin oluşturulması. Önceki barış girişimlerinde, yasal yön büyük oranda göz ardı edildi. 2014 yılında kabul edilen yasal çerçevenin iki açıdan önemlidir; mevzuat, iktidar partisine barışı inşa etmek için gerekli kurumları inşa etme yetkisi verdi. Ayrıca, ilgili aktörlere yasal koruma sağladı. Ancak Coşkun, o zamanlar önemli bir adım gibi görünen mevzuata tam olarak uyulmadığını kaydetti.

Çözüm sürecini destekleyen bir diğer faktör, daha önce bahsedilen iki yıl süren ateşketti. Güvensizlik duygularına rağmen, şiddetsizlik toplum genelinde barışçıl davranışların teşvik edilmesine yardımcı oldu. Coşkun, bu barış deneyiminin insanların bu yeni barış durumda kalma isteği sağladığını ve sonuç olarak süreci barışın kalıcı hale geleceği ümidiyle desteklediklerini gözlemlediğini belirtti.

AİH: SİYASETİ VE TOPLUMU BULUŞTURMAK

AİH'nin temel işlevi barışa geçiş için kilit bir unsur olan siyasetle toplumun farklı kesimleri arasında köprü sağlama beceresinde yatıyordu. Heyet ziyaretleri sırasında Coşkun, insanların sık sık kendi şikayetlerini dile getirdiklerini gözlemlediğini ifade etti. Coşkun'a göre Kürt meselesi herkes için çok önemli bir konu gibi görünüyordu, ancak diğer sosyal gruplar bu toplantıları kendilerine özgü ve farklı konulardaki endişelerini dile getirmek için bir platform olarak kullandılar.

AİH'e dair başlangıçta insanlarda güven eksikliği vardı: insanlar heyetin üyelerinin seçimiyle ilgili şüphelere sahipti. Ancak AİH iki ana açıdan faydalı oldu: Bir yandan Türkiye halkına barış sürecine dair gelişmeler ve barışın aciliyeti hakkında bilgi verirken, diğer yandan ülke çapındaki katılımcılarla yaptığı görüşmelerle Türkiye kamuoyunun talepleri ve belirsizlikleri hakkında bilinçli, gerçekçi ve incelikli bir fikrin şekillendirilmesine de yardımcı oldu. Türkiye örneği, dünyadaki diğer çatışmalarla ortak özellikleri paylaşıyor. Bununla birlikte, etkili eylemlerde bulunmak ve barışı sağlamak için Türkiye deneyiminin kendine özgü özellikleri hakkında bilgi oluşturmak önemlidir. Bazı önemli sorunlar AİH'nin ulaşabildiği toplumsal gruplar tarafından gündeme getirildi. Bayramoğlu'na göre, bu meseleler toplumsal düzeyde kök salmış ve Türkiye'de Cumhuriyetçi ulus inşası projesinden kaynaklanmaktaydı. Ulus inşası süreci

brought up by the communities, which WPC was able to reach. According to Bayramoğlu, these issues were rooted at the societal level and originated in the Republican project of nation-building in Turkey. This process was started during the 1880s and was aimed at forming a homogenous, secular Turkish nation. During the Gezi uprisings, this same critique of the Turkish state was frequently brought up. In such a conflict, social perceptions need to be prioritised: the WPC committee dealt with this aspect directly. The localized approach of the WPC provided the opportunity to closely engage with different communities in Turkey and observe critique, thoughts, and issues brought up in relation to the conflict and the concurrent conceptualization of nationalism. Bayramoğlu observed that even in those parts of Turkey with almost an absence of Kurdish people, the 'Kurdish issue' was discussed as a vital topic; a necessity to address the problem was clearly apparent.

As the speakers presented the WPC as a bridge between society and politics, participants wondered whether there were any particular encounters that shed light on how these discussions fit into the daily lives of people in Turkey. Coşkun mentioned how, through his experience in Central Anatolia, people would often manifest a sort of fear in addressing the Kurdish issue so openly. A pattern observed by Coşkun, was that of avoiding the word 'Kurdish' altogether and replacing it with the expression 'people from the tribe'. Additionally, in some confined parts of Central Anatolia, people appeared to be extremely loyal to the AK PARTY, confiding in the resolution process. Their stance, however, would be different nowadays.

SOCIAL PERCEPTIONS REVEAL A LACK OF TRUST

In the Marmara region where Bayramoğlu operated, historical and more recent migrations have contributed to the formation of a social and political identity shaped around the idea of being a migrant. Due to this, Bayramoğlu explained that, in some parts of the region, the WPC was met with resistance. This resistance was not due to nationalistic tendencies, but mostly represented a non-aggressive protection mechanism. People were understandably worried about suffering from symbolic and tangible losses. One question that was often voiced was: 'what are we going to lose from this?'. In Coşkun's experience, however, there were some individuals opposing the peace process and pushing for a resolution through violent means.

In relation to the issue of social perceptions, doubts were raised from a participant regarding the preparation of the WPC members in dealing with such feelings. In conflicts with such a long history of violence, it is understandable that people's concerns are shaped around a fear of the other. The issues raised by the speakers

1880'lerde başlamış ve homojen, laik bir Türk ulusu oluşturmayı amaçlamıştır. Gezi ayaklanmaları sırasında bu eleştiri sıklıkla gündeme getirildi. Böyle bir çatışmada sosyal algılara öncelik verilmelidir. AİH bu hususu doğrudan ele almıştır. AİH'nin yerelleştirilmiş yaklaşımı, Türkiye'deki farklı topluluklarla yakın ilişki kurulmasını, onların Kürt meselesine ve milliyetçiliğe dair aynı sahip oldukları düşünceleri, eleştirileri ve sorunları gözlemleme fırsatı sağladı. Bayramoğlu, Türkiye'nin neredeyse Kürt olmayan bölgelerinde bile 'Kürt meselesinin' hayati bir konu olarak ele alındığını; sorunu ele alma zorunluluğu açıkça görüldüğünü vurguladı.

Konuşmacılar AİH'yi toplum ve siyaset arasında köprü kuran bir mekanizma olarak tarif etiklerinden katılımcılar, bu tartışmaların Türkiye'deki insanların günlük yaşamlarına nasıl yansındığını gösteren özel bir karşılaşma olup olmadığını sordular. Coşkun, İç Anadolu'daki tecrübesi üzerinden, insanların Kürt meselesini açık bir şekilde ele alma konusunda sık sık korkuya kapıldıklarını gözlemlediğini ifade etti. Coşkun İç Anadolu'da insanların 'Kürt' kelimesinden kaçınmak için 'Aşiret' ifadesini kullandıklarını belirtti. Coşkun sözlerine, İç Anadolu'nun bazı sınırlı bölgelerinde, o dönem insanların çözüm sürecine güvenerek AK Parti'ye destek verdiklerini ancak bugün aynı kitle için tutumların değişmiş olabileceğini de ekledi.

TOPLUMSAL ALGILAR GÜVEN EKSİKLİĞİNİ ORTAYA KOYUYOR

Bayramoğlu AİH kapsamında faaliyet gösterdiği Marmara bölgesini, eski ve daha yeni göçlerle şekillenmiş, göçmen olma fikrinin şekillendirdiği sosyal ve politik bir kimliğin yoğun olarak yaşadığı bir bölge olarak tarif etti. Bu nedenle Bayramoğlu, bölgenin bazı kısımlarında AİH'nin dirençle karşılandığını söyledi. Ona göre bu direnç milliyetçi eğilimlerden değil, çoğunlukla saldırgan olmayan bir koruma mekanizmasından kaynaklanıyordu. İnsanlar sembolik ve somut kayıplardan mustarıpti. Sıklıkla dile getirilen bir soru şuydu: "bu işte ne kaybedeceğiz?". Öte yandan Coşkun'un deneyimleri içinde barış sürecine karşı çıkan ve şiddet yoluyla sorunun çözüleceğini savunan bazı kişiler de vardı.

Katılımcılar toplumsal algılarla ilgili olarak, AİH'nin farklı toplumsal kesimlerle yaşadığı bire bir ve öznel karşılaşmalara çok hazırlıklı olmadığı tespitinde bulundular. Elbette ki uzun süren ve şiddet öyküsü içeren çatışmalar insanların "öteki" korkusu yaşamasına sebep olabilir ve katılımcıların toplantı sırasında sürece dair gösterilen olumsuz tutumlara ilişkin örnek vermeleri de beklenen bir durumdur. Coşkun, AİH heyetinin çeşitlilik bakımından çok zengin bir

as examples of negative public attitudes are to be expected. Coşkun clarified that, since the Committee was a very diverse group, everyone had their own answers. These divergent opinions would not be kept hidden. The point of the WPC was to discuss different points of view keeping in mind the value shared by everyone in the Committee: democratic resolution. Coşkun admitted that, sometimes, disagreements would cause problems because people wanted clear-cut answers. However, he made it a point to explain that the peace negotiations were not a give-and-take situation. Rather, what was being dealt with was a deeper social issue which had to be approached carefully. He further stressed that there was no imposition of a single point of view. The objective was not to give structured answers. For the WPC, it was more important to understand why people raised certain fears. Bayramoğlu admitted that there were weaknesses in the resolution process and in the WPC itself. However, it would be wrong to assume a perfect, ideal member of the WPC or a perfectly smooth resolution process. The dominant political atmosphere at the time was one of uncertainty. No one had answers because no one knew how the process would pan out. There were many different political orientations represented in the Committee and this would cause misunderstandings on some occasions. However, sharing Coşkun's point of view, Bayramoğlu stated that the main objective for everyone was not to provide answers, but to 'brew' the idea of peace in society. The function of the Committee was to legitimise the peace process in the eyes of the public.

One participant questioned the credibility of the resolution process of 2013. As violence increased towards the end of the process, the participant questioned whether the process constituted a distraction, to keep the public busy, while fighting continued in the background. The speakers noted that this was an oft heard accusation during their time as WPC members but deny this as a possibility. Rather, Coşkun pointed towards a growing distrust between the parties, towards the end and in the immediate aftermath of the resolution process, which contributed to the worsened situation. For Bayramoğlu, the question posed by the participant implies an expectation of a perfect process that would bring about a perfect resolution. The process evolved throughout time: it started as a simple ceasefire, then the state manifested a willingness to take it further. Bayramoğlu stated that the process was not perfect and was not set in stone, but it was truthful, at least originally. The most significant factor of instability, for him, is the developments in Roboski, which generated hope for the Kurdish side and fear in the central government. The ruling party presented the events in Roboski as a threat towards the Turkish nation, which in turn increased tensions with the Kurds in Turkey.

yapı olduğunu ve karşılaşılan farklı durumlar karşısında herkesin farklı bir cevap geliştirdiğini ifade etti. Komite çok çeşitli bir grup olduğu için herkesin kendi cevapları olduğunu açıkladı. AİH heyetinin bu farklılıklara dayalı yapısı insanlardan saklanmadı. AİH'in amacı, herkesin paylaştığı ortak değeri akılda tutarak, demokratik çözümlerle ilgili farklı bakış açılarını tartışmaya açmaktır. Coşkun, bazen anlaşmazlıkların sorunlara yol açacağı da ifade etti çünkü insanlar sonuçta net cevaplar istiyorlardı. Ancak, barış müzakerelerinin bir alma-verme ilişkisi olmadığını da altını çizdi. Coşkun'a göre barış süreçlerinde dikkatle ele alınması gereken şey daha derin bir sosyal konu ve böyle bir konuda tek bir bakış açısının dayatılması da yanlış. Dolayısıyla AİH işlevi yaşanan soruna yapılandırılmış cevaplar vermek değildi. AİH için daha önemli olan insanların neden bazı korkuları dile getirdiğini anlamaktı. Bayramoğlu, çözüm sürecinde ve AİH'nin bazı zayıf yanları olduğunu da not etti. Ancak, mükemmel, ideal bir AİH üyesi ya da kusursuz bir çözüm süreci varsaymanın da yanlış olacağını vurguladı. Bayramoğlu o dönemin baskın siyasi atmosferinin belirsizlik olduğunu söyledi. Bazı sorulara kimse cevap vermedi çünkü kimse sürecin nasıl bir yere gideceğini bilmiyordu. AİH'de temsil edilen birçok farklı siyasi yönelim vardı ve bu bazı durumlarda yanlış anlamalara da neden oldu. Ancak Coşkun'un bakış açısını paylaşan Bayramoğlu, herkes için asıl amacın sorulara cevap vermek değil, toplumda barış fikrini "demlemek" olduğunu söyledi. AİH'nin işlevi, barış sürecini halkın gözünde meşrulaştırmaktır.

Bir katılımcı 2013'teki çözüm sürecin ne kadar güvenilir olduğu sorusunu tartışmaya açtı. Katılımcı sürecin sonuna doğru artan şiddet olaylarına referansla aynı zamanda sürecin devam etmesi halkı oyalama taktiği miydi diye sordu. Konuşmacılar, AİH üyesi olarak bunun zaman zaman duydukları bir endişe ve suçlama olduğunu ancak durumun tam olarak bu şekilde açıklanamayacağı yönünde görüş bildirdiler. Coşkun, bu duruma bir oyalama taktiğinden ziyade sürecin sonuna doğru taraflar arasında giderek artan güvensizliğin ve kötüye giden durumun yol açtığını söyledi. Bayramoğlu katılımcının sorduğu sorunun mükemmel bir çözüm getirecek mükemmel bir süreç beklentisiyle ilişkili olduğunu ifade etti. Bayramoğlu'na göre süreç zamanla gelişti: basit bir ateşkes olarak başladı, daha sonra devlet daha ileriye gitmeye istekli olduğunu gösterdi. Bayramoğlu, sürecin mükemmel olmadığını ve sarsılmaz bir kaya üzerine bina edilmediğini, ancak en azından orijinal olarak doğru işlediğini söyledi. Ona göre süreci istikrarsız hale getiren faktör, Rojava'da Kürt tarafı için umut ve Türkiye hükümeti için ise korku yaratan gelişmelerdi. İktidar partisi Rojava'daki olayları Türk ulusuna yönelik bir tehdit olarak sundu ve bu da Türkiye'deki Kürtlerle gerginliği artırdı.

LACK OF STRUCTURE: CHALLENGE/OPPORTUNITY

Both speakers displayed discontent when talking about the lack of structure of the peace process. Particularly, talking about some of the challenges encountered by the WPC, Bayramoğlu brought up the unstructured nature of the resolution process. Often, he mentioned, people were curious regarding the process and its developments and, many times, the WPC struggled to explain that the peace process was largely unplanned.

While this proved to be an obstacle, Bayramoğlu made one final point. He stated that the Kurdish issue is not the issue of the Kurdish population; it is not a regional problem. It is an aspect of the social contract in Turkey, which is reflected in the laws and institutions of the country as well as in the daily social relations among communities in Turkey. According to him, the social aspect of the issue has been largely ignored in favour of focusing on the legal and institutional problems. Through the experience of the WPC, Bayramoğlu stated that an important lesson has been learned: the people on the ground have concerns that go beyond law and politics. He believes that, in order to create real change, it is necessary to focus on the level of social perception and build more trust between communities. Because of this, the lack of structure of the peace process did not represent, for him, a great impediment. Coşkun agrees with this point. He explains that the absence of structure proved to be only a minor challenge. However, what was fundamentally lacking was true political will.

DPI youth participants consider the experiences of the former WPC members

Katılımcılar AİH üyelerinin sunumları dinlerken

YAPI EKSİKLİĞİ: ENGEL VE FIRSAT

Her iki konuşmacı da barış sürecinin yapı eksikliğinden bahsederken hoşnutsuzluklarını ifade ettiler. Özellikle AİH'nin karşılaştığı bazı zorluklardan bahseden Bayramoğlu, çözüm sürecinin yapılandırılmamış doğasını gündeme getirdi. Çoğu zaman, insanlar süreci ve gelişmelerini merak ediyorlardı ve AİH birçok kez barış sürecinin büyük ölçüde plansız olmasından kaynaklı olarak bu sorularla mücadele etti.

Bu bir engel teşkil ederken, Bayramoğlu son bir noktaya değindi. Kürt meselesinin Kürt nüfusuyla yahut belli bir bölgeyle ilgili bir problem olmadığını, Kürt meselesinin Türkiye'deki toplumsal sözleşmeden kaynaklanan ve ülkenin yasalarından kurumlarına ve topluluklar arasındaki günlük sosyal ilişkilere kadar geniş bir alana yansıyan sorunun bir yönü olduğunu ifade etti. Ona göre, konunun sosyal boyutu yasal ve kurumsal sorunlara odaklanılarak büyük ölçüde yok sayıldı. Bayramoğlu, AİH deneyimiyle önemli bir dersin alındığını belirtti: sokaktaki insanların hukuk ve siyasetin ötesine geçen endişeleri var. Gerçek bir değişim yaratmak için sosyal algı düzeyine odaklanmanın ve topluluklar arasında daha fazla güven inşa edilmesinin gerekli olduğunu ifade etti. Bu nedenle Bayramoğlu'na göre barış sürecinin yapısının eksikliği büyük bir engel teşkil etmiyordu. Coşkun da bu konuda Bayramoğlu ile hemfikir. Yapı yokluğunun küçük problem olduğunu asıl problemin temelde eksilen siyasi irade olduğunu belirtti.

DEMOKRATİKLEŞME MESELESİ

Konuşmacılar Türkiye'de barışı sağlamak için önce daha geniş bir demokratikleşme sürecinin gerçekleşmesi gerektiğine inandıklarını belirttiler. Coşkun, daha büyük bir demokratikleşme ihtiyacının doğrudan AİH tarafından ulaşılan insanlarca ortaya konulduğunu belirtti. Karadeniz bölgesinde faaliyet gösteren grubun oluşturduğu rapordan hareketle insanları kategorize etmeyen ve etiketlemeyen, tüm toplumsal kesimleri içeren ve eşitlik ilkeleri üzerine inşa edilmiş yeni bir anayasaya ihtiyaç duyulduğu kaydedildi.

Benzer şekilde Bayramoğlu, iktidar partisinin yükselen otoriterliğinin Türkiye ve barışa geçiş için kilit bir sorun olduğunu ifade etti. Hükümet kararının ve yaklaşımının 2013'te olduğu gibi bugün de genel olarak Kürt meselesi üzerinde doğrudan bir etkiye sahip olduğunu belirtti.

DİASPORANIN ROLÜ

Toplantının giriş kısmında konu gündeme gelmese de, konuşmacılar diasporanın süreçteki rolü hakkında sorular aldılar. İlk olarak Bayramoğlu, diasporanın daha

THE ISSUE OF DEMOCRATISATION

The speakers believe that to achieve peace in Turkey, a wider democratisation process has to take place first. Particularly, Coşkun pointed out that this need for greater democracy was manifested directly by the people that were reached by the WPC. He cited, as an example, the report created by the group operating on the Black Sea region. In this, it was recorded that the people felt in need of a brand new constitution, one that does not categorise and label people, but that is built on principles of inclusion and equality.

Similarly, Bayramoğlu cited the rising authoritarianism of the ruling party as a key problem for Turkey and its transition to peace. He believes that the approach of the government has a direct effect on the Kurdish issue at large, illustrated by the events of the 2013 resolution process.

ROLE OF DIASPORA

Although the topic was not brought up during the introduction, the speakers received questions regarding the role of the diaspora in the process. Firstly, Bayramoğlu explained that the diaspora can be divided into a more politicised group – mostly Kurdish diaspora – and a less politicised group. According to him, these politicised groups played a part in the process even from abroad. Specifically, some of the political leaders of these diaspora groups would express their opinions regarding the process as a whole, and on occasion voiced complaints regarding the selection process of the WPC.

Coşkun, however, clarified that there was never a strategy to engage with Kurdish and Turkish diaspora during the process. For instance, there was no WPC delegation sent to Europe to talk about the resolution process. Furthermore, Coşkun explained that the government knew the power of Öcalan on the PKK in Turkey and outside of it. As he was involved as the Kurdish representative, the government assumed that his word would easily reach Kurdish communities beyond Turkey, as had been the case previously. Thus, they believed that by conducting talks with Öcalan, there was no need to create other channels of discussion with Kurdish diaspora groups.

WPC: FUTURE POSSIBILITIES FOR PEACE IN TURKEY

Overall, Bayramoğlu defines the WPC as an experiment. The committee was a completely new experience for Turkey, and it shed light on the nature of the Turkish po-

politik bir grup olarak - çoğunlukla Kürt diasporasına - ve daha az siyasallaşmış bir başka gruba olmak üzere ikiye ayrılabilceğini açıkladı. Ona göre, bu siyasallaşmış gruplar süreçte yurtdışında olsalar bile rol oynadılar. Örneğin bu diaspora gruplarının siyasi liderlerinden bazıları sürecin bütününe dair görüşlerini ve bazen de AİH'nin seçilmesiyle ilgili şikayetlerini dile getirdiler.

Coşkun ise AİH olarak süreç boyunca hiçbir zaman Kürt ve Türk diasporasıyla ilişki kurma stratejilerinin olmadığını açıkladı. Örneğin, çözüm süreci hakkında konuşmak üzere Avrupa'ya AİH heyeti gönderilmedi. Coşkun'a göre hükümet Öcalan'ın Türkiye'deki ve Türkiye dışındaki gücünü biliyordu ve bu yüzden Öcalan'ın sözünün daha önce olduğu gibi Türkiye'nin ötesindeki Kürt topluluklarına kolayca ulaşacağını varsaydı. Böylece Öcalan ile görüşmeler yaparak Kürt diaspora gruplarıyla başka tartışma kanalları oluşturmaya gerek olmadığına inandı.

AİH: TÜRKİYE'DE GELECEKTEKİ BARIŞ İMKANLARI

Sonuç olarak Bayramoğlu, AİH'yi bir deneyim olarak tanımladı. Heyet, Türkiye için tamamen yeni bir deneyimdi ve hızlı ilerleyen ve son derece kutuplaşmış olan Türk siyasi ortamının doğasına ışık tuttu. Bu düşünceler, ileride barışa başarılı bir şekilde geçebilmek için Türkiye'de ele alınması gereken meselelere dair güncel bir değerlendirme getirmektedir.

Geleceğe bakarken Bayramoğlu, 2013 deneyiminin bir revizyondan geçirilmesi gerektiğini belirtti. Günümüzde, 'çözüm süreci' ifadesi bile AK Parti'nin işi olarak algılandığı için tartışmalı bir hale geldi. Geçmişte diyalog yaratmak için çok çaba harcanmıştı. Günümüzde reform için daha büyük bir ihtiyaç var gibi görünüyor. Örneğin, HDP üyelerinin hapsedilmesiyle Kürt siyasi kimliğinin kriminalize edilmesi bir öncelik olarak ele alınmalıdır. Süreçten sonra, 'Kürt meselesi' ifadesinin kendisi neredeyse bir suç haline geldi ve eğer birisi bu konuda çalışmalar yapıyorsa, suç sayılıyor. Bayramoğlu'na göre bunun, ülkedeki akademisyenler arasında ve entelektüel ilişkiler kurma üzerinde olumsuz bir etkisi var. Bayramoğlu için, barışa geçişi sürdürmek için Kürt siyasi ve entelektüel aktörleri suçlulaştırmaktan derhal vazgeçilmesi gerektiğini söyledi. Bayramoğlu, gelecek konusunda umut taşıdığını ve barış süreçlerinin doğası gereği uzun ve zahmetli olduğunu ifade etti.

Coşkun, gelecek ortaya çıkabilecek olası bir barış sürecinin daha kapsayıcı olması gerektiğini ifade etti. Akılda tutulması gereken iyi bir örneğin, barış müzakereleri tablosunun birçok aktör için açıldığı Kuzey İrlanda olduğunu söyledi. Buna

litical environment, which is fast-paced and highly polarised. These considerations bring a renewed understanding of the problems in Turkey that must be addressed in order to successfully transition to peace.

Looking ahead to the future, Bayramoğlu stated that it is necessary to operate a revision of the experience of 2013. Nowadays, even the phrase 'resolution process' has become a controversial topic of discussion as it has ties to the actions of the AK PARTY. In the past, a lot of effort was put into creating dialogue. Nowadays, there seems to be a greater need for reform. For instance, the criminalisation of the Kurdish political identity through the imprisonment of members of the HDP must be addressed as a priority. After the process, the expression 'Kurdish issue' itself has almost become a crime and if someone is conducting studies on the issue, they are also criminalised. This has a negative effect on building intellectual relationships between academics in the country. For Bayramoğlu, the de-criminalisation of Kurdish political and intellectual actors must be acted upon immediately to resume the transition to peace. Bayramoğlu remained hopeful for what is to come and recognised that peace processes are, by their nature, long and troublesome.

Coşkun believed that, in the future, a new process needs to be more inclusive as there are more than two parties included in the conflict. A good example to keep in mind is that of Northern Ireland where the table of the peace talks was opened up for a plurality of actors. There can be two leading actors, but other perspectives must be taken into account looking ahead to the future. According to Coşkun, bringing about greater inclusion through holding formal talks with non-political actors could be particularly fruitful. Engaging with civil society, he believes, would bring more diversity of perspectives in drafting a peace agreement. Lastly, Coşkun maintained that it is necessary to always keep expectations to a reasonable level. Reaching peace does not mean that the involved parties must agree on every single issue and, if that is the expectation, then failure is the likely outcome. Some fundamental issues must be identified and dealt with to begin with. Once this has been done, the talks can evolve into less urgent discussions.

göre süreçte öne çıkan iki taraf olabilir, ancak geleceğe bakmak için başka perspektifler de dikkate alınmalıdır. Coşkun'a göre, politik olmayan aktörlerle resmi görüşmeler yaparak daha fazla katılım sağlamak özellikle verimli olabilir. Kendisi sivil toplumla ilişki kurmanın bir barış anlaşması hazırlarken daha fazla perspektif çeşitliliği getireceğine inandığını ifade etti. Son olarak Coşkun, toplantı sırasında beklentileri daima makul düzeyde tutmanın gerekli olduğunu altını çizdi. Barışa ulaşmanın, ilgili tarafların her konuda hemfikir olması gerektiği anlamına gelmediğini ve böyle bir beklentinin sonucunun başarısızlık olacağını söyledi. Sürece başlamak için bazı temel konuların tanımlanmasının ve ele alınmasının gerekli olduğunu, bu yapıldıktan sonra, görüşmelerin daha az acil tartışmalara dönüşebileceğini belirtti.

SESSION 2: THE ROLE OF YOUNG PEOPLE IN THE TURKISH RESOLUTION PROCESS: SHARING MEMORIES AND EXPERIENCES

The roundtable continued with a discussion around two main themes: a) the experiences, memories and opinions of young people of the 2013 resolution process; b) the hopes and possibilities that the youth participants envision in Turkey's future. The first half of this session was moderated by DPI's Head of Turkey Programme, Esra Elmas. To start, she invited the participants to share their own memories of the last peace process. She explained how these personal stories can help to build a bigger picture. The events shaping the contemporary history of one's country leave a trace on one's emotions. Emotions are largely thought to be inexplicable and irrational. For this reason, they are often left out of macro-analyses of conflicts. However, emotions and one's own experiences play a key role in shaping social identities, thus affecting social behaviour on a bigger scale. Following this input, the contributions of the participants brought

DPI's Esra Elmas, Head of Turkey Programme, opens the floor for discussion on young people's role in conflict resolution

DPI Türkiye Programı Yöneticisi Esra Elmas, gençlerin çatışma çözümündeki rolüne odaklanan ikinci oturumun açılışını yaparken

İKİNCİ OTURUM: GENÇLERİN TÜRKİYE'DEKİ ÇÖZÜM SÜRECİNDEKİ ROLLERİ: DENEYİMLERİ VE HATIRALARI PAYLAŞMAK

Yuvarlak masa toplantısı ikinci oturumunda, iki ana tema etrafında şekillenen tartışmayla devam etti: 1) 2013'e karar yaşanan süreçte gençlerin deneyimleri, hatıraları ve görüşleri; 2) Gençlerin Türkiye'nin geleceği için öngördükleri umut ve olasılıklar. İkinci oturumun ilk yarısını yöneten DPI Türkiye Programı Yöneticisi Esra Elmas katılımcılara son barış süreciyle ilgili ne hatırladıklarını sorarak oturumu açtı. Kişisel hikayelerin daha büyük bir resim oluşturmaya yardımcı olabileceğinin altını çizen Elmas, bir ülkenin siyasi tarihi ile bireysel hikayelerin ana temalarının çoğu zaman kesiştiğini kaydetti. Çatışmaların ya da çözüm süreci gibi siyasi süreçlerin genel olarak makro dinamiklere göre analiz edildiğini ve duygular ya da kişisel algıların bu analizler içinde büyük ölçüde açıklanamaz ve mantıksız varsayıldıklarından dikkate değer bulunmadığını söyleyen Elmas, kişilerin bireysel deneyimlerinin sosyal kimliklerin şekillenmesinde anahtar rol oynadığını dolayısıyla sosyal davranışı daha büyük ölçüde seçillendirdiğini vurguladı. Bu girişin ardından kişisel deneyimlerinden hareketle katılımcılar belli konular üzerine bir tartışma yürüttüler. Katılımcılar arasında, Türkiye'deki çözüm sürecini çok az hatırlayan veya hiç hatırlamayanlar olduğunu gibi o sırada siyasete veya sivil topluma aktif olarak katılan ve çözüm süreci dönemini ayrıntılarıyla hatırlayan kişilerde vardı.

SİYASET KORKUSUYLA BÜYÜMEK

Barış süreci hakkında fazla bir şey hatırlamayanlar arasında, bazı katılımcılar aile içindeki eğitiminin konuya olan ilgisizliklerinde rol oynadığını belirttiler. Aslında, birkaç katılımcı yetiştirilmelerinin çok depolitize olduğuna dikkat çekti. Birçoğu, siyasetin evlerinde korkulması gereken bir şey olarak görüldüğünü belirtti. Kendilerine siyasi muhalefetlerini ifade etmemelerinin, daha ziyade sessiz kalmalarının telkin edildiğini ifade ettiler.

Bu korku duygusunun aktif olarak siyasete katılan veya siyasete ilgi duyan başkaları tarafından da paylaşıldığı görülüyordu. Bir katılımcı, bu yuvarlak masa toplantısına gelişinden annesini haberdar etmediğini çünkü annesinin politik olarak hassas konular hakkında konuşulmasını tehlikeli bulması nedeniyle kendisini onaylamayacağını söyledi.

up several topics for the discussion. Amongst the participants, there were those who had little or no recollection of the process, and those who remembered it and had been actively involved in politics or civil society at the time.

GROWING UP WITH A FEAR OF POLITICS

Among those who do not remember much about the peace process, some participants stated that family education played a role in their lack of interest in the matter. In fact, several participants pointed out that their upbringing had been very depoliticised. Many noted that politics was seen as something to be feared in their household. In particular, they were taught to not voice their political dissent but, rather, stay quiet.

These feelings of fear seemed also to be shared by others who were actively involved or interested in politics. One participant stated that his presence in the roundtable itself was kept secret from his mother, who would not approve of it due to the perceived danger of speaking up about politically sensitive topics.

UNDERSTANDING THE KURDISH ISSUE

Several participants shared that they had no knowledge of the Kurdish issue during the early stages of their lives. One participant stated that, as a child, she would be discouraged to play with one of her friends who, she later found out, is Kurdish. Another participant admitted to being completely ignorant of the Kurdish issue until high school and a third participant said that they only found out about it in university.

Another participant mentioned not being aware of issues of discrimination in Turkey until she started taking part in DPI meetings.

Participants stressed how there are many people on the ground who are not concerned with such discussions. However, they suggested that, as these people are also complicit in the current situation in Turkey and could bring a different point of view to the table, it would be highly valuable to bring them out and involve them in such open conversations. It was suggested that this is something DPI could lend its considerable experience too. Vahap Coşkun validated this request by stating that, very often, the reality on the ground is very different to what the reports show.

As some participants manifested a prior lack of knowledge regarding the Kurdish issue in Turkey, one of them openly questioned Coşkun on the correct termi-

KÜRT MESELESİNİ ANLAMAK

Bazı katılımcılar hayatlarının erken dönemlerinde Kürt meselesine ilişkin hiçbir bilgileri olmadığını ifade etti. Bir katılımcı çocukken oturdukları sitede birlikte oyun oynamasının çok da onaylanmadığı arkadaşının Kürt olduğunu- dolayısıyla bu yüzden onunla oynamasının hoş karşılanmadığını- sonradan anladığını söyledi. Bir başka katılımcı lise yıllarına kadar Kürt meselesi hakkında hiçbir şey bilmediğini bir diğeri ise meseleden ancak üniversite yıllarında haberdar olduğunu aktardı. Yine bir başka katılımcı ise DPI toplantılarına katılarak Türkiye'de Kürtlere karşı yapılan ayrımcılığın daha çok farkına varmaya başladığını anlattı.

Katılımcılar, sokaktaki insanların çoğunun bu tür tartışmalarla ilgilenmediklerini vurguladı. Öte yandan bu ilgisizlik içindeki insanların bu tür tartışma masalarına getirmenin, onları da bu tür süreçlere dahil etmenin sorunun çözümüne çok önemli bir katkı sunacağı belirtildi. Vahap Coşkun çoğu zamanda sokaktaki durum ile rapor edilenler arasında çok fark olduğunu, dolayısıyla bu farklı bakış açılarının masaya getirilmesinin çok önemli olduğunu onayladı.

Bazı katılımcılar konu hakkındaki bilgi eksikleri nedeniyle konuyu isimlendirmede doğru olan terminoloji nedir sorusunu sordular. Bu soruya Coşkun Türkiye'de konuyu isimlendirmek için yıllar boyunca birçok terimin kullanıldığını ve bazılarının diğerlerine göre daha ayrımcı olduğunu söyleyerek cevap verdi. 'Kürt sorunu'nu terimini, sorunu sadece Kürtlerin sorunuymuş ya da Kürtlerden kaynaklı bir sorunmuş gibi gösteren bir ifade örneği olarak tanımladı. Sonunda, konuyu isimlendirmenin büyük ölçüde kişisel bir tercih olduğunu söyledi, ancak Kürt Meselesi teriminin sorunun farklı cephelerini de kapsayan ve çoğunlukça kullanılan ifade olarak tercih ettiğini belirtti.

UMUT VEREN BİR ÇÖZÜM SÜRECİ

Barış süreci sırasında siyasi gelişmelerden daha çok haberdar olan katılımcılar arasında, bazıları o dönem çözüm konusunda çok umutlu hissettiklerini hatırladılar. Çözüm sürecine dair katılımcıların en çok hatırladığı şey dayanışma duygularıydı. Katılımcılardan biri 2013 yılındaki Newroz sırasında okunan Öcalan mektubu ve o sıradaki durumu aktardı. İşyerinde birbirinden çok farklı kökenlerden insan olarak o mektubun okunmasını dikkatle dinlediklerini aktardı. Birlik ve dayanışma duygularının çok derinden hissedildiğini bir dönem olarak Ermenilerin dahi o süreçte kendilerine dair bir şey görmek ve duymak istediklerini belirtti. Başka bir katılımcı, yine 2013 Newroz kutlamalarını herkesin o günü birlikte yaşamak için bir araya geldiği bir an olarak hatırladı. Çözüm sürecine kadar

nology. Coşkun clarified that many terms have been used throughout the years and that some of them seem to be more discriminatory than others. He cited 'Kurdish problem' as an example of an expression that appears to imply that the problem is only of and with the Kurdish people, when in reality it is a problem for the whole country. Ultimately, he said, it is largely a matter of personal preference but pointed out that many people prefer the expression 'Kurdish issue'.

A RESOLUTION PROCESS WHICH INSPIRED HOPE

Amongst the participants who were more aware of political developments at the time of the peace process, several remembered feeling very hopeful about it. In particular, participants recalled great feelings of solidarity at the time of the resolution process. One of the participants cited the example of Öcalan's letter for Newroz in 2013. She stated that in her workplace everyone had been waiting for the letter to be shared as it was historical moment. She mentioned that the feelings of communion and solidarity were felt so deeply that even those of Armenian descent wished to be included in his statement. Another participant also remembered the Newroz celebrations of 2013 as a moment

Youth participants engage in discussion on their own memories of the Turkish resolution process

Genç katılımcılar ikinci oturum sırasında kişisel hikayelerini ve hafızalarını birbirleriyle paylaşıyorlar

kendisinin Newroz kutlamalarına kendi mirasını hatırlamak için bir tür siyasi ifade olarak katıldığını ama 2013'teki Newroz'da herkesin kutlamaların parçası olduğunu ifade etti.

Genç katılımcıların büyük dayanışma duygusu olarak hatırladıkları bir başka örnek de 2013'ün Gezi protestolarıydı. Siyasi olarak aktif olan katılımcılar o dönemi protesto özgürlüğünü deneyimlemekten mutluluk duyduklarını bir dönem olarak tanımlıyorlar. Bir katılımcı ise 1 Mayıs 2013'teki protestoları Gezi olaylarına bir tür önsöz olarak gösterdi. Gezi Parkı'ndaki olayların konusu, birçok farklı protestocu grubunun dayanışma içinde bir araya geldiği bir örnek olarak gösterildi. Protestolar o zamanki atmosferi yansıtıyordu. Bir katılımcıya göre, 2013 barış süreci, Türk siyasetinde, insanların Kürt sorununun ötesine geçen talepleri dile getirebildikleri bir dönemdi. Aslında, Gezi Parkı'ndaki protestocular arasında, LGBT topluluğu ve feministler gibi birçok grup yer aldı, birbirleriyle konuşabildiler ve birbirlerini desteklediler tespiti yapıldı. Bir katılımcıya göre, o dönemki olumlu atmosferin Türkiye'deki diğer sosyal meselelerle de hep irtikte mücadele edilebileceği umudunu yartttığını ifade etti. Gençler çözüm sürecinin o dönem Ermeniler, Aleviler ve LGBT grupları gibi diğer azınlıklar için de nihayetinde Türkiye'yi değiştirecek daha geniş bir demokratikleşme sürecinin sadece bir aşaması olarak algılandığını belirttiler.

Bir katılımcı, kapsayıcılığın bu sürecin en önemli sonucu olduğunu vurguladı. Sürecin olumlu sonuçlarından biri de 'Kürt' kelimesinin o güne kadar hiç olmadığı kadar özgürce kullanılabilmesiydi. Çözüm sürecinden önce Kürt kelimesi devlet söylemi nedeniyle başka kelimelerle ikame ediliyordu. Çözüm sürecinin getirdiği değişimin bir sonucu olarak o dönem HDP Türkiye genelinde büyük bir popülerlik kazanmıştı. Ayrıca, o dönem karşılıklı birbirini affetme çok muhtemel görünen karşılıklı birbirini affetme ihtimalinin çok gerçek görüldüğünü ve bunun yarattığı umut hissi hatırlandı. Ancak taraflar bunu yapamadı ve süreç yarıda kesildi.

CHP gençlik kollarından bir katılımcı o dönem partisinin Kürt meselesi konusunda ilk defa nasıl bir mesafe katettiğini aktardı. CHP gençlik kollarından bir grup genç olarak o dönem ilk defa CHP adına Roboski'de ölen insanların aileleriyle bir araya geldiklerini ve açıkça Cumartesi Anneleri'ne destek verebildiklerini aktardı. Tüm bunların çözüm sürecinin getirdiği olumlu atmosfere bağlı olarak anamuhalefet partisinde yaşanan devrim niteliğindeki değişimler olduğunu ifade etti. Ancak katılımcı, bu yeni yörüngenin kısa süre içinde nasıl terk edildiğini ve değişen durum nedeniyle CHP'de bu tür değişimleri gerçekleştiren gençler olarak görevden alındıklarını kaydetti.

where everyone came together to celebrate. The participant said that until that moment, taking part in Newroz celebrations had been a sort of political statement to reclaim one's own heritage. That year, however, everyone was included in the festivities.

Another instance in which the participants recalled great feelings of solidarity was the Gezi protests of 2013. Firstly, participants noted how those who were politically engaged were happy to be able to experience the freedom to protest. One participant cited the protests of 1 May 2013 as a sort of preface to the Gezi uprisings. The topic of the events in Gezi Park was cited as an instance in which many different groups of protesters came together in solidarity. The protests reflected the atmosphere at the time. According to one participant, the peace process of 2013 marked the first time in Turkish politics where people were able to articulate demands that moved beyond the Kurdish issue. In fact, among the protesters in Gezi Park, many groups – such as the LGBT community and feminists – were able to speak up and support one another. According to a participant, in general, there was hope that the positive atmosphere would also tackle other social issues in Turkey. Other minorities, such as the Armenians, the Alevis, and the LGBT community felt that the process would be just one part of a wider democratisation process that would ultimately change Turkey.

One participant mentioned how, at one point, inclusion had seemed to be the only possible outcome from the process. One of the positive outcomes of the process had been a greater use of the word 'Kurdish'. Before then, the word had often been substituted with other expressions due to it being controversial for state discourse. She noted how HDP enjoyed great popularity during those times because of this change. Also, she remembered the feeling of hope at the prospect of mutual forgiveness, which seemed very likely at the time. However, the parties involved did not go through with this and the process was interrupted.

One of the participants, involved in the youth branch of the CHP, remembered how, for the first time in Turkish politics, his party took a stance on the Kurdish issue. During the peace process, the youth branch of the CHP started engaging with the families who lost their kids in Roboski and openly supported the movement of the Saturday Mothers. This was a revolutionary change of direction for the main opposition party. The participant, however, noted how this new trajectory was soon abandoned and he was dismissed.

GEÇMİŞ SÜRECİN ZORLUKLARI ÜZERİNE DÜŞÜNMEK

Bununla birlikte, katılımcılar, bu karşılıklı desteğin nasıl hızla kaybedildiğini belirtme ihtiyacını da hissettiler. Bir katılımcı İstanbul'daki en popüler ve politik olarak aktif bir üniversitede yaşadığı deneyimini anlattı. Kürt biri olarak Kürtlerin haklarını savunan öğrenci gruplarıyla ilişki kurmaya çalışacağını ancak büyük bir yabancılaşma hissettiği zira Kürtlerin haklarını teori ve kavramlarla tartışmaya yatkın olan bu grupların Kürtlerin gerçek deneyimlerine dair gerçekliği tam olarak kavrayamadıklarını fark ettiğini belirtti. Bu yabancılaşmanın siyasi dayanışma tesis etme çabalarında bir engel teşkil ettiğini vurguladı.

HDP'deki aktif siyasey yapan bir başka katılımcı da benzer yorumlarda bulundu. Gezi Parkı olayları olumlu bir deneyim gibi görünse de, protestoların sona erme biçiminin Türkiye'deki siyasi grupların yeniden izole edilmesine sebep olduğunu belirtti. Gezi protestolarından sonra durumun, muhtemelen öncekinden daha kötü olduğunu öne sürdü. Ona göre, umut ve dayanışma hızla hayal kırıklığı ve tecrit ile yer değiştirdi. Bu deneyimi protestolara katılan ve Türkiye'de daha barışçıl bir gelecek için aktif olarak çalışan birçok genç için travmatize edici olarak nitelendirirdi.

Bazı katılımcılar ise kendileri için çözüm sürecinin hiçbir zaman işe yarayabileceği gibi görünmediğini vurguladılar. Bir katılımcı, çözüm sürecini gerçek bir barış sürecinin nasıl bir şey olduğuna dair bir tür deneme veya demo olarak nitelendirirdi. Barışa ulaşmanın önünde pek çok zorluk olduğunu ama 2013'e karar sürecinin doğasında birçok sorun olduğunu söyledi. Bunlardan biri, toplumun bir kesiminin müzakere eden taraflara duyduğu güvensizlikti. Katılımcılar, "barış masası" gibi ifadelerin yanlış bir şekilde müzakerelere katılanların eşitliğini ima ettiğini ve bunun sorunlu olduğunu ifade ettiler. Bazı katılımcılara göre, o zamanlar Türkiye'deki birçok insan kapalı kapılar ardında, taraflar arasında yapılan müzakerelere dair şüphe taşıyordu ve aslında her iki tarafında aslında sadece kendi çıkarını kolladığı düşünülüyordu. Kimileri için aslında olup biten hiçbir zaman gerçek bir barış süreci değildi bu yüzden.

Bir başka katılımcı da büyürken devlete duyduğu güvensizlikten bahsetti. Memleketinde yaşanan ev aramalarını hatırladı. Ona göre bu gibi olaylar birçok ailenin daha fazla istikrar arayışı içinde hareket etmesine neden olmuştu. Bu devlet korkusu ve güvensizlik duyguları o dönem hükümetin yürüttüğü sürece karşı olumsuz tutumların oluşmasına katkıda bulunmuştu kuşkusuz. Katılımcı, barış süreci devam ederken, ailesinin hiçbir üyesinin gerçekten umutlu olmadığını ve süreç başarısız olduğunda herkesin bir kez daha haklı çıktığını söylediğini belirtti.

REFLECTING ON THE CHALLENGES OF THE PAST PROCESS

Participants, however, also felt the need to point out how this mutual support was fleeting. One participant told of his own experience at a very politically active university in Istanbul. He stated that, as a person of Kurdish origin, he would try to engage with the student groups who advocated for Kurdish rights. However, he was not successful in this as he felt that the students, as much as they were skilful in debating theories and concepts, would not fully grasp the reality of his experience. This proved to be an obstacle in his endeavour to establish political solidarities.

Another participant, who was active in HDP, manifested similar complaints. He observed that while the events of Gezi Park seemed like a positive experience, the termination of the protests marked a renewed isolation of political groups in Turkey. He posited that the state of things after the Gezi protests was, possibly, even worse than before. According to him, hope and solidarity were quickly replaced by disappointment and isolation. He described this moment as a traumatising experience for many young people who were involved in the events and were actively working for a more peaceful future in Turkey.

Some participants affirmed that, for them, there had not been any moment in which the resolution process looked like it might work. One participant described the experience as a sort of trial or demo of what the real peace process would have been like. He said that, despite being conscious of the difficulties that would have to be faced to achieve peace, there were many problems inherent in the 2013 resolution process. One of these, was the lack of trust that many sections of the populations felt towards the parties involved in the process. The participants problematised the use of expressions such as 'peace table' as they wrongly imply an equality of those participating in the negotiations. According to some participants, at the time, many people in Turkey had been suspicious of these discussions between the parties behind closed doors and thought that they were simply looking out for their own best interests. Many believed that there was never a real attempt at achieving peace.

Another participant, similarly, mentioned feelings of mistrust in the government while growing up. He recalled instances during which house searches had been carried out in his hometown. These events, according to him, had caused many families to move around seeking for more stability. This fear of the state and the feelings of insecurity contributed to the creation of negative attitudes towards the actions of the ruling government. The participant stated that, as the peace process was ongoing, no members of his family had actually been hopeful and, when the process failed, everyone just thought they had been proved right.

Bazı katılımcılar, barış sürecini raydan çıkararak konular olduğunu düşündükleri bazı başlıkları sıraladılar. Bunlardan biri, söz konusu tarafların, müzakereler hakkında kamuoyuna yeterli bilgi vermeyi bir öncelik yapmamalarıydı. Coşkun, bu noktada, AİH Türk halkına nasıl yaklaşılacağı konusunda bile gerçek bir stratejisi olmadığını ekledi. Temsiliyetin yeterli olacağı ve yukarıda bir karar alındıktan sonra geri kalanın doğal olarak bunu takip edeceği varsayımının yapıldığını söyledi. Bir katılımcı AİH'nin karar alma bakımından çok güçsüz olmasının da süreci olumsuz yönde etkilediğini belirtti. Yine sürecin çok fazla siyasallaşmasının da negatif bir durum yarattığının altını çizdi. Kürt meselesi çok karmaşık bir konu olduğundan müzakerelerin parti siyasetlerinin ötesine geçmesi gerektiğini belirtti. Katılımcı, AİH'nin tarafsız bir izleme kurulu olarak istihdam edilebileceğini, ancak o dönem kendilerine verilen rolün bu olmadığını ve tarafların kendi başlarına görüşerek kötü gidişe daha çom alan açıldığını söyledi.

DPI youth participant sits alongside EU representatives Elina Papadimouli and James Rizzo

AB Türkiye Delegasyonu'ndan Elina Papadimouli and Avrupa Komisyonu Komşuluk Politikası ve Genişleme Müzakereleri Genel Müdürlüğü'nden James Rizzo katılımcılarla beraber tartışmaları dinlerken

Some participants brought up what they thought were some of the issues that eventually derailed the peace process. One of them stated that the parties involved did not make it a priority to give sufficient information to the public on what they were discussing. Coşkun proposed that there had been no real strategy, even for the WPC, on how to approach the Turkish public. He stated that there was an assumption that representation would suffice and that, once a decision had been taken at the top, the rest would follow naturally. As this was not the case, a participant added that the decision-making power of the WPC was probably very low, and this ended up affecting the process as well. He voiced a complaint by stating that it was a very politicised process. However, as this is a very complex issue, negotiations should have moved beyond mere party politics. The participant suggested that the WPC could have been employed as an impartial supervisor, but this was not their role and the parties were left to discuss their own matters privately, leaving space for greater corruption.

Furthermore, one of the participants expressed dissatisfaction with the lack of self-criticism showed by all parties involved in the peace process. He stated that none of them sat and examined their own wrongdoings, but instead preferred pointing out each other's shortcomings and push the fault of the process' failure onto the other. This kind of self-criticism, the participant stated, is necessary if the parties are actually willing to move back towards each other and commit to peace.

Ayrıca, bir katılımcı barış sürecine katılan tarafların bugüne kadar özeleştiri yapmamış olmasını hayal kırıklığı olarak tanımladı. Sürecin taraflarının kendi hatalarını incelememediğini, bunun yerine birbirlerinin eksikliklerini işaret etmeyi sürdürdüklerini ve sürecin başarısızlığına dair hatayı karşı tarafa yüklemeyi tercih ettiklerini belirtti. Katılımcı, barışa dönmek ve birbirleriyle yeniden konuşmak isteyen taraflar için bu tür bir özeleştirin elzem olduğunu söyledi.

SESSION 3: YOUTH VISIONS FOR PEACE IN TURKEY: OVERCOMING THE CHALLENGES OF YOUTH INCLUSION IN TURKEY'S FUTURE RESOLUTION PROCESS

The second part of the discussion was moderated by Ufuk Uras, former MP, Professor at Istanbul University and co-founder and member of the Social Liberal Greens and the Left Party of the Future. He opened the session by highlighting how important it is to involve young people in conversations around peace, as they do not carry the mental baggage that adults do. He, then, asked the participants to share their own views on how young people can contribute to a potential future resumption of the resolution process in Turkey.

YOUTH AS INNOVATORS

One participant, who has never been part of a political organisation but is very active in civil society, brought up the potential of young people to provide new and innovative solutions. She mentioned an episode in which a group of young women had to deal with the controversy of singing the national anthem during an event. According to her, these women proved to be very adaptable and managed to solve the situation without creating conflict within the group. Thus, the participant stated that this creativity and adaptability of young people is what makes their contribution very important.

The participants added that, for some, it might be intimidating to take part in an event where topics of peace, inclusion, and diversity are talked about openly. According to her suggestion, the best option would be to bring groups of young people together to take part in different activities and topics of conversation in order to build an atmosphere of trust and inclusivity; this would then create connections that are fundamental to spread positive values in society. She brought up the Gezi protests as an example of solidarity that could and should be replicated.

Many participants noted the reasons they felt comfortable in sharing and exchanging testimonies with each other at this roundtable was as a result of DPI's carefully thought-out series of activities with them. By not allowing them to engage in discussion on Turkey over the course of the first three activities, participants developed

ÜÇÜNCÜ OTURUM: GENÇLERİN BARIŞ VİZYONLARI: GENÇLERİN GELECEKTEKİ ÇÖZÜM ÇABALARININ PARÇASI OLMASI ÖNÜNDEKİ ENGELLERİN ÜSTESİNDEN GELMEK

İkinci oturumun ikinci bölümü, İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyesi ve Yeşiller ve Sol Gelecek Partisi kurucu üyesi Ufuk Uras tarafından moderatörlüğünde gerçekleşti. Uras kemikleşmiş kalıplaşmış fikirler taşımadıklarından gençlerin barış süreçlerine dahil edilmesinin önemini vurgularak ikinci bölümü açtı. Ardından gençlere gelecekteki olası bir barış sürecine nasıl katkı sunacaklarını sorarak tartışmatı başlattı.

BARIŞIN MUCİDİ OLARAK GENÇLER

Hiçbir zaman siyasi bir örgütün parçası olmayan ancak sivil toplumda çok aktif olan bir katılımcı, gençlerin yeni ve yenilikçi çözümler sunma potansiyelini gündeme getirdi. Bir grup genç kadının bir etkinlik sırasında milli marşın söylenmesi konusundaki yaşanan bir tartışmalı durum içinde kaldığı bir olaydan bahsetti. Ona göre, bu kadınlar çok uyumlu olduklarını kanıtladılar ve grup içinde çatışma yaratmadan durumu çözmeyi başardılar. Böylece katılımcı, gençlerin bu yaratıcılığının ve uyarlanabilirliğinin barışa sunabilecekleri katkıları bakımından çok önemli özellik olduğunu belirtti.

Katılımcılar, barış, kapsayıcılık ve çoğulculuk gibi konularının açıkça konuşulduğu bir etkinliğe katılmanın bazıları için korkutucu olabileceğini belirttiler. Buna göre eğer gençler farklı konular ve gruplar halinde bir araya gelerek önce bir güven oluşturabilirse bu gelecekte barışa yönelik olarak yapılacak çalışmalara bir temel oluşturabilir.

Katılımcılar bu toplantı sırasında son derece rahat bir şekilde birbirleriyle anılarına ve hislerini paylaşılma nedenlerinin daha önce DPI'nın karşılaştırmalı çalışma ziyaretlerinde bir araya gelmiş olmalarının sonucu olduğunu vurguladılar. Türkiye konuşulmayan bu karşılaştırmalı üç çalışma ziyaretinde herhangi bir gerilim ve önyargı olmaksızın birbirleriyle ilişki geliştirdiklerini ve arkadaş olduklarını dile getirdiler. Bu çalışma ziyaretlerinde Türkiye gündeminin baskısı olmasızın şekillenen ilişkilerinin onlara bugün Türkiye'deki çözüm süreci gibi hassas bir

The youth group look ahead and discuss their own vision of peace in Turkey

Gençler barış vizyonlarını konuşurken

friendships and relationships with one another, free from prejudice or tension, thus allowing them to respect and understand the context with which everyone was now approaching the sensitive discussion on Turkey's resolution process.

Another participant mentioned the importance of teaching people how to be inclusive in their daily lives. He said that going beyond what is done at the peace table and acting through alternative means would be key in promoting a culture of solidarity. He told of his own experience as a teacher: he formed a multi-lingual choir as an attempt to bring people together. These types of small-scale activities can, according to him, be extremely meaningful in creating bridges that hold society together.

A DISILLUSIONED GENERATION?

A participant quoted Kurdish politician Ahmet Turk by saying: 'We are the last generation to bring you peace'. This statement, she said, made her question whether this was a reality – was peace a project of the previous generation, one that could

konuyu konuşurken birbirlerine karşı daha saygılı ve duyarlı olma eğilimi yaratmasının altını çizdiler.

Başka bir katılımcı, insanlara günlük yaşamlarında nasıl kapsayıcı olunabileceğini öğretmenin öneminden bahsetti. Barış masasında yapılanların ötesine geçmenin ve alternatif yollarla hareket etmenin bir dayanışma kültürünü desteklemede anahtar rol oynayacağını söyledi. Öğretmen olarak kendi deneyiminden bahseden katılımcı insanları bir araya getirme çabası olarak çok dilli bir koro kurduğunu aktardı. Bu tür küçük ölçekli faaliyetler ona göre, toplumu bir arada tutan köprüler oluşturmada son derece anlamlı olabilir.

HAYAL KIRIKLIĞINA UĞRAMIŞ BİR KUŞAK MI?

Katılımcılardan biri, toplantı sırasında Kürt siyasetçi Ahmet Türk'ün "Biz barış yapabilecek son nesiliz" ifadesini hatırlattı. Kürt toplumun belli bir yaşın üstündeki önemli isimleri arasında yaygın olan bu anlayışın bir gerçeklik olup olmadığını sorgulandı. 'Barış önceki neslin bir projesi mi ve bir sonraki kuşakça ulaşılamayacak bir proje mi?' sorusu masaya yatırıldı. Bir katılımcı bu soru üzerine, Türkiye'nin güneydoğusundaki arkadaşları ile birkaç görüşme yaptığını ve onların da böyle düşündüğünü aktardı. Gençlerin o dönem süreçte başı çekenlere öfke duyduklarını ve onlara yönelik olarak güven eksikliği taşıdıklarını ifade etti. Bu durum ona göre gençlerde barışa yönelik çalışma isteksizliği de yaratmıştı. Bu duygu gençler arasında çok yaygın gibi görüldüğünden, katılımcı bunun nedenini ve kökenini anlamak gerektiğini vurguladı. Gelecekte, olası bir çözümünün bugünün gençlerinin elinde olacağını belirtti ve bu nedenle, gençlerin bu hayal kırıklığı hissini ele almak öncelikli işimiz olmalı dedi.

Yine dayanışma duygusu bağlamında Gezi olayları örnek gösterildi. Öte yandan o dönem yakalanan dayanışma duygusunun sonra çok kısa zamanda nasıl kaybolduğu da ayrıca vurgulandı. Bir katılımcı o dönem olaylara katılan birçok kişinin bu gün çok daha ayrılmış hissettiğini ifade etti. Bu noktada daha yapılandırılmış çözümlere ihtiyaç olduğunun ve kamunun barışa dair görüşlerini şekillendiren medya gibi farklı aktörlerin de ayrıca ele alınmasının elzem olduğu dile getirildi.

Coşkun, katılımcıların yorumlarını bir katkı yaptı ve bu tür hayal kırıklığı ifadelerinin geçmişte nasıl kullanıldığına dikkat çekti. Ona göre Ahmet Türk'ün sözleri sosyolojik durumu yansıtmayan bir tespit. Coşkun 'biz barış yapılabilecek son nesiliz' ifadesinin bir sosyolojik durumdan çok barış konusunda duyulan ihtiyacın aciliyetini ifade ettiğini belirtti. Bu anlamda da bu ifade barışa duyulan acil ihtiyacın ifade edilmesini sağlayan retorik bir araç. Coşkun, Türkiye'deki gençlik

not be attained by the next? She, then, had several conversations with her friends from southeast Turkey and, she reported, they agreed with him. She recalled them expressing feelings of anger and a lack of trust in the leading actors in the process; there seemed to be a lack of willingness to work towards peace in the future. For her, as this sentiment seems to be very widespread among young people, it is necessary to understand the reason at its core. She pointed out that, in the future, a possible resolution of the conflict will be in the hands of the young people of today. Thus, addressing this feeling of disillusionment should be treated as a priority right now for young people.

Again, the events of Gezi Park were mentioned as an instance during which there was an alliance, a camaraderie that emerged spontaneously. However, this vanished quickly. After it, a participant said, those involved ended up being even more isolated. She also suggested that there might be a need for more structural solutions and, possibly, a need to address other important actors in shaping the public's idea of peace – such as the media.

Coşkun replied to the participant's comments and pointed out how such expressions of disillusionment had been used many times in the past, as well. According to him, Ahmet Turk's quote does not necessarily reflect the sociological state of things. Rather, Coşkun defined it as a rhetorical device to create a sense of urgency. Then, he mentioned the existence of studies on youth behaviour in Turkey which, despite what the politicians might say, show that the Kurdish youth have very reasonable political demands and that they are in favour of integration. Particularly, the experiences of the last five years in Turkey have made people reconsider the situation and any radical demands they may have had. Coşkun stated that there has been a shift towards more moderate positions, overall.

EVOLUTION OF IDENTITY

The issue of social identity was brought up by several participants. One of them, expressed worry regarding the likelihood of successfully persuading people into supporting a peace process. According to her, the difficulty would be found in the resilience of ethnic identities compared to other types of social identities, such as political identities. However, Ufuk Uras replied to this claim by pointing out that research shows that voter behaviour is susceptible to frequent change and, thus, the political subject is not stable at all. According to him, there is hope to be gathered from these findings. He added that it is usually very difficult for a person to really connect with one's own past and heritage in a direct way, going beyond three or

davranışları üzerine yapılan ve Kürt gençliğinin çok makul siyasi talepleri olduğunu ve entegrasyondan yana olduklarını gösteren çok sayıda çalışma olduğunu söyledi. Türkiye'de özellikle son beş senedeki deneyimlerin insanların durumu yeniden analiz etmesine ve olası radikal taleplerin gözden geçirmesine vesile olduğunu aktardı. Coşkun, araştırmalara göre genel olarak daha ılımlı pozisyonlara doğru bir kayma olduğunu belirtti.

KİMLİĞİN DEĞİŞİMİ

Toplumsal kimlik konusu birkaç katılımcı tarafından gündeme getirildi ve yine katılımcılardan biri insanları barış sürecini desteklemeye ikna edilme olasılığının düşük olduğu konusunda endişeleri olduğunu dile getirdi. Ona göre, etnik kimliklerden ziyade siyasi kimlikler birer zorluk yaratıyordu. Ancak Ufuk Uras, araştırmaların seçmen davranışının değişime açık olduğunu gösterdiğine yani siyasi konunun hiç istikrarlı olmadığına dikkat çekti. Uras bu değişkenlik durumunun umut verdiğini

Vahap Coşkun, Esra Elmas, Nazan Haydari Pakkan, Head of Centre for Conflict Resolution, İstanbul Bilgi University, David Murphy, Project Officer at DPI and Ufuk Uras, Professor of Political Science, İstanbul University listen to the discussion

Vahap Coşkun, Esra Elmas, İstanbul Bilgi Üniversitesi Çatışma Çözümü Çalışmaları Merkezi'nden Nazan Haydari Pakkan, DPI'dan David Murphy ve Ufuk Uras gençlerin geri bildirimlerini dinlerken

four generations. For him, this lack of knowledge can prove to be a defence against racism going into the future.

Another participant posited that Kurdish and Turkish identities have, in fact, changed overtime. He observed a drastic change. From the mid-1990s onwards, even the most statist people in the Kurdish regions would not display Turkish flags. After 2016, though, he claimed to have noticed more and more Kurdish youth sharing images of the Turkish flag via different social media outlets. He pointed out how this behaviour shows that Kurdishness and Turkishness have radically altered and transformed throughout the years. Plus, the ways in which these identities are constructed against one another has fundamentally changed: they are not mutually exclusive anymore. He said that this evolution of ethnic identities in Turkey could potentially facilitate a future peace process. He raised the example of the last peace process as a moment during which the Turkish state and the Kurdish community were able to come even closer as the state gained legitimacy in the eyes of the Kurds. Another, younger, participant also mentioned not being able to distinguish Turkish people from Kurdish people throughout her life. She attributed this to being raised during the years of the peace process.

Coşkun commented on this discussion about identity, saying that nowadays people do feel committed to their own culture, their own language, their own identity, but they are not concerned about doing it using Kurdish as a language necessarily. He said that this shifting in identities is, thus, also manifested by the fact that Kurdish people seem to be willing to express their own identity using the Turkish language.

IS PEACE EVEN SOUGHT AFTER?

Participants brought up that a problem to be faced at the moment is that people do not feel a need to obtain peace in the country. As violence has lessened over the years, to a point where the greater majority of the population do not experience it, the Turkish public does not seem to think of the Kurdish issue as one of the main problems Turkey faces. Participants questioned how it would be possible to achieve peace in a situation where people are not asking for it.

DPI's Esra Elmas replied to these comments and pointed out that this lack of violence is considered to be a great success for the Turkish state; the state believes to have succeeded in its anti-terrorist aspirations and to have defeated the PKK. However, she questioned whether this absence of violence across the country is actually sufficient. She said that there is still a lot of military activity that regular citizens in Turkey do not actively experience, and there are social and political problems that

söyledi ve bir kişinin kendinden üç veya dört nesil önceki geçmişle ve mirasla doğrudan bağlantı kurması genellikle çok zor olduğunu ekledi. Ona göre, bu "bilgi/temas eksikliği" geleceğe aktarılan ırkçılığa karşı bir savunma olarak okunabilir.

Başka bir katılımcı, Kürt ve Türk kimliklerinin zamanla değiştiğini ve bunun aslında sert bir değişim olduğunu iddia etti. 1990'lı yılların ortalarında, Kürt bölgelerindeki en devletçi insanlar için bile ellerine Türk bayrağı alıp sallamak imkansız birşeyken, 2016'dan sonra, daha fazla Kürt gencinin Türk bayrağı taşıdığına ve pek çok medya organına yansıdığı gibi Türk bayrağı ile poz verdiğine dikkat çekildi. Bu durumun Kürtlüğün ve Türklüğün yıllar içinde nasıl kökten bir biçimde değiştiğine iyi bir örnek olduğu vurgulandı. Ayrıca, bu kimliklerin birbirlerine karşı kendilerini inşa etme eğiliminin de değiştiği ve artık bu birbirini dışlamadıkları kaydedildi. Türkiye'deki etnik kimliklerin bu değişiminin bir potansiyel olarak gelecekteki bir barış sürecini kolaylaştırabileceğini söyledi. Son barış süreci deneyimiyle, devletin Kürtler nezdinde meşriyet kazandığı ve Türk devleti ile Kürt toplumu arasında bir yakınlaşma sağlandığı kaydedildi. Bir başka katılımcı, hayatı boyunca Türk halkını Kürt halkından ayırt edemediğini de ekledi. Ve bu durumun kendisinin barış süreci yıllarında büyümesiyle ilgili olduğunu belirtti.

Coşkun kimlik hakkındaki bu tartışmaya katkı olarak günümüzde insanların kendi kültürlerine, dillerine, kimliklerine bağlı olduklarını ancak bunu ille de Kürtçe konuşarak ifade etmediklerini söyledi. Dolayısıyla kimliklerdeki bu değişimin, Kürt halkının kendi kimliğini ifade ederken bunu Türkçe kullanarak yapmaya gönüllü olmasından da anlaşılabilirliğini not etti.

BARIŞ İÇİN BİR ARAYIŞ VAR MI?

Katılımcılar şu anda yaşanan en büyük problemin, insanların çoğunun barışı ülke için bir ihtiyacı olarak görmemesi olduğunu kaydettiler. Yaşanan şiddet olaylarından uzak olan ve bu olaylardan çoğunlukla etkilenmeyen toplumun geniş kesimi için Kürt meselesi ülkenin öncelikli meseleleri arasında yer almıyor. İnsanlar barış talep etmiyorsa barışa ulaşmak nasıl mümkün olacak, katılımcılar bu sorunun cevabını aradılar.

DPI Türkiye Programı yöneticisi Esra Elmas, siyasilerle yaptıkları toplantılarda ifade edilen bir tespiti katılımcılarla paylaştı. Buna göre kimi siyasiler Türkiye'de devletin 'terörist'e karşı mücadelede son derece başarılı olduğunu ama bunun terörizme karşı mücadele bir başarı anlamına gelmediği tespitini yaptıklarını aktardı. Terörizme karşı mücadelenin o terörü ortaya çıkaran problemlerin giderilmesiyle kazanılabileceğini belirtti. Elmas, Türkiye'de şiddet olaylarının artık yaşanmadığını ve bunun iyi

are encountered daily. These problems, she said, will not vanish just because many of the violent aspects of the conflict have been interrupted.

A participant, in response, created a parallel between the past and the current situation. In 1938, the Kurdish rebellions in Dersim were crushed with violence. After that, came a period subsequently named the 'decades of silence', during which there was no action on the part of the Kurdish people against the state. In the meantime, the state also did not take any action towards the Kurds, in terms of social integration. The problems quelled with the repressions in Dersim ended up resurfacing later on and, by the 1980s, an organised Kurdish nationalist movement was formed. The participant clarified the significance of this example: as long as these problems are not addressed in their social dimension, violence will re-emerge in the future.

Coşkun also intervened on the topic. He stated that there is a fundamental difference between the current state of things and 1938. Back then, he said, there was no legitimate political party that captured and articulated the issues of the Kurdish people in a non-violent manner. Now, Kurdish people have an outlet to air out their grievances politically. According to him, this is a great opportunity to end violent confrontation for good, as now there are the democratic tools necessary to do so.

SHIFTING POLITICAL SCENE IN TURKEY

Several participants noted the present emergence of a nationalism that seemed to some of the participants to bear similarities to Scotland, a more politically conscious nationalism that is made up of less radical demands. This change, according to them, seems to be taking place at the moment. Other participants seemed doubtful regarding this observation as they thought it to be maybe too optimistic and noting that, in the recent past, they had witnessed a denial of the Kurdish problem in Turkey. They pointed out that a lot of people are not familiar with the issue at all and ignore its political developments.

Coşkun, however, also called for optimism regarding the possibilities for dialogue in the future. He mapped out a radical change in Kurdish identity, as had already been discussed before. He stated that previous generations were more radical in reclaiming their identity – for instance, they struggled to be able to speak Kurdish publicly. Nowadays, he said, Kurdish youth mostly speak Turkish and many of them do not speak Kurdish at all. He clarified that this change does not affect how much they care for the issues of the Kurdish people. However, this shift marks a change in how the demands of the young Kurdish people are framed. According to Coşkun, such demands, nowadays, are far from being as radical as they used to be. He attributed

bir gelişme olduğunu ama meseleye dair sosyal ve siyasal problemlerin yaşanmaya devam ettiğini de kaydetti. Meselenin şiddet boyutunu yaşamamak sorunun ortadan kalktığı anlamına gelmiyor diye de ekledi.

Bu bağlamda bir katılımcı geçmiş ile mevcut durum arasında bir paralellik kurdu. Geçmişte 1938 Dersim'deki Kürt isyanlarının şiddetle bastırılmasının ardından Kürtler arasında bir sessizlik dönemi yaşandığını belirten katılımcı, 'devletin bu sessizlik süresi zarfında Kürtlerin sosyal bütünleşmesi konusunda hiçbir şey yapmaması daha sonra sorunları yeniden ortaya çıkardı ve 1980'lerde örgütlü bir Kürt milliyetçi hareketi kuruldu' dedi. Katılımcı bu tarihi örnekle, sorunların sosyal boyutlarıyla ele alınmadığı takdirde gelecekte yeniden şiddet yaratabileceğini hatırlattı.

Coşkun bu noktada gemişse göre daha iyi bir durumda olduğumuzu çünkü geçmişten farklı olarak bugün Kürt meselesi konusunda şiddete başvurmadan meşru siyaset yapan bir hareket ve parti olduğunu kaydetti. Coşkun'a göre Kürt halkı şikayetlerini politik olarak açıklayabilen bir çıkışa sahip ve bu şiddete son vermek için iyi bir fırsat zira gerekli demokratik araçlar mevcut.

TÜRKİYE'DE DEĞİŞEN SİYASİ ALAN

Bazı katılımcılar, bu dönemde Türkiye'de ortaya çıkan milliyetçiliğin İskoçya milliyetçiliğini andırdığını ve siyasi olarak daha farkındalık düzeyi yüksek olan bu milliyetçiliğin radikal talepleri olmadığını belirttiler. Halihazırda yaşanmakta olan değişimi bu şekilde tarif eden katılımcılara bir grup katılımcı çekinceli yaklaştı ve geçmişte Kürt meselesini inkarı edildiğini hatırladıklarından bu tespiti biraz fazla iyimser bulduklarını kaydettiler. Pek çok insanın bu konuya hiç aşına olmadığına ve siyasi gelişmelerini görmezden geldiğine de ayrıca dikkat çektiler.

Coşkun bu noktada gernçlere, gelecekteki diyalog imkanlarına yönelik olarak iyimser olma çağrısında bulundu. Ona göre Kürt meselesi bağlamında önceki nesiller kimliklerini geri kazanmak için daha radikal taleplere sahipti ve örneğin Kürtçe konuşulması için mücadele ettiler. Bugün belki Kürt gençlerinin büyük bir bölümü Kürtçe bilmiyor ve Türkçe konuşuyor ama bu onların kimlik mücadelesinden geri durdukları anlamına da gelmiyor. Yahut bu değişim Kürt gençlerinin Kürt halkının meselelerine önem vermediği anlamına da gelmiyor. Bununla birlikte, bu değişim Kürt gençlerinin taleplerini ifade ettikleri çerçevenin değiştiği anlamına geliyor. Artık radikal talepler rağbet görmüyor. Kürt gençleri isteklerini ve taleplerini demokratik siyasi yollarla ifade etmeyi ve yerine getirmeyi gerçekçi bir seçenek olarak değerlendiriyor.

Ve bu nedenle yine Coşkun'a göre silah yoluyla çözüm fikrini tamamen ortadan kaldırmaya ihtiyaç var. Şiddetin geri çekildiği bu zaman dilimi bunun için en uygun za-

this change to the fact that, in the current state of things, the desires, the needs of Kurdish youth can be fulfilled through political means.

For Coşkun, there is still a need to fully remove the idea of an armed resolution for the conflict. The time to do it, he said, is now that the violence has subdued. He commented on how this shift has been initiated by the HDP, a party that, voicing the demands of the Kurdish people, became the third biggest party in Turkey. Kurdish people are largely supporting it, but they are not willing to become militants for it. Coşkun noted this as a positive change and stated that the most significant message to be drawn from the experience of the HDP is that now that the violence has mostly stopped, it must be completely erased from the minds of people. He also voiced some criticism for HDP which, according to him, should undergo a severe change if it wishes to become a party not just for the Kurds, but able to represent other sections of society, as well.

Lastly, he added that new political movements are coming up, especially in the conservative and religious sections of society. These new parties, he said, have frameworks that include issues on education in one's mother tongue. This, he said, shows a positive change in political trajectories on all sides, and thus brings hope for the future developments in Turkey. Professor Nazan Haydari Pakkan, also present at the roundtable, shared these positive sentiments and concluded that the 2013 peace process revolutionised Turkish politics in many ways. Now, she said, is the time to take from this past experience and turn these revolutionary changes into norms in order to build a more stable and equal society.

man. Bu bağlamda HDP önemli bir örnek zira HDP demokratik yollarla Kürt halkının taleplerini ifade ve temsil ederek şu an Türkiye'nin en büyük üçüncü partisi haline gelmiş durumda. Coşkun'a göre bu olumlu bir değişiklik ve HDP'nin deneyiminden alınacak en önemli mesaj, şiddetin artık tercih edilmediği ve insanların zihinlerinden tamamen silinmesi gerektiğidir. Buna göre HDP sadece Kürtleri değil, aynı zamanda toplumun diğer kesimlerini de temsil etmek istiyorsa, değiştirmesi gereken bazı noktalar da var.

İkinci oturumun sonunda Türkiye'de kurulan yeni siyasi partilerin varlığına da dikkat çekildi. Özellikle dindar ve muhafazakar kesime hitap etmesi beklenen yeni oluşumlar var. Ve bu partiler anadilde eğitimi programlarına almış durumdadır. Tüm bunlar Coşkun'a göre Türkiye'deki siyasi yörüngenin her yönden olumlu bir değişiklik geçirdiğini ve bu nedenle gelecekle ilgili umurlu olmayı gerektiriyor. Yuvarlak masa toplantısının sonunda Nazan Haydari Pakkan, konuşulan konulara dair bir öze yaparak bu olumlu düşünceleri paylaştığını kaydetti. 2013 barış sürecinin Türk siyasetinde birçok yönden devrim yarattığının da altını çizdi ve bundan sonra geçmişten çıkarılan dersleri akılda tutarak daha istikrarlı ve eşit bir toplum oluşturmak için bu değişiklikleri normlara dönüştürmenin zamanı geldiğini söyledi.

Group photo at the conclusion of DPI's Youth Roundtable

Toplantının sonunda katılımcıların hep birlikte yer aldığı grup fotoğrafı

CONCLUSION

Participants engaged in an insightful roundtable meeting which, for the first time, examined the lessons that can be learnt from the Turkish peace process together with former WPC members before sharing their memories as young people of the previous resolution process as well as considering future opportunities for youth involvement in conflict resolution processes. Participants were unanimous in noting the value of being able to have conversations with young people from a diverse range of backgrounds. Discussion at this roundtable highlighted the importance of youth inclusion in conflict resolution processes and participants agreed that young people can play a valuable role in a potential future resumption of the resolution process in Turkey. As the focus of the UN on youth, peace and security is only set to intensify over the coming years, with the current focus on UN SCR 2250, this roundtable serves as a timely continuation in the series of DPI activities addressing this subject area.

The value of DPI's comparative study visits was demonstrated, as participants felt at ease when sharing their personal testimonies. The participants themselves noted that this was owed to their experience during the previous series of youth engagements CSVs whereby they learned about the Irish experiences of the peace process. However, this being the first time they are discussing the lessons of the Turkish peace process, they felt free to develop relationships and friendships with one another, devoid of prejudice and tension. During the open and frank discussion, it was notable that the young people challenged their own preconceptions, with some noting that they overcame prejudices they previously held against the WPC following the engagement with Ali Bayramoglu and Vahap Coşkun. Indeed, the speakers shared important lessons about the Turkish experience whilst focusing on their role as part of the WPC. Issues such as social perceptions, and transparency of dialogue were dissected, with speakers

SONUÇ

Bu yuvarlak masa toplantısı Türkiye'deki çözüm süreci deneyimini ilk kez gençlerin bakış açısından ele alan ve Akil İnsanlar Heyeti üyelerinin alandaki tecrübelerini paylaştıkları, geçmişten çıkarılan dersleri olduğu gibi gençlerin gelecekteki olası bir çözüm sürecinde daha etkin rol oynayabilmesi bahsinde yapılması gerekenleri de ele alan bir toplantı oldu.

Katılımcılar, bu toplantı vesilesiyle farklı geçmişlere sahip gençlerle bir araya gelip sohbet edebilmenin önemine dikkat çektiler. Çatışma çözümünde gençlerin rolünün ehemmiyeti ve gençlerin Türkiye'de gelecekle ortaya çıkabilecek bir sürecin parçası olması gerektiği konularında katılımcıların mutabakara vardığı toplantı, DPI'nın BM 2250. Nolu kararına referansla gençlerle sürdürüğü çalışmaların bir parçası olarak gerçekleşti.

DPI'nın gençlerle daha önce gerçekleştiği karşılaştırmalı çalışma ziyaretlerinin bu toplantıda katılımcıların fikirlerini ve duygularını birbirleriyle özgürce paylaşmaları yönünde önemli bir alt yapı sağladığı açıkça ifade edildi. Farklı ülke örneklerine dair pek çok şey öğrenirken aralarında bir güven inşa ettikleri belirten katılımcılar, kendilerini bu toplantıya hazırlayan önceki DPI çalışmalarının çok önemli olduğunu belirttiler. Türkiye'deki çözüm sürecini ilk kez ele aldıkları bu toplantıda bu derece hassas bir konuyu konuşurken kendilerini son derece özgür ve rahat hissettiklerini belirttiler. Toplantı sırasındaki tartışmalarda daha önce Akil İnsanlar Heyeti konusundaki ön yargılarında da değişim yaşandığını, Ali Bayramoğlu ev Vahap Coşkun ile karşılıklı konuşma fırsatı yakalamalarının ve soru soru sorabilmelerinin konuya dair bilmedikleri pek çok noktayı aydınlığa kavuşturduğunu söylediler. Gerçekten de konuşmacılar, AİH'nin bir parçası olarak rollerini anlatırken Türkiye'deki deneyim hakkında önemli dersler paylaştılar. Konuşmacılar, barış sürecinin karşılaştığı zorlukları ve sürecin gelecekteki potansiyel fırsatlarını ortaya koyan sosyal algılar ve diyalogun şeffaflığı gibi konulara uzunca değin-

revealing challenges the peace process faced and future potential opportunities of the process. This mirrored the discussion of past experiences from some of the youth participants, who argued that issues such as feelings of mistrust of the government amongst communities may have served as obstacles to youth engagement with the peace process.

In looking ahead to the future, it was beneficial to witness the youth participants press the importance of such meetings and discussions in order to continue broadening the bases of dialogue on the issues of peace and democratisation in Turkey. The need to engage wider audiences more positively, particularly young people, was emphasised, through the use of social media platforms. The creativity and adaptability of young people was acknowledged as one of the many beneficial factors for their contribution. Furthermore, DPI's promotion of inclusive dialogue during these events, according to participants, goes beyond the roundtable as it teaches a culture of solidarity. Thus the expandable and directly applicable nature of DPI's events can be noted, as the lessons learned during the roundtables are transferrable to civic society, and to participants' own institutions and constituencies.

As part of the project 'Supporting inclusive dialogue at a challenging time in Turkey' the roundtable has provided an important contribution to DPI's ongoing work focused on preparing society for any future peace process in Turkey, which emphasises the importance of continuing dialogue and of broadening bases for participation in democratisation and inclusive resolution processes even in the most challenging times.

diler. Toplantı boyunca yapılan tartışmalar topluluklar arasında oluşan güvensizlik hissinin gençlerin barış sürecine katılımının önünde engel teşkil edebileceğini ifade eden görüşlerin de bir yansımasıydı.

Geleceğe bakarken, genç katılımcıların Türkiye'de barış ve demokratikleşme konusundaki diyalog temellerini genişletmeye devam etmek için, bu tür toplantıların ve tartışmaların daha çok yapılması yönündeki baskısına tanık olmak faydalı oldu. Sosyal medya platformları kullanılarak daha geniş kitlelerin, özellikle de gençlerin daha olumlu bir şekilde etkileşim kurma ihtiyacı vurgulandı. Gençlerin yaratıcılığı ve yeni durumlara ayakta durabilme becerileri barış süreçlerine katkıları bakımından en yararlı faktörler olarak not edildi. Katılımcılar, DPI'nın bu etkinlikler sırasında kapsayıcı diyalogu teşvik etmesinin kendilerine bir dayanışma kültürü öğrettiğini ve o yüzden bu toplantıların sadece toplantı olmanın ötesine geçtiği ifade edildi. Bu bağlamda bu toplantılarda konuşulardan çıkarılan dersler ve konuşulanların sivil topluma, katılımcıların kendi kurumlarına ve seçim bölgelerine kolayca aktarılabilmesinin, DPI etkinliklerinin genişletilebilir ve doğrudan uygulanabilir doğasına dikkat çektiği söylenebilir.

Bu toplantı en zor zamanlarda bile diyalogun devam etmesi ve demokratikleşme süreçleri için tabanın genişletilmesi prensiplerinden hareketle, toplumu gelecekte ortaya çıkabilecek olası bir çözüm sürecine hazırlamak kapsamında DPI'nın 'Zor Zamanlarda Türkiye'de Kapsayıcı bir Diyalogu Desteklemek' başlığı altında devam eden çalışmalarına çok önemli bir katkı sunmuştur.

PARTICIPANTS LIST

Alexia Kotaki	<i>Representative of Greek Minority Foundation</i>
Dilara Gök	<i>Co-Founder of Conflictus, Conflict Resolution Training and Consultancy</i>
Esmâ Pak	<i>Student at Maltepe University, Department of Sociology</i>
Feyza Nur Gül	<i>Student at Medipol University, Department of Medicine</i>
Feyziye Hilal Kuşçu	<i>Student at Marmara University, Department of Business Administration</i>
Lokman Sazan	<i>Advisor for the People's Democratic Party (HDP) Foreign Affairs</i>
Revşen Berfin Çoşkun	<i>Sociology Student at Marmara University</i>
Safa Koçoğlu	<i>Board Member of Turkey's Youth NGO Platform</i>
Taha Baran	<i>Teacher, Writer (Specialized on Alevi Studies)</i>
Taner Baba	<i>High School Teacher at Tenzile Erdoğan Anadolu İmam Hatip High School</i>
Umut Erarslan	<i>Deputy Head of CHP Ankara Youth Branch</i>

KATILIMCI LİSTESİ

Alexia Kotaki	<i>Rum Azanlık Cmaati Temsilcisi</i>
Dilara Gök	<i>Conflictus Kurucu Ortağı</i>
Esmâ Pak	<i>Maltepe Üniversitesi Sosyoloji Öğrencisi</i>
Feyza Nur Gül	<i>Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencisi</i>
Feyziye Hilal Kuşçu	<i>Marmara Üniversitesi İşletme Bölümü Öğrencisi</i>
Lokman Sazan	<i>Hakların Demokratik Partisi (HDP), Dış İlişkiler Danışmanı</i>
Revşen Berfin Çoşkun	<i>Marmara Üniversitesi Sosyoloji Bölümü Öğrencisi</i>
Safa Koçoğlu	<i>Türkiye Gençlik STK'ları Platformu Yönetim Kurulu Üyesi</i>
Taha Baran	<i>Öğretmen</i>
Taner Baba	<i>Tenzile Erdoğan Anadolu İmam Hatip Lisesi Öğretmeni</i>
Umut Erarslan	<i>Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) Eski Gençlik Kolları Başkanı</i>
Zübeyde Karagöz	<i>İstanbul Bilgi Üniversitesi Kültürel İncelemeler Yüksek Lisans Öğrencisi</i>

Zübeyde Karagöz	<i>Graduate Student at İstanbul Bilgi University, Cultural Studies</i>
Ali Bayramoğlu	<i>Journalist and Political Commentator & former WPC member</i>
Vahap Coşkun	<i>Journalist & former WPC member</i>
Nazan Haydari Pakkan	<i>Head of Centre for Conflict Resolution, İstanbul Bilgi University</i>
Ufuk Uras	<i>Professor of Political Science, İstanbul University</i>
James Rizzo	<i>Policy Officer Turkey, European Commission</i>
Elina Papdimouli	<i>Political Counsellor, Foreign Policy, Delegation of the European Union to Turkey</i>
Esra Elmas	<i>Head of Turkey Programme, Democratic Progress Institute</i>
David Murphy	<i>Project Officer, Democratic Progress Institute</i>
Katya Paus	<i>Programme Officer, Turkey Programme, Democratic Progress Institute</i>
Vera Sibilio	<i>Intern, Democratic Progress Institute</i>

Ali Bayramoğlu	<i>Gazeteci & Akil İnsanlar Heyeti Üyesi</i>
Vahap Coşkun	<i>Dicle Üniversitesi Öğretim Üyesi & Akil İnsanlar Heyeti Üyesi</i>
Nazan Haydari Pakkan	<i>İstanbul Bilgi Üniversitesi Çatışma Çözümü Çalışmaları Merkezi Müdürü</i>
Ufuk Uras	<i>İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyesi</i>
James Rizzo	<i>Siyasi Uzman, Avrupa Komisyonu Avrupa Komisyonu Komşuluk Politikası ve Genişleme Müzakereleri Genel Müdürlüğü</i>
Elina Papdimouli	<i>Siyasi Danışman, Dış Politika, Avrupa Birliği Türkiye Delegasyonu</i>
Esra Elmas	<i>Demokratik Gelişim Enstitüsü Türkiye Programı Yöneticisi</i>
David Murphy	<i>Demokratik Gelişim Enstitüsü Proje Çalışanı</i>
Katya Paus	<i>Demokratik Gelişim Enstitüsü Türkiye Programı Çalışanı</i>
Vera Sibilio	<i>Demokratik Gelişim Enstitüsü Satjyeri</i>

DPI AIMS AND OBJECTIVES

Aims and objectives of DPI include:

- >> To contribute to broadening bases and providing new platforms for discussion on establishing a structured public dialogue on peace and democracy building.
- >> To provide opportunities, in which different parties are able to draw on comparative studies, analyse and compare various mechanisms used to achieve positive results in similar cases.
- >> To create an atmosphere whereby different parties share knowledge, ideas, concerns, suggestions and challenges facing the development of a democratic solution in Turkey and the wider region.
- >> To support, and to strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers.
- >> To identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence democracy-building.
- >> Promote and protect human rights regardless of race, colour, sex, language, religion, political persuasion or other belief or opinion.

DPI aims to foster an environment in which different parties share information, ideas, knowledge and concerns connected to the development of democratic solutions and outcomes. Our work supports the development of a pluralistic political arena capable of generating consensus and ownership over work on key issues surrounding democratic solutions at political and local levels.

We focus on providing expertise and practical frameworks to encourage stronger public debates and involvements in promoting peace and democracy building internationally. Within this context DPI aims to contribute to the establishment of a structured public dialogue on peace and democratic advancement, as well as to widen and create new existing platforms for discussions on peace and democracy building. In order to achieve this we seek to encourage an environment of inclusive, frank, structured discussions whereby different parties are in the position to openly share knowledge, concerns and suggestions for democracy building and strengthening across multiple levels.

DPI's objective throughout this process is to identify common priorities and develop innovative approaches to participate in and influence the process of finding democratic solutions. DPI also aims to support and strengthen collaboration between academics, civil society and policy-makers through its projects and output. Comparative studies of relevant situations are seen as an effective tool for ensuring that the mistakes of others are not repeated or perpetuated. Therefore we see comparative analysis of models of peace and democracy building to be central to the achievement of our aims and objectives.

DEMOKRATİK GELİŞİM ENSTİTÜSÜ'NÜN AMAÇLARI VE HEDEFLERİ

DPI'nın amaçları ve hedefleri:

- >> Barışın ve demokrasinin inşası üzerine yapılandırılmış bir kamusal diyalogun oluşması için gerekli olan tartışma ortamının geliştirilmesi ve genişletilmesi.
- >> Farklı kesimlerin karşılaştırmalı çalışmalar vesilesiyle bir araya gelerek, farklı dünya örnekleri özelinde benzer durumlarda olumlu sonuçlar elde etmek için kullanılmış çeşitli mekanizmaları incelemesine ve analiz etmesine olanak sağlamak. Farklı kesimlerin bir araya gelerek Türkiye ve daha geniş bir coğrafyada demokratik bir çözümün geliştirilmesine yönelik bilgilerini, düşüncelerini, endişelerini, önerilerini, kaygılarını ve karşılaşılan zorlukları paylaştığı bir ortam yaratmak. Akademisyenler, sivil toplum örgütleri ve karar alıcılar arasındaki işbirliğinin desteklemek ve güçlendirmek.
- >> Ortak öncelikleri belirlemek ve demokrasi inşası sürecini ve sürece katılımı etkileyecek yenilikçi yaklaşımlar geliştirmek. Din, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi görüş ve inanç farkı gözetmeksizin insan haklarını teşvik etmek ve korumak.

Demokratik Gelişim Enstitüsü (DPI), Türkiye'de demokratik bir çözümün geliştirilmesi için, farklı kesimlerin bir araya gelerek bilgilerini, fikirlerini, kaygılarını ve önerilerini paylaştıkları bir ortamı teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Çalışmalarımız, demokratik çözümün sağlanması için kilit önem taşıyan konularda fikir birliğine varma ve uzlaşılan konuları sahiplenme yeteneğine sahip çoğulcu bir siyasi alanın geliştirilmesini desteklemektedir.

Kurum olarak güçlü bir kamusal tartışmayı; barışı ve demokrasiyi uluslararası düzeyde geliştirmeye yönelik katılımları teşvik etmek için uzmanlığa ve pratiğe dayalı bir bakış açısıyla hareket ediyoruz. Bu çerçevede barış ve demokratik ilerleme konusunda yapılandırılmış bir kamusal tartışmanın oluşturulmasına katkıda bulunmayı; barış ve demokrasi inşası tartışmaları için yeni platformlar yaratmayı ve mevcut platformları genişletmeyi amaçlıyoruz.

Bu amaçlara ulaşabilmenin gereği olarak, farklı kesimlerin demokrasinin inşası ve güçlendirmesi için bilgilerini, endişelerini ve önerilerini açıkça paylaşabilecekleri kapsayıcı, samimi ve yapılandırılmış tartışma ortamını çeşitli seviyelerde teşvik etmeye çalışıyoruz. DPI olarak farklı projelerimiz aracılığıyla akademi, sivil toplum ve karar alıcılar arasındaki işbirliğini desteklemeyi ve güçlendirmeyi de hedefliyoruz.

BOARD MEMBERS YÖNETİM KURULU ÜYELERİ

KERİM YILDIZ

(Chief Executive Officer / İcra Kurulu Başkanı)

Kerim Yıldız is an expert in conflict resolution, peacebuilding, international human rights law and minority rights, having worked on numerous projects in these areas over his career. Yıldız has received a number of awards, including from the Lawyers Committee for Human Rights for his services to protect human rights and promote the rule of law in 1996, and the Sigrid Rausing Trust's Human Rights award for Leadership in Indigenous and Minority Rights in 2005. Yıldız is also a recipient of the 2011 Gruber Prize for Justice. He has also written extensively on international humanitarian law, conflict, and various human rights mechanisms.

Kerim Yıldız çatışma çözümü, barışın inşası, uluslararası insan hakları ve azınlık hakları konusunda uzman bir isimdir ve kariyeri boyunca bu alanlarda çok çeşitli projelerde çalışmıştır. Kerim Yıldız, 1996 yılında insan haklarının korunması ve hukuk kurallarının uygulanması yönündeki çabalarından ötürü İnsan Hakları İçin Avukatlar Komitesi Ödülü'ne, 2005'te Sigrid Rausing Trust Vakfı'nın Azınlık Hakları alanında Liderlik Ödülü'ne ve 2011'de ise Gruber Vakfı Uluslararası Adalet Ödülü'ne layık görülmüştür. Uluslararası insan hakları hukuku, insancıl hukuk ve azınlık hakları konularında önemli bir isim olan Yıldız, uluslararası insan hakları hukuku ve insan hakları mekanizmaları üzerine çok sayıda yazılı esere sahiptir.

NICHOLAS STEWART QC

(Chair / Yönetim Kurulu Başkanı)

Nicholas Stewart, QC, is a barrister and Deputy High Court Judge (Chancery and Queen's Bench Divisions) in the United Kingdom. He is the former Chair of the Bar Human Rights Committee of England and Wales and former President of the Union Internationale des Avocats. He has appeared at all court levels in England and Wales, before the Privy Council on appeals from Malaysia, Singapore, Hong Kong and the Bahamas, and in the High Court of the Republic of Singapore and the European Court of Human Rights. Stewart has also been the chair of the Dialogue Advisory Group since its founding in 2008.

Tecrübeli bir hukukçu olan Nick Stewart Birleşik Krallık Yüksek Mahkemesi (Chancery and Queen's Bench Birimi) ikinci hâkimidir. Geçmişte İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komitesi Başkanlığı (Bar Human Rihts Committee of England and

Wales) ve Uluslararası Avukatlar Birliği (Union Internationale des Avocats) başkanlığı görevlerinde bulunmuştur. İngiltere ve Galler'de gerçekleşen ve Malezya, Singapur, Hong Kong, Bahamalar, Singapur ve Avrupa İnsan Hakları mahkemelelerinin temyiz konseylerinde görüş bildirdi. Stewart, 2008'deki kuruluşundan bu yana Diyalog Danışma Grubunun başkanlığını da yürütüyor.

PRISCILLA HAYNER

Priscilla Hayner is co-founder of the International Center for Transitional Justice and is currently on the UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts. She is a global expert on truth commissions and transitional justice initiatives and has authored several books on these topics, including *Unspeakable Truths*, which analyses truth commissions globally. Hayner has recently engaged in the recent Colombia talks as transitional justice advisor to Norway, and in the 2008 Kenya negotiations as human rights advisor to former UN Secretary-General Kofi Annan and the United Nations-African Union mediation team. Hayner has also worked significantly in the implementation stages following a peace agreement or transition, including Sierra Leone in 1999 and South Sudan in 2015.

Geçiş Dönemi Adaleti için Uluslararası Merkez'in (International Center for Transitional Justice) kurucularından olan Priscilla Hayner, aynı zamanda BM Kıdemli Arabuluculuk Danışmanları Ekibi'ndedir. Hakikat komisyonları, geçiş dönemi adaleti inisiyatifleri ve mekanizmaları konusunda küresel bir uzman olan Hayner, hakikat komisyonlarını küresel olarak analiz eden Unspeakable Truths (Konulmayan Gerçekler) da dahil olmak üzere, alanda pek çok yayına sahiptir. Hayner, yakın zamanda Kolombiya barış görüşmelerinde Norveç'in geçiş dönemi adaleti danışmanı olarak ve 2008 Kenya müzakerelerinde eski BM Genel Sekreteri Kofi Annan ve Birleşmiş Milletler-Afrika Birliği arabuluculuk ekibinin insan hakları danışmanı olarak görev yapmıştır. Hayner, 1999'da Sierra Leone ve 2015'te Güney Sudan da dahil olmak üzere birçok ülkede, barış anlaşması ve geçiş sonrası uygulamaları konularında çalışmalar yapmıştır.

ARILD HUMLEN

Arild Humlen is a lawyer and Director of the Norwegian Bar Association's Legal Committee. He is widely published within a number of jurisdictions, with emphasis on international civil law and human rights, and he has lectured at the law faculty of several universities in Norway. Humlen is the recipient of the Honor Prize of the Bar Association of Oslo for his work on the rule of law and in 2015 he was awarded the Honor Prize from the international organisation Save the Children for his efforts to strengthen the legal rights of children.

Hukukçu olan Arild Humlen aynı zamanda Norveç Barosu Hukuk Komitesi'nin direktörüdür. Uluslararası medeni hukuk ve insan hakları gibi yargı alanları üzerine çok sayıda yazısı yayınlanmış, Norveç'te bir dizi hukuk fakültesinde ders vermiştir. Oslo Barosu bünyesinde Sığınmacılık ve Göçmenlik Hukuku Davaları Çalışma Grubu başkanı olarak yaptığı çalışmalardan dolayı Oslo Barosu Onur Ödülü'ne layık görülmüştür.

JACKI MUIRHEAD

Jacki Muirhead was appointed Chambers Administrator at Devereux Chambers, London, UK, in November 2015. Her previous roles include Practice Director at FJ Cleveland LLP, Business Manager at Counsels' Chambers Limited and Deputy Advocates Clerk at the Faculty of Advocates, UK.

Şu anda Devereux Chambers isimli hukuk firmasında üst düzey yönetici olarak görev yapan Jacki Muirhead bu görevinden önce Cleveland Hukuk Firması çalışma direktörü, Counsel's Chambers Limited isimli hukukçular odasında şef katip ve Avukatlar Fakültesi'nde (Faculty of Advocates) pazarlama müdürü olarak çalışmıştır.

ANTONIA POTTER PRENTICE

Antonia Potter Prentice is currently the Director of Alliance 2015 – a global network of humanitarian and development organisations. Prentice has extensive experience on a range of humanitarian, development, peacemaking and peacebuilding issues through her previous positions, including interim Senior Gender Adviser to the Joint Peace Fund for Myanmar and providing technical advice to the Office of the Special Envoy of the UN Secretary General to the Yemen peace process. Prentice has also been involved in various international organisations including UN Women, Dialogue Advisory Group, and Centre for Humanitarian Dialogue. Prentice co-founded the Athena Consortium as part of which she acts as Senior Manager on Mediation Support, Gender and Inclusion for the Crisis Management Initiative (CMI) and as Senior Adviser to the European Institute for Peace (EIP).

Antonia Potter Prentice, insani yardım kuruluşlarının ve kalkınma örgütlerinin küresel ağı olan İttifak 2015'in direktörüdür. Prentice, Myanmar için Ortak Barış Fonu'na geçici Kıdemli Cinsiyet Danışmanı ve Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Yemen Özel Elçisi Ofisi'ne teknik tavsiyeler vermek de dahil olmak üzere insancıl faaliyetler, kalkınma, barış yapma ve barış inşası gibi konularda sivil toplum bünyesinde 17 yıllık bir çalışma tecrübesine sahiptir. BM Kadınları, Diyalog Danışma Grubu ve İnsani Yardım Diyalogu Merkezi gibi çeşitli uluslararası örgütlerde görev yapan Prentice, kurucuları arasında yer aldığı Athena Konsorsiyomu Arabuluculuk Desteği, Toplumsal Cinsiyet ve Kaynaştırma için Kriz Yönetimi İnsiyatifi'nde yöneticilik ve Avrupa Barış Enstitüsü'ne (EIP) başdanışmanlık yapmaktadır.

CATHERINE WOOLLARD

Catherine Woollard is the current Secretary General for ECRE, the European Council for Refugees and Exiles, a pan-European alliance of 96 NGOs protecting and advancing the rights of refugees, asylum seekers and displaced persons. Previously she served as the Director of the Brussels Office of Independent Diplomat, and from 2008 to 2014 she was the Executive Director of the European Peacebuilding Liaison Office (EPLO) – a Brussels-based network of not-for-profit organisations working on conflict prevention and peacebuilding. She also held the positions of Director of Policy, Communications and Comparative Learning at Conciliation Resources, Senior Programme Coordinator (South East Europe/CIS/Turkey) at Transparency International and Europe/Central Asia Programme Coordinator at Minority Rights Group International. Woollard has additionally worked as a consultant advising governments on anti-corruption and governance reform, as a lecturer in political science, teaching and researching on the EU and international politics, and for the UK civil service.

Catherine Woollard, Avrupa Mülteci ve Sürgünler Konseyi (ECRE) Genel Sekreteri'dir. ECRE, Avrupa ülkelerinin ittifakına dayalı ve uluslararası koruma alanında çalışan yaklaşık 96 sivil toplum kuruluşunun üye olduğu bir ağıdır. Geçmişte Bağımsız Diplomatlar Grubu'nun Brüksel Ofis Direktörü olarak çalışan Woollard 2008-2014 yılları arasında çatışmanın önlenmesi ve barışın inşası üzerine çalışan sivil toplum kuruluşlarının oluşturduğu bir ağ olan Avrupa Barış İnşası İrtibat Bürosu'nun direktörü olarak görev yapmıştır. Conciliation Resources'da Siyaset, İletişim ve Karşılaştırmalı Öğrenme Birimi Direktörü, Transparency International'da Güneydoğu Avrupa ve Türkiye Kıdemli Program Koordinatörü, Minority Rights Group'da Avrupa ve Orta Asya Program Koordinatörü olarak görev yapmıştır. Hükümetlere yolsuzluk konusunda danışmanlık hizmeti vermiş, akademisyen olarak Birleşik Krallık'taki kamu kurumu çalışanlarına siyaset bilimi, AB üzerine eğitim ve araştırma ve uluslararası politika alanlarında dersler vermiştir.

COUNCIL OF EXPERTS UZMANLAR KURULU ÜYELERİ

BERTIE AHERN

Bertie Ahern is the former Taoiseach (Prime Minister) of Ireland, a position to which he was elected following numerous Ministerial appointments as well as that of Deputy Prime Minister. A defining moment of Mr Ahern's three terms in office as Taoiseach was the successful negotiation of the Good Friday Agreement in April 1998. Mr Ahern held the Presidency of the European Council in 2004, presiding over the historic enlargement of the EU to 27 member states. Since leaving Government in 2008 Mr Ahern has dedicated his time to conflict resolution and is actively involved with many groups around the world. Current roles include Co-Chair of The Inter Action Council; Member of the Clinton Global Initiative; Member of the International Group dealing with the conflict in the Basque Country; Honorary Adjunct Professor of Mediation and Conflict Intervention in NUI Maynooth; Member of the Kennedy Institute of NUI Maynooth; Member of the Institute for Cultural Diplomacy, Berlin; Member of the Varkey Gems Foundation Advisory Board; Member of Crisis Management Initiative; Member of the World Economic Forum Agenda Council on Negotiation and Conflict Resolution; Member of the IMAN Foundation; Advisor to the Legislative Leadership Institute Academy of Foreign Affairs; Senior Advisor to the International Advisory Council to the Harvard International Negotiation Programme; and Director of Co-operation Ireland.

Tecrübeli bir siyasetçi olan Bertie Ahern bir dizi bakanlık görevinden sonra İrlanda Cumhuriyeti Başbakanı olarak görev yapmıştır. Bertie Ahern'in başbakanlık yaptığı dönemdeki en belirleyici gelişme 1998 yılının Nisan ayında Hayırlı Cuma Anlaşmasıyla sonuçlanan barış görüşmesi müzakerelerinin başlatılması olmuştur. Ahern, 2004 yılında Avrupa Konseyi başkanlığı görevini yürütürken Avrupa Birliği'nin üye ülke sayısının 27'ye çıktığı tarihsel süreçte payı olan en önemli isimlerden biri olmuştur. 2008 yılında aktif siyasetten çekilen Bertie Ahern o tarihten bu yana bütün zamanını çatışma çözümü çalışmalarına ayırmakta ve bu amaçla pek çok grupta temaslarda bulunmaktadır. Ahern'in hali hazırda sahip olduğu ünvanlar şunlardır: The Inter Action Council Eşbaşkanlığı, Clinton Küresel İnsiyatifi Üyeliği, Bask Ülkesindeki Çatışma Üzerine Çalışma Yürüten Uluslararası Grup Üyeliği, İrlanda Ulusal Üniversitesi Arabuluculuk ve Çatışmaya Müdahale Bölümü Fahri Profesörlüğü, Berlin Kültürel Diplomasi Enstitüsü Üyeliği, Varkey Gems Vakfı Danışma Kurulu Üyeliği, Kriz İdaresi İnsiyatifi Üyeliği, Dünya Ekonomik Forumu Müzakere ve Çatışma Çözümü Forumu Konsey Üyeliği, Harvard Uluslararası Müzakere Programı Uluslararası Danışmanlar Konseyi Başdanışmanı.

DERMOT AHERN

Dermot Ahern is a former Irish Member of Parliament and Government Minister and was a key figure for more than 20 years in the Irish peace process, including in negotiations for the Good Friday Agreement and the St Andrews Agreement. He also has extensive experience at the EU Council level, including as a key negotiator and signatory to the Constitutional and Lisbon Treaties. In 2005, he was appointed by the then UN Secretary General Kofi Annan, to be a Special Envoy on the issue of UN Reform.

Geçmişte İrlanda Parlamentosu milletvekilliği ve kabinede bakanlık görevlerinde bulunan Dermot Ahern, 20 yıldan fazla bir süre İrlanda barış sürecinde anahtar bir rol oynamıştır ve bu süre içinde Belfast Anlaşması (Hayırlı Cuma Anlaşması) ve St. Andrews Anlaşması için yapılan müzakerelere dahil olmuştur. AB Konseyi seviyesinde de önemli tecrübeleri olan Ahern, AB Anayasası ve Lizbon Antlaşmaları sürecinde de önemli bir arabulucu ve imzacı olmuştur. 2005 yılında dönemin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan tarafından BM Reformu konusunda özel temsilci olarak atanmıştır.

Prof. Dr. MEHMET ASUTAY

Professor Dr. Mehmet Asutay is a Professor of Middle Eastern and Islamic Political Economy & Finance at the Durham University Business School, UK. He researches, teaches and supervises research on Islamic political economy and finance, Middle Eastern economic development and finance, the political economy of the Middle East, including Turkish and Kurdish political economies. He is the Director of the Durham Centre for Islamic Economics and Finance and the Managing Editor of the Review of Islamic Economics, as well as Associate Editor of the American Journal of Islamic Social Science. He is the Honorary Treasurer of the BRISMES (British Society for Middle Eastern Studies); and of the IAIE (International Association for Islamic Economics).

Dr. Mehmet Asutay, İngiltere'deki Durham Üniversitesi'nin İşletme Fakültesi'nde Ortadoğu'nun İslami Siyasal Ekonomisi ve Finansı alanında profesör olarak görev yapmaktadır. Asutay Türk ve Kürt siyasal ekonomisi, İslami siyasal ekonomi, ve Ortadoğu'da siyasal ekonomi konularında dersler vermekte, araştırmalar yapmakta ve yapılan araştırmalara danışmanlık yapmaktadır.

ALİ BAYRAMOĞLU

Ali Bayramoğlu is a writer and political commentator. Since 1994, he has contributed as a columnist for a variety of newspapers. He is currently a columnist for Daily Karar. He is a member of the Wise Persons Committee in Turkey, established during the peace process between 2013-2015.

Ali Bayramoğlu, yazar ve siyasi yorumcudur. 1994 yılından bu yana çeşitli gazetelerde köşe yazarlığı yaptı. Halen, günlük Karar gazetesinde köşe yazmaya devam etmektedir. Türkiye'de 2013-2015 yılları arasında gerçekleşen Çözüm Sürecinde Akil İnsanlar Heyeti üyesidir.

Prof. CHRISTINE BELL

Professor Christine Bell is a legal expert based in Edinburgh, Scotland. She is Professor of Constitutional Law and Assistant Principal (Global Justice) at the University of Edinburgh, Co-director of the Global Justice Academy, and a member of the British Academy. She was chairperson of the Belfast-based human rights organization, the Committee on the Administration of Justice, from 1995-7, and a founder member of the Northern Ireland Human Rights Commission established under the terms of the Belfast Agreement. In 1999 she was a member of the European Commission's Committee of Experts on Fundamental Rights. She is an expert on transitional justice, peace negotiations, constitutional law and human rights law. She regularly conducts training on these topics for diplomats, mediators and lawyers, has been involved as a legal advisor in a number of peace negotiations, and acted as an expert in transitional justice for the UN Secretary-General, the Office of the High Commissioner for Human Rights, and UNIFEM.

İskoçya'nın başkenti Edinburgh'ta faaliyet yürüten bir hukukçudur. Edinburgh Üniversitesi'nde Anayasa hukuku profesörü olarak ve aynı üniversite bünyesindeki Küresel Adalet Projesinde Müdür yardımcısı olarak görev yapmaktadır. İngiliz Akademisi üyesi de olan Bell, 1995-1997 yılları arasında Belfast merkezli İnsan Hakları örgütü Adalet İdaresi Komisyonu başkanı ve Belfast Anlaşması şartları çerçevesinde kurulan Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu kurucu üyesi olarak görev yaptı. 1999'da ise Avrupa Komisyonu Temel Haklar Uzmanlar Komitesi üyeliğinde bulundu. Temel uzmanlık alanları Geçiş Dönemi Adaleti, Barış Müzakereleri, Anayasa Hukuku ve İnsan Hakları olan Prof. Bell, aynı zamanda bu konularda diplomat, arabulucu ve hukukçulara eğitim vermekte, BM Genel Sekreterliği, İnsan Hakları Yüksek Komiserliği Ofisi ve UNIFEM'in de dahil olduğu kurumlarda hukuk danışmanı olarak görev yapmaktadır.

ORAL ÇALIŞLAR

Oral Çalışlar completed his studies at the Ankara University Faculty of Political Sciences. Was President of the Club of Socialist Thought at the university, as well as Secretary-General of the Ankara University Student Union. Wrote for Türk Solu journal which was launched in 1967 and for the Aydınlık journal which was launched in 1968. Was member of the editorial board of Aydınlık journal. Was arrested after the 12th of March 1971 military coup. Remained imprisoned for three years until the Amnesty law adopted in 1974. Was Editor in Chief for the Aydınlık daily newspaper launched in 1978. Was arrested again after the 12th of September 1980 military coup and released in August 1988 after four years in prison. Lived in Hamburg between 1990 and 1992 upon the invitation of the Senate of Hamburg. Worked for Cumhuriyet daily between 1992 and 2008. Broadcast television programmes on different channels, including TRT, 24TV, 360, and SKYTÜRK. Transferred from Cumhuriyet daily to Radikal daily in 2008. Between 2004-2007, he was in board of Turkish Journalists Association. He has a permanent press card. Became Editor in Chief for Taraf daily in 2013. Was part of the Wise People Committee in the same year. Later had to leave Taraf daily alongside Halil Berktaş, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katırcıoğlu, Mithat Sancar, and Yıldırım Oğur, among others, after the intervention of the Gülen Congregation. Returned to Radikal daily. Started writing for Posta daily after 2016, when Radikal was discontinued. Continues work as a commentator on TV news channels. Has 20 published books, including The Leaders' Prison, Hz. Ali, Mamak Prison from the 12th of March to 12th of September, The Kurdish Issue with Öcalan and Burakay, My 68 Memoirs, The Alevis, When Deniz and Friends Were Executed, My Childhood in Tarsus, The History of Gulenism. Recipient of a large number of journalism and research awards. Married (1976) to author and journalist İpek Çalışlar. Father of author Reşat Çalışlar.

Oral Çalışlar Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde eğitimini tamamladı. Üniversitede Sosyalist Fikir Kulübü başkanlığını ve Ankara Üniversitesi Öğrenci Birliği genel sekreterliğini yaptı. 1967'de kurulan Türk Solu ve 1967'de kurulan Aydınlık dergileri için yazdı. Ayrıca Aydınlık dergisinin yayın kurulu üyesiydi. 12 Mart 1971 darbesinden sonra tutuklandı ve 1974'te af yasası çıkana kadar üç yıl cezaevinde kaldı. 1978 yılında çıkan Aydınlık Gazetesi'nin yazı işleri müdürlüğünü yaptı. 12 Eylül 1980 darbesi sonrasında tekrardan tutuklandı ve dört yıl cezaevinde kaldıktan sonra Ağustos 1988'de tahliye edildi. Hamburg Senato'sunun daveti üzerine gittiği Hamburg'da 1990-1992 yılları arasında yaşadı. 1992 ve 2008 yılları arasında Cumhuriyet Gazetesi'nde çalıştı. TRT, 24TV, 360 ve SKYTÜRK de dâhil olmak üzere çeşitli kanallarda televizyon programı yaptı. 2008 yılında Cumhuriyet'ten Radikal Gazetesi'ne geçiş yaptı. 2004-2007 yılları arasında Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Yönetim Kurulu'ndaydı. Kendisinin sürekli basın kartı bulunmak-

tadır. 2013 yılında Taraf Gazetesi Yazı İşleri Müdürü oldu. Aynı yıl Âkil İnsanlar Heyeti'nde yer aldı. Daha sonra, Gülen Cemaati'nin müdahalesi sonucunda, Halil Berktaş, Alper Görmüş, Vahap Coşkun, Erol Katırcıoğlu, Mithat Sancar, Yıldırım Oğur ve diğerleriyle birlikte Taraf'tan ayrıldı. Radikal'e geri dönüş yaptı. Radikal Gazetesi kapandıktan sonra, 2016 yılında Posta Gazetesi için yazmaya başladı. Televizyon programlarına siyaset yorumcusu olarak katılmaya devam etmektedir. 20 kitap yayınlamıştır. Bunların arasında 'Liderler Hapishanesi', 'Hz. Ali', 'Mamak Askeri Cezaevi', 'Öcalan ve Burakay'la Kürt Sorunu', '68 Anılarım', 'Aleviler', 'Denizler İdama Giderken', 'Çocukluğumun Tarsus'u' ve 'Fetullahçılığın Tarihi' de bulunmaktadır. Gazetecilik ve araştırma alanlarında birçok ödüle sahiptir. 1976'dan beri yazar ve gazeteci İpek Çalışlar ile evlidir. Yazar Reşat Çalışlar'ın babasıdır.

CENGİZ ÇANDAR

Cengiz Çandar is currently a columnist for Al-Monitor, a widely respected online magazine that provides analysis on Turkey and the Middle East. He is a former war correspondent and an expert on the Middle East. He served as a special adviser to the former Turkish president, Turgut Özal. Cengiz Çandar is a Distinguished Visiting Scholar at the Stockholm University Institute for Turkish Studies (SUITS).

Kıdemli bir gazeteci ve köşe yazarı olan Çandar uzun yıllar Radikal gazetesi için köşe yazarlığı yapmıştır. Al Monitor haber sitesinde köşe yazarlığı yapmaktadır. Ortadoğu konusunda önemli bir uzman olan Çandar, bir dönem savaş muhabiri olarak çalışmış ve Türkiye eski Cumhurbaşkanı merhum Turgut Özal'a özel danışmanlık yapmıştır.

ANDY CARL

Andy Carl is an independent expert on conflict resolution and public participation in peace processes. He believes that building peace is not an act of charity but an act of justice. He co-founded and was Executive Director of Conciliation Resources. Previously, he was the first Programme Director with International Alert. He is currently an Honorary Fellow of Practice at the School of Law, University of Edinburgh. He serves as an adviser to a number of peacebuilding initiatives including the Inclusive Peace and Transition Initiative at the Graduate Institute in Geneva, the Legal Tools for Peace-Making Project in Cambridge, and the Oxford Research Group, London.

Andy Carl çatışma çözümü ve barış süreçlerine kamusal katılımın sağlanması üzerine çalışan bağımsız bir uzmandır. Barışın inşasının bir hayırseverlik faaliyetinden ziyade adaletin yerine getirilmesi çabası olduğuna inanan Carl, çatış-

ma Çözümü alanında çalışan etkili kurumlardan biri olan Conciliation Resources'un kurucularından biridir. Bir dönem Uluslararası Uyarı (International Alert) isimli kurumda Program Direktörü olarak görev yapan Carl, halen Edinburgh Üniversitesi Hukuk Fakültesi bünyesinde Fahri Bilim Kurulu Üyesi olarak görev yapmaktadır. Barış inşası üzerine çalışan Cenevre Mezunlar İnişiyatifi bünyesindeki Barış ve Geçiş Dönemi İnişiyatifi, Cambridge'te yürütülen Barışın İnşası için Yasal Araçlar Projesi ve Londra'da faaliyet yürüten Oxford Araştırma Grubu gibi bir dizi kurum ve oluşuma danışmanlık yapmaya devam etmektedir.

Dr. VAHAP COŞKUN

Dr. Vahap Coşkun is a Professor of Law at University of Dicle in Diyarbakır where he also completed his bachelor's and master's degrees in law. Coşkun received his PhD from Ankara University Faculty of Law. He has written for Serbestiyet and Kurdistan24 online newspaper. He has published books on human rights, constitutional law, political theory and social peace. Coşkun was a member of the former Wise Persons Commission in Turkey (Central Anatolian Region).

Dr. Vahap Coşkun Diyarbakır'da, Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğretim üyesidir. Lisans ve lisansüstü eğitimini Dicle Üniversitesi'nde tamamladıktan sonra Ankara Üniversitesi'nde Hukuk Doktoru tamamlamıştır. Serbestiyet ve Kurdistan 24 online gazetesinde makale yazan Coşkun, insan hakları, anayasa hukuku, siyasal teori ve toplumsal barış konulu kitaplar yayınlamıştır. Coşkun, Akil İnsanlar Komisyonu'nun İç Anadolu bölgesi üyesiydi.

AYŞEGÜL DOĞAN

Ayşegül Doğan is a journalist who has conducted interviews, created news files and programmes for independent news platforms. She studied at the Faculty of Cultural Mediation and Communications at Metz University, and Paris School of Journalism. As a student, she worked at the Ankara bureau of Agence-France Presse (AFP), the Paris bureau of Courier International and at the Kurdish service of The Voice of America. She worked as a programme creator at Radyo Ekin, and as a translator-journalist for the Turkish edition of Le Monde Diplomatique. She was a lecturer at the Kurdology department of National Institute of Oriental Languages and Civilizations in Paris. She worked on political communications for a long time. From its establishment in 2011 to its closure in 2016, she worked as a programmes coordinator at IMC TV. She prepared and presented the programme "Gündem Müzakere" on the same channel.

Bağımsız haber platformlarına özel röportaj, haber dosyası ve programlar hazırlayan gazeteci Ayşegül Doğan; Metz Üniversitesi Medyasyon Kültürel ve İletişim

Fakültesi'nin ardından eğitimine Paris Yüksek Gazetecilik Okulu'nda devam etti. Okul yıllarında, Fransız Haber Ajansı-AFP'nin Ankara, Courier International'in Paris bürosunda ve Amerika'nın Sesi Kürtçe servisinde gazeteciliği deneyimledi. Radyo Ekin'de programcı, Le Monde Diplomatique Türkçe'de çevirmen gazeteci olarak çalıştı. Paris'te yaşadığı süre içinde Doğu Dilleri ve Medeniyetleri Enstitüsü Kürdoloji bölümünde okutmanlık yaptı. Uzunca bir süre siyaset iletişimi ile ilgilendi. 2011'de kurulan IMC TV 2016'da kapatılana dek; program koordinatörü olarak çalıştı. Aynı kanalda "Gündem Müzakere" programını hazırladı ve sundu. Halen ülkesindeki pek çok meslektaş gibi etik ilkelere bağlı; bağımsız bir gazeteci olarak çalışma arayış, istek ve heyecanını koruyor.

VEGARD ELLEFSEN

Vegard is a Norwegian diplomat who retired 31 August 2019 from the foreign service when he left his last posting as ambassador to Ankara. He has been twice posted to NATO both as Permanent representative on the North Atlantic Council and deputy to the same position. He has earlier been posted to the Norwegian mission to the U.N. in New York and to the Embassy in Ottawa. In the Norwegian Ministry of foreign affairs he has been Political Director, Director General for the Regional division, Director of the Minister's secretariat and special envoy to the Sudan peace talks and special envoy to Syria and Iraq. Mr. Ellefsen has a Master in Political Science from the University of Oslo.

Norveçli bir diplomat olan Vegard, 31 Ağustos 2019'da dışişlerinden emekli olduğunda Ankara'da büyükelçi olarak görev yapmaktaydı. İki kere NATO'ya atanan Vergard, Kuzey Atlantik Konseyi Daimi Temsilcisi ve Daimi Temsilci Yardımcısı olarak görev yapmıştır. Daha öncesinde de New York'ta Norveç Birleşmiş Milletler Daimi Temsilciliği'nde ve Ottawa Büyükelçiliği'nde bulundu. Norveç Dış İşleri Bakanlığı'nda Siyasal İşler Direktörü, Bölgesel Bölünme Genel Müdürü, bakanın Özel Kalem Müdürlüğü Direktörü, Sudan barış müzakereleri özel temsilcisi ve Suriye ve Irak özel temsilcisi olarak görev aldı. Ellefsen Oslo Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi yüksek lisansı yapmıştır.

Prof. Dr. FAZIL HÜSNÜ ERDEM

Dr. Fazıl Hüsnü Erdem is Professor of Constitutional Law and Head of the Department of Constitutional Law at Dicle University, Diyarbakır. In 2007, Erdem was a member of the commission which was established to draft a new constitution to replace the Constitution of 1982 which was introduced following the coup d'état of 1980. Erdem was a member of the Wise Persons Committee in Turkey, established by then Prime Minister Erdoğan, in the team that was responsible for the South-eastern Anatolia Region.

Fazıl Hüsni Erdem Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı Başkanıdır. 2007'de, 1980 darbesinin takiben yürürlüğe giren 1982 darbe anayasasını değiştirmek üzere kurulan yeni anayasa hazırlama komisyonunda yer almıştır. Erdem, 2013'de Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir.

Prof. Dr. SALOMÓN LERNER FEBRES

Professor Dr. Salomón Lerner Febres holds a PhD in Philosophy from Université Catholique de Louvain. He is Executive President of the Center for Democracy and Human Rights and Professor and Rector Emeritus of Pontifical Catholic University of Peru. He is former President of the Truth and Reconciliation Commission of Peru. Prof. Lerner has given many talks and speeches about the role and the nature of university, the problems of scholar research in higher education and about ethics and public culture. Furthermore, he has participated in numerous conferences in Peru and other countries about violence and pacification. In addition, he has been a speaker and panellist in multiple workshops and symposiums about the work and findings of the Truth and Reconciliation Commission of Peru. He has received several honorary doctorates as well as numerous recognitions and distinctions of governments and international human rights institutions.

Prof. Salomón felsefe alanındaki doktora eğitimini Belçika'daki Université Catholique de Louvain'de tamamlamıştır. Peru'daki Pontifical Catholic Üniversitesi'nin onursal rektörü sıfatını taşıyan Prof. Salomón Lerner Febres, aynı üniversite bünyesindeki Demokrasi ve İnsan Hakları Merkezi'nin de başkanlığını yapmaktadır. Peru Hakikat ve Uzlaşma Komisyonu eski başkanıdır. Üniversitenin rolü ve doğası, akademik çalışmalarda karşılaşılan zorluklar, etik ve kamu kültürü konulu çok sayıda konuşma yapmış, şiddet ve pasifizm konusunda Peru başta olmak üzere pek çok ülkede yapılan konferanslara konuşmacı olarak katılmıştır.

Prof. MERVYN FROST

Professor Mervyn Frost teaches International Relations, and was former Head of the Department of War Studies, at King's College London, UK. He was previously Chair of Politics at the University of Natal, Durban, South Africa and was President of the South African Political Studies Association. He currently sits on the editorial boards of International Political Sociology and the Journal of International Political Theory, among others. He is an expert on human rights in international relations, humanitarian intervention, justice in world politics, democratising global governance, the just war tradition in an era of New Wars, and ethics in a globalising world.

Londra'daki King's College'in Savaş Çalışmaları bölümünün başkanlığını yapmaktadır. Daha önce Güney Afrika'nın Durban şehrindeki Natal Üniversitesi'nde Siyaset Bilimi bölümünün başkanlığını yapmıştır. Güney Afrika Siyaset Çalışmaları Enstitüsü Başkanlığı görevinde de bulunan Profesör Frost, İnsan Hakları ve Uluslararası İlişkiler, İnsancıl Müdahale, Dünya Siyasetinde Adalet, Küresel Yönetimin Demokratikleştirilmesi, Yeni Savaşlar Döneminde Adil Savaş Geleneği ve Küreselleşen Dünyada Etik gibi konularda uzman bir isimdir.

DAVID GORMAN (Director, Eurasia)

David has more than 25 years of experience in the field of peacemaking. He started his career in the Middle East and he went on to work for international organisations on a wide range of conflicts around the world. David has been based in the Philippines, Indonesia, Liberia, Bosnia as well as the West Bank and Gaza and has been working in Eurasia for the last several years. He graduated from the London School of Economics, was featured in the award winning film 'Miles and War' as well as several publications and has published several articles on mediation.

David'in barış inşası alanında 25 yıldan fazla deneyimi bulunmaktadır. David kariyerine Orta Doğu'da başladı ve daha sonra uluslararası kurumlarda, dünyanın çeşitli yerlerinde olan çatışmalar üzerinde çalıştı. Kendisi Filipinler, Endonezya, Liberya, Bosna, Batı Şeria ve Gazze'de bulundu. Son birkaç yıldır da Avrasya bölgesinde çalışmaktadır. David London School of Economics'den mezun oldu, ödüllü 'Miles and War' filminde ve çeşitli yayınlarda yer aldı ve arabuluculukla ilgili çeşitli makaleler yayımladı.

MARTIN GRIFFITHS

Martin Griffiths is a senior international mediator and currently the UN's Envoy to Yemen. From 1999 to 2010 he was the founding Director of the Centre for Humanitarian Dialogue in Geneva where he specialised in developing political dialogue between governments and insurgents in a range of countries across Asia, Africa and Europe. He is a co-founder of Inter Mediate, a London based NGO devoted to conflict resolution, and has worked for international organisations including UNICEF, Save the Children, Action Aid, and the European Institute of Peace. Griffiths has also worked in the British Diplomatic Service and for the UN, including as Director of the Department of Humanitarian Affairs (Geneva), Deputy to the Emergency Relief Coordinator (New York), Regional Humanitarian Coordinator for the Great Lakes, Regional Coordinator in the Balkans and Deputy Head of the Supervisory Mission in Syria (UNSMIS).

Üst düzeyde uluslararası bir arabulucu olan Martin Griffiths, uluslararası bir arabulucudur ve yakın zamanda BM Yemen Özel Temsilcisi olarak atanmıştır. Asya, Afrika ve Avrupa kıtalarındaki çeşitli ülkelerde hükümetler ile isyancı gruplar arasında siyasi diyalog geliştirilmesi üzerine çalışan Cenevre'deki İnsani Diyalog Merkezi'nin (Centre for Humanitarian Dialogue) kurucu direktörü olan Martin Griffiths 1999-2010 yılları arasında bu görevi sürdürmüştür. Çatışma çözümü üzerine çalışan Londra merkezli Inter Mediate'in kurucuları arasında bulunan Griffiths, UNICEF, Save the Children ve Action Aid isimli uluslararası kurumlarda da görev yapmıştır. İngiltere Diploması Servisi'ndeki hizmetlerinin yanı sıra Birleşmiş Milletler bünyesinde Cenevre Ofisi'nde İnsani Faaliyetler Bölümünde yönetici, New York ofisinde Acil Yardım Koordinatörü yardımcılığı, Büyük Göller (Great Lakes) bölgesinde İnsani Yardım Koordinatörü, Balkanlarda BM Bölgesel Koordinatörü ve BM eski Genel Sekreteri Kofi Annan'ın BM ve Arap Birliği adına Suriye özel temsilciliği yaptığı dönemde kendisine baş danışmanlık yapmıştır.

KEZBAN HATEMİ

Kezban Hatemi holds an LL.B. from Istanbul University and is registered with the Istanbul Bar Association. She has worked as a self employed lawyer, as well as Turkey's National Commission to UNESCO and a campaigner and advocate during the Bosnian War. She was involved in drafting the Turkish Civil Code and Law of Foundations as well as in preparing the legal groundwork for the chapters on Religious Freedoms and Minorities and Community Foundations within the Framework Law of Harmonization prepared by Turkey in preparation for EU accession. She has published articles on women's, minority groups, children, animals and human rights and the fight against drugs. She is a member of the former Wise Persons Committee in Turkey, established by then Prime Minister Erdoğan, and sits on the Board of Trustees of the Technical University and the Darulacaze Foundation.

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olduktan sonra İstanbul Barosu'na kayıtlı olarak avukatlık yapmaya başlamıştır. Serbest avukatlık yapmanın yanı sıra UNESCO Türkiye Milli Komisyonu'nda hukukçu olarak görev yapmış, Bosna savaşı sırasında sürdürülen savaş karşıtı kampanyalarda aktif olarak yer almıştır. Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üyelik süreci gereği hazırlanan Uyum Yasaları Çerçeve Yasasının Dini Özgürlükler, Azınlıklar ve Vakıflar ile ilgili bölümlerine ilişkin hukuki çalışmalarda yer almış, Türk Ceza Kanunu ve Vakıflar Kanunu'nun taslaklarının hazırlanmasında görev almıştır. İnsan hakları, kadın hakları, azınlık hakları, çocuk hakları, hayvan hakları ve uyuşturucu ile mücadele konularında çok sayıda yazılı eseri vardır. Recep Tayyip Erdoğan'ın başbakanlığı döneminde oluşturulan Akil İnsanlar Heyetinde yer almıştır. Bunun yanı sıra İstanbul Üniversitesi ile Darulacaze Vakfı Mütevelli heyetlerinde görev yapmaktadır.

Dr. EDEL HUGHES

Dr. Edel Hughes is a Senior Lecturer in Law at Middlesex University. Prior to joining Middlesex University, Dr Hughes was a Senior Lecturer in Law at the University of East London and a Lecturer in Law and the University of Limerick. She was awarded an LL.M. and a PhD in International Human Rights Law from the National University of Ireland, Galway, in 2003 and 2009, respectively. Her research interests are in the areas of international human rights law, public international law, and conflict transformation, with a regional interest in Turkey and the Middle East. She has published widely on these areas.

Dr. Edel Hughes, Middlesex Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde kıdemli öğretim üyesidir. Daha önce Doğu Londra Üniversitesi Hukuk Fakültesi ve Limerick Üniversitesi'nde görev yapan Hughes, doktorasını 2003-2009 yılları arasında İrlanda Ulusal Üniversitesi'nde Uluslararası İnsan Hakları Hukuku alanında tamamlamıştır. Hughes'un birçok yayınının da bulunduğu çalışma alanları içinde, Orta Doğu'yu ve Türkiye'yi de kapsayan şekilde, uluslararası insan hakları hukuku, uluslararası kamu hukuku ve çatışma çözümü yer almaktadır.

KADİR İNANIR

Kadir İnanır was born in 1949 Fatsa, Ordu. He is an acclaimed actor and director, and has starred in well over a hundred films. He has won several awards for his work in Turkish cinema. He graduated from Marmara University Faculty of Communication. In 2013 he became a member of the Wise Persons Committee for the Mediterranean region.

Ünlü oyuncu ve yönetmen Kadir İnanır, 100'ü aşkın filmde rol almış ve Türk sinemasına katkılarında dolayı pek çok ödüle layık görülmüştür. 1949 senesinde Ordu, Fatsa'da doğan İnanır, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo-Televizyon Bölümünden mezun olmuştur. 2013 senesinde barış sürecini yönetmek amacıyla kurulan Akil İnsanlar Heyeti'ne Akdeniz Bölgesi temsilcisi olarak girmiştir.

Prof. Dr. AHMET İNSEL

Professor Ahmet İnsel is a former faculty member of Galatasaray University in Istanbul, Turkey and Paris 1 Panthéon Sorbonne University, France. He is Managing Editor of the Turkish editing house, İletisim, and member of the editorial board of monthly review, Birikim. He is a regular columnist at Cumhuriyet newspaper and an author who published several books and articles in both Turkish and French.

İletişim Yayınları Yayın Kurulu Koordinatörlüğünü yürüten Ahmet İnsel, Galatasaray Üniversitesi ve Paris 1 Panthéon-Sorbonne Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak görev yapmıştır. Birikim Dergisi yayın kolektifi üyesi ve Cumhuriyet Gazetesinde köşe yazarıdır. Türkçe ve Fransızca olmak üzere çok sayıda kitabı ve makalesi bulunmaktadır.

ALEKA KESSLER

Aleka Kessler works as Project Officer at the Centre for Humanitarian Dialogue (HD). Having joined HD in 2017 to work on Syria, Aleka has been coordinating mediation project in complex conflict settings. Previously, Aleka also worked with Médecins Sans Frontières and the United Nations Association Mexico. She holds a degree in International Relations from the University of Geneva and a Master's degree in Development Studies from the Graduate Institute of International and Development Studies in Geneva, where she specialized in humanitarian affairs, negotiation and conflict resolution.

Aleka Kessler İnsani Diyalog Merkezi'nde (HD) proje sorumlusu olarak çalışmaktadır. Suriye üzerinde çalışmak için 2017 yılında HD'ye katılan Kessler, karmaşık çatışma ortamlarında arabuluculuk projesini yürütmektedir. Kessler daha önce Sınır Tanımayan Doktorlar ve Meksika Birleşmiş Milletler Derneği'nde çalışmıştır. Lisans eğitimini Cenevre Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde tamamlayan Kessler, daha sonra yüksek lisansını yine Cenevre'de bulunan Uluslararası ve Kalkınma Çalışmaları Yüksek Lisans Enstitüsü'nde (IHEID) Kalkınma Çalışmaları alanında yaptı. Kessler insanı yardım, arabuluculuk ve çatışma çözümü alanlarında uzmanlaşmıştır.

AVILA KILMURRAY

Avila Kilmurray is a founding member of the Northern Ireland Women's Coalition. She was part of the Coalition's negotiating team for the Good Friday Agreement and has written extensively on community action, the women's movement and conflict transformation. She serves as an adviser on the Ireland Committee of the Joseph Rowntree Charitable Trust as well as a board member of Conciliation Resources (UK) and the Institute for British Irish Studies. She was the first Women's Officer for the Transport & General Workers Union for Ireland (1990-1994) and from 1994-2014 she was Director of the Community Foundation for Northern Ireland, managing EU PEACE funding for the re-integration of political ex-prisoners in Northern Ireland as well as support for community-based peace building. She is a recipient of the Raymond Georis Prize for Innovative Philanthropy through the European Foundation Centre. Kilmurray is working as a consultant with The Social Change Initiative to support work with the Migrant Learning Exchange Programme and learning on peace building.

Avila Kilmurray, Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu'nun kurucusudur ve bu siyasi partinin temsilcilerinden biri olarak Hayırlı Cuma Anlaşması müzakerelerine katılmıştır. Toplumsal tepki, kadın hareketi ve çatışmanın dönüşümü gibi konularda çok sayıda yazılı eseri vardır. Birleşik Krallık ve İrlanda'da aralarında Conciliation Resources (Uzlaşma Kaynakları), the Global Fund for Community Foundations (Toplumsal Va-

kıflar için Kürsel Fon) , Conflict Resolution Services Ireland (İrlanda Çatışma Çözümü Hizmetleri) ve the Institute for British Irish Studies (Britanya ve İrlanda çalışmaları Enstitüsü) isimli kurumlarda yönetim kurulu üyesi olarak görev yapmaktadır. 1990-94 yılları arasında Ulaşım ve Genel İşçiler Sendikası'nda Kadınlardan Sorumlu Yönetici olarak çalışmış ve bu görevi yerine getiren ilk kadın olmuştur. 1994-2014 yılları arasında Kuzey İrlanda Toplum Vakfı'nın direktörlüğünü yapmış ve bu görevi sırasında eski siyasi mahkumların yeniden entegrasyonu ile barışın toplumsal zeminde yeniden inşasına dair Avrupa Birliği fonlarının idaresini yürütmüştür. Avrupa Vakıflar Merkezi tarafından verilen Yenilikçi Hayırseverler Raymond Georis Ödülü'nün de sahibidir.

Prof. RAM MANIKKALINGAM

Professor Ram Manikkalingam is founder and director of the Dialogue Advisory Group, an independent organisation that facilitates political dialogue to reduce violence. He is a member of the Special Presidential Task Force on Reconciliation in Sri Lanka and teaches politics at the University of Amsterdam. Previously, he was a Senior Advisor on the Sri Lankan peace process to then President Kumaratunga. He has served as an advisor with Ambassador rank at the Sri Lanka Mission to the United Nations in New York and prior to that he was an advisor on International Security to the Rockefeller Foundation. He is an expert on issues pertaining to conflict, multiculturalism and democracy, and has authored multiple works on these topics. He is a founding board member of the Laksham Kadirgamar Institute for Strategic Studies and International Relations, Colombo, Sri Lanka.

Amsterdam Üniversitesi Siyaset Bilimi Bölümü'nde misafir Profesör olarak görev yapmaktadır. Sri Lanka devlet başkanına barış süreci için danışmanlık yapmıştır. Danışmanlık görevini hala sürdürmektedir. Uzmanlık alanları arasında çatışma, çokkültürlülük, demokrasi gibi konular bulunan Prof. Ram Manikkalingam, Sri Lanka'daki Laksham Kadirgamar Stratejik Çalışmalar ve Uluslararası İlişkiler Enstitüsü'nün kurucu üyesi ve yönetim kurulu üyesidir.

BEJAN MATUR

Bejan Matur is a renowned Turkey-based author and poet. She has published ten works of poetry and prose. In her writing she focuses mainly on Kurdish politics, the Armenian issue, minority issues, prison literature and women's rights. She has won several literary prizes and her work has been translated into over 28 languages. She was formerly Director of the Diyarbakır Cultural Art Foundation (DKSV). She is a columnist for the Daily Zaman, and occasionally for the English version, Today's Zaman.

Türkiye'nin önde gelen şair ve yazarlarından biridir. Şiir ve gazetecilik alanında yayımlanmış 10 kitabı bulunmaktadır. 2012 yılının başına kadar yazdığı düzenli köşe yazılarında Kürt siyaseti, Ermeni sorunu, gündelik siyaset, azınlık sorunları, cezaevi yazıları ve kadın sorunu gibi konuları işlemiştir. Yapıtları 28 değişik dile çevrilen Matur, çok sayıda edebiyat ödülü sahibidir. Diyarbakır Kültür ve Sanat Vakfı Kuru-cu Başkanlığı görevinde bulunmuştur.

Prof. MONICA MCWILLIAMS

Professor Monica McWilliams teaches in the Transitional Justice Institute at Ulster University in Northern Ireland. She currently serves on a three-person panel established by the Northern Ireland government to make recommendations on the disbandment of paramilitary organisations in Northern Ireland. During the Northern Ireland peace process, Prof. McWilliams co-founded the Northern Ireland Women's Coalition political party and was elected as a delegate to the Multi-Party Peace Negotiations, which took place in 1996 to 1998. She was also elected to serve as a member of the Northern Ireland Legislative Assembly from 1998 to 2003. Prof. McWilliams is a signatory of the Belfast/Good Friday Agreement and has chaired the Implementation Committee on Human Rights on behalf of the British and Irish governments. For her role in delivering the peace agreement in Northern Ireland, Prof. McWilliams was one recipient of the John F. Kennedy Leadership and Courage Award.

Prof. Monica McWilliams, Ulster Üniversitesi'ndeki Geçiş Dönemi Adaleti Enstitüsü'ne bağlı Kadın Çalışmaları Bölümü'nde öğretim üyesidir. 2005- 2011 yılları arasında Kuzey İrlanda İnsan Hakları Komisyonu Komiseri olarak Kuzey İrlanda Haklar Beyannamesi için tavsiyeler hazırlamaktan sorumlu olarak görev yapmıştır. Kuzey İrlanda Kadın Koalisyonu'nun kurucularından olan Prof. McWilliams 1998 yılında Belfast (Hayırlı Cuma) Barış Anlaşması'nın imzalanmasıyla sonuçlanan Çok Partili Barış Görüşmeleri'nde yer almıştır.

HANNE MELFALD

Hanne Melfald worked with the Norwegian Ministry of Foreign Affairs for eight years including as the Senior Adviser to the Secretariat of the Foreign Minister of Norway before she became a Project Manager in HD's Eurasia office in 2015. She previously worked for the United Nations for six years including two years with the United Nations Assistance Mission in Afghanistan as Special Assistant to the Special Representative of the Secretary-General. She has also worked for the United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs in Nepal and Geneva, as well as for the Norwegian Refugee Council and the Norwegian Directorate of Immigration. Melfald has a degree in International Relations from the University of

Bergen and the University of California, Santa Barbara, as well as a Master's degree in Political Science from the University of Oslo.

Hanne Melfald, başdanışmanlık dahil olmak üzere 8 yıl boyunca Norveç Dışişleri Bakanlığı bünyesinde çeşitli görevlerde bulunmuş, 2015 yılından itibaren İnsani Diyalog için Merkez isimli kurumun Avrasya biriminde Proje Müdürü olarak çalışmaya başlamıştır. Geçmişte Birleşmiş Milletler bünyesinde görev almış, bu görevi sırasında 2 yıl boyunca Birleşmiş Milletler'in Afganistan Yardım Misyonunda BM Genel Sekreteri Özel Temsilcisi olarak görev yapmıştır. Ayrıca Birleşmiş Milletler Cenevre Yerleşkesi bünyesinde bulunan Nepal İnsani Yardım Koordinasyon Ofisinde de görev almıştır. Bir dönem Norveç Sığınmacılar Konseyi ve Norveç Göçmenlik İşleri Müdürlüğünde çalışan Hanna Melfald Norveç'in Bergen ve ABD'nin Kaliforniya Üniversitelerinde aldığı Uluslararası İlişkiler eğitimini Oslo Üniversitesinde aldığı Siyaset Bilimi yüksek lisans eğitimiyle tamamlamıştır.

ROELF MEYER

Meyer is currently a consultant on international peace processes having advised parties in Northern Ireland, Sri Lanka, Rwanda, Burundi, Iraq, Kosovo, the Basque Region, Guyana, Bolivia, Kenya, Madagascar, and South Sudan. Meyer's experience in international peace processes stems from his involvement in the settlement of the South African conflict in which he was the government's chief negotiator in constitutional negotiations with the ANC's chief negotiator and current South African President, Cyril Ramaphosa. Negotiating the end of apartheid and paving the way for South Africa's first democratic elections in 1994, Meyer continued his post as Minister of Constitutional Affairs in the Cabinet of the new President, Nelson Mandela. Meyer retired as a Member of Parliament and as the Gauteng leader of the National Party in 1996 and co-founded the United Democratic Movement (UDM) political party the following year. Retiring from politics in 2000, Meyer has since held a number of international positions, including membership of the Strategy Committee of the Project on Justice in Times of Transition at Harvard University.

Roelf Meyer, Güney Afrika'daki barış sürecinde iktidar partisi Ulusal Parti adına başmüzakereci olarak görev yapmıştır. O dönem Afrika Ulusal Kongresi (ANC) adına başmüzakereci olarak görev yapan ve şu an Güney Afrika devlet başkanı olan Cyril Ramaphosa ile birlikte yürüttüğü müzakereler sonrasında Güney Afrika'daki ırkçı apartheid rejim sona erdirilmiş ve 1994 yılında ülkedeki ilk özgür seçimlerin yapılması sağlanmıştır. Yapılan seçim sonrası yeni devlet başkanı seçilen Nelson Mandela kurduğu ilk hükümette Roelf Meyer'e Anayasal İlişkilerden Sorumlu Bakan olarak görev vermiştir. Roelf Meyer 2011-2014 yılları arasında Güney Afrika Savunma Değerlendirme Komitesine başkanlık yapmış, aynı zamanda aktif olan bazı barış süreçlerine dahil olarak Kuzey İrlanda, Sri Lanka, Ruanda, Burundi, Irak, Kosova, Bask Bölgesi, Guyana, Bolıvya, Kenya, Madagaskar ve Güney Sudan'da çatışan taraflara danışmanlık yapmıştır.

MARK MULLER QC

Mark Muller, QC, is a senior advocate at Doughty Street Chambers (London) and the Scottish Faculty of Advocates (Edinburgh) where he specialises in public international law and human rights. Muller is also currently on the UN Department of Political Affairs Standby Team of Mediation Experts and is the UN Special Envoy to Syria in the Syrian peace talks. He has many years' experience of advising numerous international bodies, such as Humanitarian Dialogue (Geneva) and Inter-Mediate (London) on conflict resolution, mediation, confidence-building, ceasefires, power-sharing, humanitarian law, constitution-making and dialogue processes. Muller also co-founded Beyond Borders and the Delfina Foundation.

Mark Muller Londra merkezli Doughty Street Chambers Hukuk Bürosu'na ve Edinburg'daki İskoç Avukatlar Birliği'ne bağlı olarak çalışan tecrübeli bir hukukçudur. Uluslararası kamu hukuku ve insan hakları hukuku alanında uzman olan Muller, Afganistan, Libya, Irak ve Suriye gibi çeşitli çatışma alanlarında uzun seneler çatışma çözümü, arabuluculuk, çatışmasızlık ve iktidar paylaşımı konusunda danışmanlık hizmeti vermiştir. 2005'den bu yana İnsani Diyalog için Merkez (Centre for Humanitarian Dialogue), Çatışma Ötesi (Beyond Borders) ve Inter Mediate (Arabulucu) isimli kurumlara kıdemli danışmanlık yapmaktadır. Harvard Hukuk Fakültesi üyesi olan Muller bir dönem İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu başkanlığı ve Barolar Konseyi Hukukun Üstünlüğü Birimi başkanlığı görevlerini de yürütmüştür. Kültürel diyalog yoluyla barışı ve uluslararası anlayışı teşvik etme amacıyla İskoçya'da kurulan Sınırlar Ötesi (Beyond Borders) isimli oluşumun kurucusu olan Muller halen BM Siyasal İlişkiler Birimi bünyesindeki Arabulucular Destek Ekibinde Kıdemli Arabuluculuk Uzmanı olarak görev yapmaktadır.

AVNİ ÖZGÜREL

Mehmet Avni Özgürel is a Turkish journalist, author and screenwriter. Having worked in several newspapers such as Daily Sabah and Radikal, Özgürel is currently the editor in chief of the daily Yeni Birlik and a TV programmer at TRT Haber. He is the screenwriter of the 2007 Turkish film, Zincirbozan, on the 1980 Turkish coup d'état, Sultan Avrupa'da (2009), on Sultan Abdülaziz's 1867 trip to Europe; and Mahpeyker (2010): Kösem Sultan, on Kösem Sultan. He is also the screenwriter and producer of 2014 Turkish film, Darbe (Coup), on the February 07, 2012 Turkish intelligence crisis. In 2013 he was appointed a member of the Wise Persons Committee in Turkey established by then Prime Minister Erdoğan.

Gazeteci-yazar Avni Özgürel, uzun yıllar Milliyet, Akşam, Sabah ve Radikal gibi çeşitli gazetelerde haber müdürlüğü ve köşe yazarlığı yaptı. 2013 yılında Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti tarafından Demokratik açılım ve çözüm süreci kapsamında oluşturulan Akil İnsanlar Heyeti üyesidir. 1980 darbesini konu eden belgesel film Zincirbozan (2007), Sultan Abdülaziz'in 1867'de Avrupa'ya yaptığı yolculuğu konu eden Sultan Avrupa'da (2009), Mahpeyker: Kösem Sultan (2010) ve 7 Şubat Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) operasyonunun anlatıldığı "Darbe" filmleri senaristliğini ve yapımcılığını üstlendiği projeler arasındadır. Özgürel, şu anda Yeni Birlik gazetesinin sahibi ve genel yayın yönetmenidir. Ayrıca TRT Haber'de program yapmaktadır.

Prof. JOHN PACKER

Professor John Packer is Associate Professor of Law and Director of the Human Rights Research and Education Centre (HRREC) at the University of Ottawa in Canada. Prof. Packer has worked for inter-governmental organisations for over 20 years, including in Geneva for the UN High Commissioner for Refugees, the International Labour Organisation, and for the UN High Commissioner for Human Rights. From 1995 to 2004, Prof. Packer served as Senior Legal Adviser and then the first Director of the Office of the OSCE High Commissioner on National Minorities in The Hague. In 2012 – 2014, Prof. Packer was a Constitutions and Process Design Expert on the United Nation's Standby Team of Mediation Experts attached to the Department of Political Affairs, advising in numerous peace processes and political transitions around the world focusing on conflict prevention and resolution, diversity management, constitutional and legal reform, and the protection of human rights.

Dr. John Packer Kanada'da Ottawa Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde doçent ve İnsan Hakları Araştırma ve Eğitim Merkezi (Human Rights Research and Education Centre) müdürüdür. 20 yıl boyunca Packer BM Mülteciler Yüksek Komiserliği, Uluslararası Çalışma Örgütü ve BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği gibi Cenevre'de bulunan hükümetler arası örgütlerde çalışmıştır. 1995'ten 2004'e kadar Lahey'de Packer Kıdemli Hukuk Danışmanı, ardından da Ulusal Azınlıklar Yüksek Komiserliği birinci müdürü olarak görev almıştır. 2012-2014 yıllarında Packer BM Arabuluculuk Uzmanlar Ekibi siyasi ilişkiler biriminde Anayasa ve Süreçlerin Tasarımı Uzmanı olarak yer aldı. Dünyadaki birçok barış süreci ve siyasi geçişler konusunda danışmanlık yapan Pecker, çatışma önleme ve çözümü, çeşitlilik yönetimi, anayasa ve hukuk reformları ve insan hakları korumasına odaklanmıştır.

JONATHAN POWELL

Jonathan Powell is the founder and CEO of Inter Mediate, an NGO devoted to conflict resolution around the world. In 2014, Powell was appointed by former Prime Minister David Cameron to be the UK's Special Envoy to Libya. He also served as Tony Blair's Chief of Staff in opposition from 1995 to 1997 and again as his Chief of Staff in Downing Street from 1997 to 2007. Prior to his involvement in British politics, Powell was the British Government's chief negotiator on Northern Ireland from 1997 to 2007 and played a key part in leading the peace negotiations and its implementation.

Ortadoğu, Latin Amerika ve Asya'da yaşanan çatışmaların çözümü üzerine çalışan ve devletten bağımsız arabuluculuk kurumu olan Birleşik Krallık merkezli Inter Mediate'in kurucusudur ve İcra Kurulu Başkanıdır. 2014 yılında Birleşik Krallık Başbakanı David Cameron tarafından Libya konusunda Özel Temsilci olarak atanmıştır. 1995-2007 yılları arasında Birleşik Krallık eski Başbakanı Tony Blair kabinesinde Başbakanlık Personel Daire Başkanlığı görevinde bulunmuş, 1997 yılından itibaren Kuzey İrlanda sorununun çözümü için yapılan görüşmelere Britanya adına başmüzakereci olarak katılmıştır. 1978-79 yılları arasında BBC ve Granada TV için gazeteci olarak çalışmış, 1979-1994 yılları arasında ise Britanya adına diplomatlık yapmıştır.

Sir KIERAN PRENDERGAST

Sir Kieran Prendergast is a former British diplomat who served as the Under-Secretary General for Political Affairs at the United Nations from 1997 to 2005 and as High Commissioner to Kenya from 1992 to 1995 and to Zimbabwe from 1989 to 1992. During his time at the UN, Prendergast stressed the human rights violations and ethnic cleansing that occurred during the War in Darfur and was involved in the 2004 Cyprus reunification negotiations. Since his retirement from the UN, he has conducted research at the Belfer Center for Science and International Affairs (United States) and is a member of the Advisory Council of Independent Diplomats (United States). Prendergast also holds a number of positions, including Chairman of the Anglo-Turkish Society, a Trustee of the Beit Trust, and Senior Adviser at the Centre for Humanitarian Dialogue.

Birleşik Krallık Dışişleri Bakanlığı bünyesinde aralarında Kıbrıs, Türkiye, İsrail, Hollanda, Kenya ve ABD'de diplomat olarak çalışmıştır. Birleşik Krallık Dışişleri ve Milletler Topluluğu Bürosu'nun (Foreign and Commonwealth Office) Güney Afrika'daki Apartheid rejimi ve Namibya konularıyla ilgilenen birimine başkanlık etmiştir. Bir dönem BM Siyasal İlişkiler Biriminde Müsteşar olarak çalışmış, BM Genel Sekreteri'nin Barış ve Güvenlik konulu yönetim kurulu toplantılarının düzenleyiciliğini yapmış, Afganistan, Burundi, Kıbrıs, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Doğu Timor gibi bölgelerde barış çabalarına dahil olmuştur.

RAJESH RAI

Rajesh Rai was called to the Bar in 1993 with his areas of expertise including human rights law, immigration and asylum law, and public law. He has been treasurer of 1MCB Chambers (London) since 2015 and has also been a Director of an AIM-listed investment company where he led their renewable energy portfolio. Rai is a frequent lecturer on a wide variety of legal issues, including immigration and asylum law and freedom of expression (Bar of Armenia), minority linguistic rights (European Parliament), and women's and children's rights in areas of conflict (cross-border conference to NGOs working in Kurdish regions). He is also Founder Director of HIC, a community centred NGO based in Cameroon.

1993 yılında İngiltere ve Galler Barosu'na kaydolmuştur. İnsan Hakları Hukuku, Göçmenlik ve Sığınma Hakkı hukuku ile Kamu Hukuku temel uzmanlık alanlarıdır. Kamerun'daki HIC isimli sivil toplum örgütü ile Uganda'daki Human Energy isimli şirketin kurucusudur. Bir dönem The Joint Council for the Welfare of Immigrants - JCWI - (Göçmenlerin Refahı için Ortak Konsey) direktörlüğünü yapmıştır. Başta İngiltere ve Galler Barosu İnsan Hakları Komisyonu adına olmak üzere uluslararası alanda özellikle Avrupa, Asya, Afrika, ABD ve Hindistan'da çok çeşitli hukuki konular üzerine seminerler ve dersler vermiştir.

Sir DAVID REDDAWAY

Sir David Reddaway is a retired British diplomat currently serving as Chief Executive and Clerk of the Goldsmiths' Company in London. During his previous career in the Foreign and Commonwealth Office, he served as Ambassador to Turkey (2009-2014), Ambassador to Ireland (2006-2009), High Commissioner to Canada (2003-2006), UK Special Representative for Afghanistan (2002), and Charge d'Affaires in Iran (1990-1993). His other assignments were to Argentina, India, Spain, and Iran, where he was first posted during the Iranian Revolution.

Halen çeşitli özel şirket ve üniversitelere danışman, yönetim kurulu üyesi ve konsültasyon uzmanı olarak hizmet etmektedir. 2016 yılının Ocak ayından bu yana Londra Üniversitesi bünyesindeki Goldsmith Koleji'nde Konsey üyesi ve Goldsmith şirketinde yönetici katip olarak görev yapmaya başlamıştır. Bir dönem Birleşik Krallık adına Türkiye ve İrlanda Cumhuriyeti Büyükelçisi olarak görev yapan Reddaway bu görevinden önce Birleşik Krallık adına Kanada'da Yüksek Misyon Temsilcisi, Afganistan'da Özel Temsilci, İran'da ise Diplomatik temsilci olarak görev yapmıştır. Bu görevlerinin yanı sıra İspanya, Arjantin, ve Hindistan'da diplomatik görevler üstlenmiştir.

Prof. NAOMI ROHT-ARRIAZA

Professor Naomi Roht-Arriaza is a Distinguished Professor of Law at the Hastings College of Law, University of California (San Francisco) and is renowned globally for her expertise in transitional justice, international human rights law, and international humanitarian law. She has extensive knowledge of, and experience in, post-conflict procedures in Latin America and Africa. Roht-Arriaza has contributed to the defence of human rights through legal and social counselling, her position as academic chair, and her published academic works.

Prof. Naomi Roht-Arriaza Amerika Birleşik Devletleri'nin San Francisco şehrindeki UC Hastings College of the Law isimli Hukuk okulunda öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Geçiş Dönemi Adaleti, İnsan Hakları İhlalleri, Uluslararası Ceza Hukuku ve Küresel Çevre Sorunları gibi konular uzmanlık alanına girmektedir.

Dr. MEHMET UFUK URAS

Mehmet Ufuk Uras is a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. He was previously a former leader of the now-defunct University Lecturers' Union (Öğretim Elemanları Sendikası) and was elected the chairman of Freedom and Solidarity Party in 1996. Ufuk resigned from the leadership after the 2002 general election. Ufuk ran a successful campaign as a "common candidate of the Left", standing on the independents' ticket, backed by Kurdish-based Democratic Society Party and several left-wing, environmentalist and pro-peace groups in the 2007 general election. He resigned from the Freedom and Solidarity Party on 19 June 2009. After the Democratic Society Party was dissolved in December 2009, he joined forces with the remaining Kurdish MPs in the Peace and Democracy Party group. On 25 November 2012, he became a co-founder and member of social liberal Greens and the Left Party of the Future, founded as a merger of the Greens and the Equality and Democracy Party. Ufuk is a member of the Dialogue Group and is the writer of several books on Turkish politics.

Dr. Mehmet Ufuk Uras İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde lisans, yüksek lisans ve doktora öğrenimini tamamladıktan sonra, milletvekili seçilene kadar İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde yardımcı doçent doktor olarak görev yapmıştır. 22 Temmuz 2007 genel seçimlerinde İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili adayı olmuştur. Seçimlerin sonucunda %3,85 oranıyla yani 81.486 oy alarak İstanbul 1. Bölge'den bağımsız milletvekili olarak 23. dönem meclisine girmiştir. Seçimler öncesinde li-

derliğinden ayrıldığı Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP) Genel başkanlığına 11 Şubat 2008'de yapılan 5. Olağan Kongresi'ni takiben geri dönmüştür. 17 Haziran 2009 tarihinde, partinin dar grupçu bir anlayışa kaydığı düşüncesi ve sol siyasetin daha geniş bir yelpazeye ulaşması iddiasıyla bir grup arkadaşıyla Özgürlük ve Dayanışma Partisi'nden istifa etmiştir. ÖDP'den ayrılışıyla birlikte Eşitlik ve Demokrasi Partisi kuruluş sürecine katılmıştır. DTP'nin 19 kişiye düşüp grupsuz kalmasından sonra, Kürt sorununun parlamentoda çözülmesi gerektiğini savunarak Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) grubuna katılmıştır. Ufuk Uras, seçim sürecinde, kuruluş çağrısını yaptığı Eşitlik ve Demokrasi Partisi'ne üye olmuştur. 25 Kasım 2012'de kurulan Yeşiller ve Sol Gelecek Partisinin kurucularındandır ve aynı zamanda PM üyesidir. Uras'ın çok sayıda yayını arasında "ÖDP Söyleşileri", "İdeolojilerin Sonu mu?" (Marksist Araştırmaları Destek Ödülü), "Sezgiciliğin Sonu mu?", "Başka Bir Siyaset Mümkün", "Kurtuluş Savaşında Sol", "Siyaset Yazıları" ve "Alternatif Siyaset Arayışları" "Sokaktan Parlamento'ya" "Söz Meclisten Dışarı" ve "Meclis Notları" adlı kitapları da bulunmaktadır.

Prof. Dr. SEVTAP YOKUŞ

Professor Dr Sevtap Yokuş is a Law Faculty Member at İstanbul Altınbaş University in the Department of Constitutional Law. She holds a PhD in Public Law from the Faculty of Law, İstanbul University, awarded in 1995 for her thesis which assessed the state of emergency regime in Turkey with reference to the European Convention on Human Rights. She is a widely published expert in the areas of Constitutional Law and Human Rights and has multiple years' experience of working as a university lecturer at undergraduate, postgraduate and doctoral level. She also has experience of working as a lawyer in the European Court of Human Rights.

Prof. Dr. Sevtap Yokuş İstanbul Altınbaş Üniversitesi Anayasa Hukuku Anabilim Dalı öğretim üyesidir. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Kamu Hukuku Doktora Programı bünyesinde başladığı doktorasını "Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin Türkiye'de Olağanüstü Hal Rejimine Etkisi" başlıklı tezle 1995 yılında tamamlamıştır. Akademik görevi sırasında lisans, yüksek lisans ve doktora aşamasında dersler veren Prof. Dr. Yokuş özellikle Anayasa Hukuku ve İnsan hakları Hukuk alanında uzmanlaşmıştır. Ayrıca Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvuruda pratik avukatlık deneyimi de bulunmaktadır.

11 Guilford Street
London WC1N 1DH
United Kingdom
+44 (0) 207 405 3835

info@democraticprogress.org
www.democraticprogress.org

 @DPI_UK

 DemocraticProgressInstitute